

NOVI TEHNIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

Z UREDNIKOVE MIZE

Nekaj zanimivih dogodkov nas čaka to nedeljo. Pri kmetu Francu Koštomaju v Cerovcu pri Sentjurju bo ob 10. uri svečano odkritje obnovljene partizanske bolnišnice »Zima«, ki je ostala za sovražnika skrita vse do konca vojne.

V Vrhu nad Laškim pa bodo praznovali krajevni praznik v spomin na ustreljene v letu 1942. Prav tako ob 10. uri bo pričetek slavlja s kulturnim programom.

V Velenju in še kje, pripravljajo gasilci več prireditev. Velenjski nameravajo na »veteranski način« opozoriti na pomembno dejavnost, ki jo v družbeni samozasčiti opravljajo gasilci.

Potemtakem se nam obeta nekaj zanimivih dogodkov in prireditev v sicer sušnem obdobju. V lepem vremenu primernih za izlete. S Korčule se nam je javil novinar Tone Vrabl in nam poslal intervju s Stanetom Dolancem, ki je tam med pripravami na Colombo preživel nekaj dopustniških uric. Objavljamo ga na naslednji strani.

VAS UREDNIK

Na obmejnih kmetijah visoko v gorah Karavank so vojaški vselej dobrodošli gostje. Tokrat še posebej, ko je skorajda že vse nared za to, da bo za soncem svetila elektrika. In o čem naj bi tekla beseda, če ne o tem. In o graditeljih — naših fantih z meje. Od leve proti desni: Hubert Herček, Budimir Rapačić, Anton Močnik, Velibor Luković, Helena Močnik in naš urednik.

Foto: Milan Božič

NAVSEZADNJE, VSI SMO GRANIČARJI

Dan graničarjev — 15. avgust — ne moremo iztrgati iz našega vsakdana. Kajti, to kar smo te dni doživeli, ko smo se mudili vzdolž naše severozahodne meje nas samo utrjuje v prepričanju, da dan obmejnih vojaških enot ni le praznik njih samih, temveč vseh nas. Teh, ki ob meji varujejo včerajšnje in jutrišnje — bodisi v uniformi in s puško na rami, bodisi v srajci zavijanih rokavov ob delu. Ni ločnice med obema. Morda jih delijo le specifične naloge. Pa še te težko, ker v življenju ob meji ni civilnih opravil, ki jih ne bi opravljali vojaški in skorajda ni vojaških, ki jih ne bi mogli, ali jih ne bi opravljali ljudje, ki prebivajo visoko v hribih Karavank, pa tudi v mestih. Le, da je v mestih usposabljanje prebivalstva za družbeno samozasčito in ljudsko obrambo posebej organizirano. Tam zgoraj, za mejo pa se odvija vsakodnevno. Življenje učene in druge — to jih povezuje. Ne da bi se sploh zavedali pomembnosti teh vezi, tako vsakdanje so.

Tako je fronta čuvarev naše meje strnjena in globoka. Njena vrednost je: že večkrat potrjena, tudi takrat, ko kdaj pa kdaj, sovražne oborožene skupinice stopijo na naša tla. V bran se jim postavi fronta čuvarev meja, občan kot vojak. In prav

zaradi takih poskusov je pomembno, kako je meja zavarovana. Ne zgolj z vojnimi, z varnostnim sistemom. V njem je najpomembnejši človek, domačini še posebej. Ni naključje, da je na obmejnih območjih sodelovanje prebivalstva z vojnimi tako čvrsto. Dva elementa sta na katerih temelji medsebojna povezanost: zavest in življenjska soodvisnost. In ker je pripravljenost obojestranska in nujna, se veriga varnosti vleče 2696 km naokoli, 2173 km po kopnem in 796 km po rekah in jezerih. Ni nepomembno poudariti, da je naša meja ena najbolj odprtih meja v Evropi. Deset in deset milijonov ljudi se letno »prelije« prek meje — k nam in dalje na vzhod. Brez ovir in nepotrebnih formalnosti. Odprtost meje je pogojena z notranjo trdnostjo, s pripravljenostjo braniti in ohraniti pridobitve — zato je meja lahko odprta na stežaj.

Seveda pa to ne pomeni, da smo lahko brezbržni. Vse dotlej dokler bodo tuintam, v tej ali oni državi še lahko delovale razne skupinice, sovražne ne le do socialistične ureditve, marveč do človeštva nasploh, tako dolgo bomo skrbeli za našo varnost na mejah. Nevarnosti, neposredne, ki bi nas posebej morala skrbeti ravno ni,

toda pojavi raznih brambovcov, domovinarjev in drugih, ki si prsa krasijo z odličji za nečloveška in zločinska dejanja, niso nenevarni. To kar je nevarnega je ohranjanje in spodbujanje nedavne žalostne preteklosti koncentracijskih taborišč, pokolov civilnega prebivalstva in duhovnega zaslužjevanja človeštva. Kajti, danes za oko še nepomembni pojavi bi utegnili jutri v razmerah, ki tega ne preprečujejo — morda nehoti celo več kot omogočajo — prerasti v zaskrbljujoč pojav. Njihovo organiziranje pod plaščem tradicionalne demokratizacije ni nič drugega kot pritisk na javnost v kateri delujejo in izzivanje soseščine ter v posmeh svobodoljubnemu svetu. Širjenje in obujanje zavesti na »slavno preteklost«, na »herrenvolk« in na manj vredne Slovence pa kaže na njihovo »demokratično« dejavnost. Metode so različne. Zdaj smo priče, ko pripravljajo v naši soseščini preštevanje Slovencev. Ne zato, ker želijo ugotoviti številčnost narodnostnih skupin, da bo vlada zagotovila uresničitev pravic po državni pogodbi temveč, da bi posledično ravnali tako, da zatro problem, ki sosednji Avstriji v mednarodnem javnem mnenju nikakor ni »priznaval velikodušnosti večinskega naroda nad manjšino«, zdaj po Helsinkih še

celo ne! Če avstrijska vlada resnično želi urediti pravice Slovencev, ki so določene že z državno pogodbo, njeno ravnanje ne bi moglo iti v to smer. In spodbujanje naseljevanja raznih ustaških, četniških in drugih kvizlinških emigrantov prav na območju, kjer prebivajo Slovenci onkraj naše meje in spregledovanje delovanja organizacij tega narodnega izmečka ni dejanje, ki kaže na odkritosrčnost zvenceh uradnih besed. Prej je priokus hinavščine, če se naj milo, kar se le da, izrazimo.

Morda prav zato, slej ko prej ko govorimo o meji in graničarjih, mislimo na vse kar se dogaja okoli nas, ob naši meji. Temu primerno se tudi organiziramo in pletemo verigo varnostnega sistema. Ne da bi udarjali, niti da bi grozili, opozorimo pa vendarle lahko.

Ob naši meji živi naš svet. V uniformah in v civilnih oblekah. Tesno povezan in enako odločen: braniti kar je pridobljenega in hkrati to razvijati naprej. To je pravzaprav tudi moto sožitja ljudi ob meji. Dve nalogi enega sveta.

Temu svetu gredo čestitke ob Dnevu graničarjev. Navsezadnje, graničarji smo mi vsi!

POČITNIŠKI RAZGOVOR PRED COLO MBOM

ŽIVETI V MIRU!

Z letovanja v Prižbi, majhnem ribiškem raselju na otoku Korčuli, se nam je javil naš novinar Tone Vrabl, ki tam preživlja letni dopust. Navzlic počitku je pripravil zanimiv in aktualen razgovor s sekretarjem Izvršnega biroja predsedstva CK ZKJ Stanetom Dolancem, ki je bil te dni pred odhodom v Colombo prav tako na dopustu v tej vasi.

VPRAŠANJE: Kaj kot član uradne jugoslovanske delegacije na bližnji konferenci ne-uvršenih držav v Colombu od tega pomembnega srečanja pričakujete in s katerimi vprašanji se boste najbolj ukvarjali na tem sestanku?

ODGOVOR: Mislim, da je popolnoma jasno, da bo konferenca v Colombu orientirana predvsem v dve smeri. Prva je tema, ki je vedno prisotna na vseh takih sestankih, to je tema, kako ohraniti mir. V okviru te teme bo prav gotovo na zelo pomembnem mestu vprašanje razorožitve. To je akcija za razorožitve, ki naj bi tekla skozi organizacijo Združenih narodov.

Druga tema bo problem mednarodnih ekonomskih odnosov oziroma problem ekonomskega razvoja. Tema, ki je izredno pomembna, izredno važna in ki je bila naznačena že na zadnjem zasedanju v Alžiru in v zadnjih dveh letih na sestankih koordinacijskega odbora, sestankih zunanjih ministrov in tako naprej. Tema, ki je danes pravzaprav vprašanje sodobnega sveta, njegove perspektive, kajti brez razrešitve ekonomskih problemov, brez stalnega zmanjševanja jeza med razvitimi in nerazvitimi, je perspektiva človeštva, da tako rečem, temna. Kajti vsi politični konflikti, ki nastajajo v tej nevarnosti vojne so pravzaprav posledica tega. In zato bo prav gotovo to vprašanje na konferenci v ospredju.

Mislim, da bo ob vsem tem prišlo še do tretje stvari. Znano je, da je v zadnjem času med nekaterimi neuvršenimi deželami bilo nekaj konfliktnih situacij, nasploh, prišlo je celo do težkih oboroženih konfliktov med nekaterimi in prepričan sem, da bodo razprave o temah, o katerih sem govoril, o borbi za mir, za nove ekonomske odnose v sodobnem svetu vplivale na to, da bodo ti bilateralni konflikti zmanjšani. Da bodo neuvršene dežele spoznale, da brez enotnosti, brez mirnega, strpnega razreševanja medsebojnih konfliktov, ki so več ali manj vsi posledica starih kolonialnih odnosov, posledica nerazvitosti itd. Zanje ni perspektive. Prepričan sem in same priprave kažejo na to, da se neuvršene države zavedajo, da bodo morale tem vprašanjem posvetiti več pozornosti, to je miru in ekonomskemu razvoju in da bodo tako lahko reševale tudi konfliktna situacija, ki med njimi obstaja.

VPRAŠANJE: Kako preživljate dopustniške dni, čeprav je na dlani, da vam dela tudi v tem času ne manjka in da vas tudi zdaj večjejo določene obveznosti?

ODGOVOR: Letos imam malo dopusta. Morda deset dni, če ga bo. Tu so priprave na konferenco v Colombu in cela vrsta drugih nalog, ki jih je treba opraviti. Navzlic temu, nekaj prostega časa ostane, čeprav ste tudi zdaj sami videli, ker ste me morali čakati, da sem imel pravkar razgovor s člani političnega aktivna te občine. V tem času sem imel tudi nekaj sprejemov tujih delegacij in gostov, ki se mudijo v Jugoslaviji. Redno imam zvezo z Beogradom. Kadar pa sem v resnici prost, plavam, lovim ribe in veliko berem. Bral sem sa-

mo beletristiko. Prvič letos sem imel toliko časa, da sem prebral kup tistih knjig. Vse to me tudi psihično rekreira. Veselim se, če bom lahko imel po konferenci v Colombu še nekaj dni dopusta, ki bi jih rad preživel v Sloveniji na lovu, kajti predvsem sem ogret lovec. Tu, v Dalmaciji pa se seveda s to dejavnostjo ne morem ukvarjati. Tu so pač ribe in ukvarjam se z ribolovom, kolikor se lahko in znam.

VPRAŠANJE: Ste ujeli kakšno težko ribo?

ODGOVOR: Ne, ker je Jadran na žalost že precej izropan. Zato se bomo morali tudi zelo resno pogovoriti o zaščiti morja in o zaščiti okolja v Dalmaciji, kajti, če bomo to izgubili, bomo izgubili še marsikaj drugega. S turizmom se ne moremo ukvarjati samo tako, da zahtevamo denar, da navijamo cene, ne da bi gostom, turistom tudi kaj nudili. Mislim, da bo letošnja turistična sezona marsikoga kaj naučila, saj vse kaže, da bo turistični promet manjši kot je bil lani in morali se bomo vprašati — zakaj! Človek ima včasih občutek, da se gredo nekateri prav prvobitne akumulacije in gledajo samo na to, kako bi človeku vzeli denar, ne pa tudi, kaj bi za ta denar, ki ga naš delovni človek daje, nudili, kaj bi mu dali. Turizem ni samo sonce, morje, za turizem je treba še kaj drugega. No, mislim, da se bomo morali pogovoriti, kako zaščititi ribolov in morju. To delajo tudi mnoge druge države.

VPRAŠANJE: Ker ni daleč čas od zaključka olimpijskih iger in ker vemo, da ste priščaš športa, zlasti košarke, kako osebno ocenjujete nastop naših olimpijcev v Montrealu?

ODGOVOR: Kar se tiče košarke, moram reči, da sem več kot zadovoljen. Dosegli so veliko, dali so vse od sebe. Na svetu smo drugi in mislim, da je to objektivno tudi naše mesto. Ne moremo pričakovati, da bi bili prvi, ker so Američani boljši. Vsi vemo, da so že leta in leta najboljši in da bodo tako še dolgo, dolgo. Kar se tiče ostalih športov, razen kanuista Ljubeka nekaj rokoborcev in boksarjev, sem razočaran. Predvsem pa nad atletiko, rokometom in vaterpolom. Nekateri tekmovalci, ki so bili privilegirani, so pravzaprav najmanj pokazali. Tudi o teh rečeh se bomo morali pogovoriti. Kljub vsemu smo dosegli določen uspeh. Strinjam se, kar je ob povratku rekel predsednik jugoslovanske zveze za telesno kulturo Hakija Pozderac, da ne gojimo športa zaradi propagande, marveč zaradi ljudi. In naši športniki so resnično amaterji, več ali manj amaterji, zato nor-

malno trenirajo in temu primerno dosegajo tudi rezultate, brez kemičnih, biokemičnih in podobnih sredstev. No, ne glede na to, bi lahko dosegli več kot smo, sicer pa tudi to je odraz naših zmogljivosti, naših sposobnosti in nas samih. Skratka, lahko smo zadovoljni, lahko pa bi bilo boljše.

VPRAŠANJE: Prav gotovo bo nova zasnova v telesni vzgoji pri nas pokazala pozitivne rezultate šele čez nekaj let. Kajti, pravzaprav smo šele na začetku!

ODGOVOR: Prav gotovo bo pokazala in jaz sem v tej zvezi optimist, samo moramo se še bolje organizirati, še bolj racionalno izkoristiti denar, ki ga družba daje, ker denarja za to ni malo. Veliko ga je. In zato ni res, da je problem v denarju. Ni res, da je osnovni problem v denarju. Osnovni problem je v ljudeh, v organizaciji in v tem, kako denar pametno izkoristiti. Prav gotovo bo vse to, kar smo napravili v zadnjih letih rodilo svoje sadove in vsi, tako Zveza komunistov, Socialistična zveza in drugi subjektivni faktorji morajo napraviti vse, da se organiziramo in da načrtno gojimo šport. Ne samo zaradi olimpijade niti zaradi svetovnih rekordov, ampak zaradi naših ljudi.

VPRAŠANJE: Dovolite, da se za konec povrnem na začetek razgovora in na vprašanje, kaj si vi osebno želite od konference v Colombu?

ODGOVOR: Želim, da bi bila uspešna in da bi dala rezultate, ki bodo pozitivno vplivali na dogajanja na mednarodni sceni, ki bodo vplivali na to, da bi človeštvo živelo mirno, čim boljše, da bi človeštvo imelo svetlo perspektivo, da bi generacije, ki bodo prišle za nami, živele boljše kot generacije, ki so doživele tudi dve vojni. Največ, kar bomo lahko storili bo to, če bomo generacijam, ki bodo prišle za nami, omogočili mirno življenje in ustvarjanje.

TONE VRABL

RUDI JUGOVAR

Kadar govorimo o Rogaški Slatini, potem navadno mislijo najprej na zgodovini razvijalo steklarstvo, kjer prekriča nekdanje »glažute« pajčevina, trava in grmičevje. Vandra Rudi po Pohorju in Kozjanskem pa tudi v vitanjski konec ga zanese pot. Tako nenehno živi s

ZAKON O ZAVAROVANJU PLAČIL

PREVEČ KRŠITEV

Zakona o zavarovanju plačil med uporabniki družbenih sredstev očitno še ne poznamo dovolj. Tako lahko vsaj sklepamo po podatkih, ki smo jih dobili od Okrožnega javnega tožilstva v Celju in ki opozarjajo na vse večje število kršitev tega zakona. Zakon namreč zahteva veliko disciplino pri urejevanju upniško-dolžniških razmerij. Vse obveznosti je namreč treba poravnati v 15. dneh oziroma to obveznost pred iztekom 15 dni zavarovati s čekom, menico z avalom, akreditivom ali garancijo. Teh instrumentov za zavarovanje neporavnanih obveznosti pa še ne poznamo dovolj, saj prihaja do pogostih zamud pri poravnavi dolgov. Tako so do 31. julija na Okrožnem javnem tožilstvu našli kar 367 kršiteljev, ki so večkrat prekršili zakon o zavarovanju plačil. Takoj naj povemo, da gre pretežno za manjše kršitve, ki nastajajo predvsem zaradi nepoznavanja zakona, malomarnosti in napačne interpretacije zakona.

Med vsemi kršitelji pa je kljub temu 29 takšnih, ki so povzročili težje prekrške zakona.

V skladu z dogovorom na republiški ravni manjših kršiteljev vsaj zaenkrat ne bodo kazensko preganjali, pa tudi med 29 organizacijami, ki so povzročile težje prekrške zakona o zavarovanju plačil je še nekaj takšnih, ki jih ne bodo predali v postopek. Seveda pa je to izjemen ukrep, ki nikakor ne more postati stalna praksa. Da do kršitev zakona ne bi več prihajalo, je te dni Okrožno javno tožilstvo razposlalo vsem kršiteljem posebno okrožnico, v kateri jim tolači napake, ki so pripeljale do kršitve zakona in opozarja na previdnost pri reševanju upniško-dolžniških razmerij. To okrožnico bodo v vseh organizacijah, kjer je prišlo do kršitev, obravnavale komisije samoupravne delavske kontrole, ki naj s svojim delom v bodoče zagotovijo, da kršitev ne bo več.

Očitno pa je, da je instruk-

taža, ki so jo izvedli v večjih organizacijah združenega dela pred uvedbo zakona, dala svoje sadove, saj med kršitelji zakona praviloma ni gospodarskih organizacij. Pretežno so zakon kršili v manjših organizacijah, društvih, ustanovah, skratka v negospodarsstvu, kjer nimajo svojih računovodij, ali pa ti niso opravili instruktaže o novem zakonu o zavarovanju plačil. To priča, da bo tudi za te potrebne instruktaže izvršiti, saj bodo sicer posledice hude. Zakon za vse kršitve v upniško-dolžniških razmerjih namreč predvideva izredno visoke in hude denarne kazni, tako za organizacije, ki so zakon kršile, kot za posameznike zaradi katerih ne znanja ali malomarnosti je prišlo do prekrška.

Ob vsem povedanem pa je razveseljivo, da težkih kršitev in namenskih prekrškov zakona o zavarovanju plačil ni, čeprav je število tistih, ki so zakon prekršili le preveliko.

BRANKO STAMEJCIC

KONUSOVA STANOVANJA

DOBRO UREJENO!

Pobuda družbenopolitičnih organizacij o pristopu k načrtu stanovanjski politiki v Konusu, pobuda pa je vzkli- la pred tremi leti, že rojeva pozitivne rezultate. Najprej so namreč z analizo ugotovili, kakšno je stanje na tem področju, ugotovitve po temeljnih organizacijah združenega dela, takratnih obratih, pa so pokazale, da je veliko število zaposlenih delavcev, ki nimajo ustreznega stanovanja ali pa so celo brez stanovanj. Zato so organizirano pristopili k izdelavi samoupravnih aktov ter celo uvažali nove oblike pri kreditiranju in dodeljevanju stanovanj. Tako so se opredelili do tistih, ki gradijo lastne stanovanjske hiše, povsem drugače pa spet do tistih, ki so dobili stanovanja ali pa adaptirali stara. Skupni cilj vse te politike pa je bil in tudi še vedno je, da

delavec pride v najkrajšem možnem času do stanovanja, pri tem pa angažira lastna denarna sredstva. Za vsakega poedinca so v Konusu izdelali kriterije za participacijo, pri tem pa so upoštevali dohodek na družinskega člana. Tako mora delavec glede na socialni status za stanovanje v bloku privarčevati tri do pet starih milijonov, če pa hoče imeti stanovanja v dvójčku pa mora prispevati 10 starih milijonov. Vse te oblike kreditiranja tečejo v dogovoru z bančno politiko in to tako, da je v prvem obdobju lastnik stanovanja ali dvójkov delovna organizacija, ki potem participacijo vrača lastniku v obliki zmanjšane najemnine.

V zadnjih dveh letih so tako v Konusu dodelili 170 stanovanj, iskali pa so tudi kombinacije pri zaposlenih v

drugih podjetjih celo izven občine.

Vsako leto je v izgradnji tudi okoli 200 stanovanjskih hiš, gradijo pa jih Konusovi delavci, ki dobe 15 starih milijonov družinskega kredita. Do leta 1980 bodo tako v Konusu vložili v stanovanjsko izgradnjo deset starih milijard dinarjev, pri tem pa poudarjajo, da zato, ker bi imeli stanovanjski problem radi kmalu rešen. Ob razumevanju temeljnih organizacij združenega dela jim bo to brez dvoma tudi uspelo. Predvidevajo celo, da bodo v letošnjem in prihodnjem letu, ko bodo sprostili 24 stanovanj in kupili 40 novih v blokih, prislili povsem na zeleno vejo.

S tako stanovanjsko politiko mislijo nadaljevati tudi v bodoče, ko bodo urejevali samo še standard stanovanj.

ZDENKA STOPAR

steklarskim izročilom.

Nedolgo tega je bil operiran, zato ne more več sodelovati v godbi na pihala, ki jo ljubi s srcem človeka, predanega glasbi. Zato se bolj posveča branju. Bere vse, kar dobi v roke: od knjig do časopisov in revij. Vsak dan dve uri. Brez tega bi bilo življenje pusto, oropano nečesa dragega, koristnega in prijetnega.

»Bolj kot kdajkoli prej se zavedam, da mora delavec dosti brati, da mora biti seznanjen z vsem, kar se dogaja na katerem koli področju. To je pomembno zanj in za njegovo vključitev v samoupravne procese, v dogajanje našega današnjega dne. Brez izobrazbe ne bomo dosegli vsega tistega, kar smo rekli na začetku naše poti, kar smo pravilno zapisali v dokumentih,« drobi Rudi Jugovar in še dodaja, da bi se morali ljudje bolj angažirati.

Da tako govori človek, kot je steklar Rudi, je

OBRAZI

razumljivo. Kje vse ni bil, kaj vse ni delal. Nekako bolj sam zase pove, da je nekoč rad igral v gledališki skupini slatinskih amaterjev in da so igrali vrsto lepih in zanimivih iger, da pa je žal ta tradicija danes povsem izumrla. In se spomni:

»Ničesar nam ni bilo žal v tistih časih po vojni, ne moči, ne spanja, ne mnogih premnogih ur, ki smo jih podarili našemu konjičku. Tudi ne kilometrov in kilometrov kolovozov, ki smo jih prehodili na vaje. Bilo je lepo in koristno: učili smo se govoriti, spoznavali smo do natankosti slovenski jezik. In še so nas opozarjali: poslušajte radijske oddaje, zlasti tiste, ki govorijo o slovenskem jeziku.«

Rudi že menca na svojem stolu, delo kliče, Steklarna ga potrebuje.

MILENKO STRASEK

LEVEC:

NOV DOM GASILCEV

Minulo nedeljo so v Levcu slovesno predali namenu nov dom gasilcev. Slavnostni govornik je bil predsednik društva Viktor Drama, ki je poudaril, da je nov dom zrasel resnično iz potreb gasilcev, krajanov in drugih vnetih privržencev gasilstva. Tako je bilo opravljenih pri izgradnji doma kar 10.900 udarniški ur, posamezniki pa so imeli tudi po tisoč in več ur. V imenu Občinske gasilske zveze Zalec je spregovoril njen predsednik Franc Jelen, ki je pohvalil prizadevnost gasilcev in občanov, da so uspeli z minimalnimi sredstvi zgraditi enega najlepših gasilskih domov v dolini. Pokrovitelj otvoritve je bila Skupščina občine Zalec, v njenem imenu je zbranim spregovoril predsednik Vlado Gorišek. Dejal

je, da nov dom ni samo ponos gasilcev, temveč delovna zmagava vseh krajanov. Izrazil je presenečenje, da so zmogli v tem kraju zgraditi tako

lep dom.

Dopoldne je bila seja upravnega odbora, na kateri so podelili priznanja najbolj prizadevnim graditeljem novega

doma. Na sliki nov gasilski dom v Levcu.

Tekst in foto: T. TAVCAR

VPIS POSOJILA ZA CESTE

POVSOD ZAGNANO TEČE

Kljub letnemu času akcija vpisovanja posojila za ceste na celjskem območju zagnano teče. Ob tem pa imamo nemalo težav tisti, ki vas želimo z rezultati vpisovanja posojila redno obveščati. Zelo težko namreč dobivamo podatke o poteku akcije v nekaterih občinah, zato tudi nekaj podatkov, ki vam jih posredujemo danes ni najbolj svežih.

Akcija vpisovanja posojila za ceste vsaj trenutno najboljše teče v velenjski občini, kjer je posojilo že vpisalo nad 17.000 vpisnikov. Velenjčani so po odstotku vpisanih sredstev nad vsoto, ki jo je odmerila republiška skupnost za ceste tudi v Sloveniji na prvem mestu. Svojo obveznost so presegli po zadnjih podatkih iz začetka tedna že za 71,2 odstotka.

Na drugem mestu v celjski regiji so občani žalske občine. Tu je doslej v skupini A vpisalo posojilo 8684 vpisnikov, v krajevnih skupnostih

1157, v skupini C pa trije vpisniki. Skupno so vpisali že nekaj nad 20 milijonov dinarjev in s tem presegli republiško obveznost za 52 odstotkov. S tem so v žalski občini dosegli že tudi svoj interni načrt in ker se je vpisovanje v skupini C šele prav pričelo, upravičeno pričakujejo, da bodo tudi svoj interni načrt presegli za več deset odstotkov.

Tudi v šentjurski občini vpisovanje posojila zagnano teče, čeprav se bo vpis v skupini C pričel šele septembra. Doslej je v občini posojilo vpisalo 3360 vpisnikov, k temu pa moramo prišteti še nad 2200 vpisnikov, ki so zaposleni izven občine in so tudi vpisali posojilo. V občini so skupno vpisali nekaj nad 4,5 milijona dinarjev posojila in s tem presegli republiško obveznost za 35 odstotkov.

Iz sosednje, šmarske občine nismo mogli dobiti najbolj svežih podatkov. Po vesteh, ki

smo jih dobili sredi preteklega tedna, pa so v šmarski občini presegli svojo obveznost že za dobrih 18 odstotkov. Še posebej dobro teče v šmarski občini vpis po krajevnih skupnostih. V nekaterih, za primer naj omenimo le Osrednek, Rogatec, Kozje in Buče, so presegli planirani znesek vpisanega posojila tudi za 1000 in več odstotkov.

V Konjicah je doslej vpisalo posojilo za ceste že več kot 93 odstotkov vseh občanov. 5207 vpisnikov je vpisalo nekaj nad 8 milijonov dinarjev, s tem pa so Konjičani republiško obveznost presegli za 10 odstotkov.

Tudi v celjski občini vpisovanje posojila še naprej zagnano teče. Svoj prispevek za boljše, sodobnejše ceste je doslej vpisalo že 30112 vpisnikov, od tega samo v krajevnih skupnostih 1639 vpisnikov, ki so vpisali nad 2 milijona dinarjev. Skupni znesek vpisanega posojila v celjski

občini se že bliža 50 milijonom, republiško obveznost pa so Celjani presegli za 22 odstotkov.

Najstarejši so podatki o vpisovanju posojila v laški občini. Ta je po podatkih iz začetka preteklega tedna edina na celjskem območju, ki še ni dosegla planiranega zneska vpisanega posojila. Posojilo je po podatkih, s katerimi razpolagamo, vpisalo 3488 občanov, ki so vpisali skupno približno 6 milijonov dinarjev in s tem izpolnili 91 odstotkov svoje obveznosti.

Tudi podatki o vpisu posojila za ceste v moziški občini so nekoliko starejši. Čeprav tu akcija teče nekoliko neenakomerno, saj ponekod močno presegajo plan, drugje pa vpisovanje le počasi napreduje, pa bodo po predvidevanjih svojo obveznost presegli za 40 odstotkov že te dni. Po zadnjih podatkih je v moziški občini posojilo za ceste vpisalo že približno 4.500 vpisnikov.

Slika o poteku akcije vpisovanja posojila za ceste nam, čeprav nepopolna, daje dober vtis o prizadevanjih vseh delovnih ljudi in občanov, da bi s svojim posojilom pripomogli k boljšim in sodobnejšim cestam v Sloveniji. In ne le to. Povsod se zavedajo tudi, da so presežki planiranih vsot, ki jih je odmerila republiška skupnost za ceste, namenjeni ureditvi občinskih cest. Prav te pa si vsi občani še kako želijo posodobiti.

BRANKO STAMEJCIC

posojilo za ceste varnejša vožnja

CELJANI NA ŠVEDSKEM

Pred dnevi je bil na OK SZDL Celje pogovor s predstavnikmi slovenskega društva »FARSTA« pri Stocholmu na Švedskem.

V klubu, katerega so slovenski izseljenci zgradili in ustanovili leta 1972, je včlanjenih in v njem deluje več kot 150 Slovencev, od tega preko 100 iz Celja in bližnje okolice. Z lastnim delom in sredstvi so zgradili svoje klubske prostore, organizirali pa so si tudi otroški vrtec in osnovno šolo.

Na razgovoru so predstavniki slovenskega kluba predlagali, da bi celjska občina prevzela pokroviteljstvo nad klubom. Prav tako so izrazili željo za medsebojno sodelovanje, zlasti na področju informiranja izseljencev o dogodkih v Celju, možnostih zaposlovanja, izmenjavi delegacij, organiziranju razgovorov ter sodelovanju na kulturnem področju.

Podali pa so tudi obširno informacijo o njihovem delu, življenju in problemih.

VIKI KRAJNC

KRUH:

JE DRAŽJI

Podražitev posebnih vrst kruha, ki je nastala sredi preteklega tedna, nas ni hudo presenetila. Že nekaj let smo bili namreč priča težki gospodarski situaciji v pekarnstvu vse Slovenije, ki je nastala predvsem zaradi nizkih in nerentabilnih cen kruha. Le-te so privedle do precejšnjih izgub v pekarski industriji in končno tudi do vse manjše reproduktivne sposobnosti te veje prehranske industrije.

Ugotovitev Zitne skupnosti Slovenije, da ima pekarnstvo z vsakim prodanim kilogramom kruha v bistvu 80 para do enega dinarja izgube, pa je pomenila korak bliže k zvišanju cen tega najbolj osnovnega živila. Republiški zavod za cene je izdelal predlog podražitve kruha in obenem sprejel stališče, naj se cene posebnim vrstam kruha v poprečju dvignejo za 1,50 dinarjev, peciva pa za 10 para.

Tozdr Pekarn celjskega Mer-

xa je v celoti upošteval stališče republiškega zavoda za cene in v poprečju plačujejo sedaj celjski potrošniki kruh dražje za 1,48 dinarjev. Tako le so se spremenile cene posebnih vrst kruha:

domač črn kruh od 4,80 din na 6,10 din;

domač bel kruh od 6,40 din na 7,50 din;

polbel domač kruh od 5,00 din na 6,80 din;

vikend kruh od 5,20 din na 6,00 din;

ovsen kruh od 6,40 din na 7,00 din;

toast od 6,70 din na 8,00 din;

francoski kruh od 4,00 din na 5,00 din;

ajdov kruh od 4,00 din na 6,00 din.

V konjiški občini, kjer se s peko kruha ukvarja Pekarna in slaščičarna Rogla, so se cene posebnim vrstam kruha v poprečju dvignile za 1 dinar.

D. S.

LOJZE LEŠNIK

Lik Alojza Lešnika je tesno povezan z organiziranjem vstaje proti okupatorju in ustanavljanjem vaških odborov OF na območju Laškega.

Alojz Lešnik se je rodil 10. 6. 1898 v Essenu. Kot rudar je zelo zgodaj spoznal in občutil izkoriščevalski jarem kapitalizma. 1933 je kot glavni zaupnik in predsednik sindikata pri premogovniku Laško organiziral demonstracijo v protest na redukcijo. Posledica temu je bila aretacija in tritedensko mučenje v celjskem piskru. Leta 1940 je organiziral prostor za ilegalni sestanek krščanskih socialistov in se sestanka tudi sam udeležil. Namen sestanka je bil, da se krščanski socialisti vključijo v enotno osvobodilno fronto delovnih ljudi pod vodstvom komunistične partije. Junija 1941 je bil na sestanku v Govcah izvoljen za predsednika Okrajnega odbora OF za Celje. Njegova naloga je bila snovanje vaških odborov OF južno od Celja. Ker je bil 1. 10. 1942 izdan, so ga Nemci aretirali. Po mučenju v zaporih so ga decembra istega leta pripeljali v taborišče Mathausen. Do marca 1944 je delal v kamnolomu. Nato je bil prepeljan v taborišče Gusen, kjer je tudi dočkal konec vojne.

Po osvoboditvi je bil Alojz Lešnik najprej zaposlen na ministrstvu za socialno politiko kot referent za delovne odnose. Nato je sprejel v Laškem mesto upravnika Nabavno prodajne zadruge, kjer je delal do upokojitve.

Ceprav je taborišče terjalo svoje in ga je pestila bolezen, je aktivno deloval v odborih zveze združenj borcev NOV na območju Laškega.

Več ko 10 let je bil predsednik krajevnih organizacij Zveze borcev NOV Rečica pri Laškem. Vrsto let je bil tudi član komisije za zapornike in internirance pri okrajnem odboru zveze združenj borcev NOV v Celju.

Za svoje delo je bil Alojz Lešnik odlikovan z redom dela III. stopnje, redom zaslug za narod II. stopnje, redom zaslug za narod z zlato zvezdo ter številnimi drugim državnimi in družbenimi odlikovanji ter priznanji.

SERNEC RADO

S. KRAIGHER IZRAZIL SOŽALJE

Težko nas je prizadela vest o smrti tovariša Lešnika, rudarja, revolucionarja in zvestega soborca že v stari Jugoslaviji za enotnost delavskega razreda in za socializem, do kraja predanega v vojni proti okupatorjem, za enotnost delovnega ljudstva na Stajerskem, enega od ustanoviteljev in članov pokrajinskega odbora OF na Stajerskem in neumornega sodelavca v razvoju in graditvi naše socialistične samoupravne družbe.

V imenu Predsedstva SR Slovenije, v svojem imenu in v imenu svoje žene Lidije Vam izrekam iskreno sožalje.

Izraza iskrenega sožalja so družini tovariša Lešnika izrekla tudi vodstva medobčinskih družbenopolitičnih organizacij iz Celja.

VPRAŠANJE JAVNEMU DELAVCU

TOVARIŠ STANE LESJAK, PODPREDSEDNIK IS ŽALEC

Ze pred dobrim letom in pol ste se v žalski občini dogovorili za gradnjo centralne sanitarne deponije, v katero boste lahko odvažali smeti s področja cele občine. Deponijo naj bi izgradili v Ložnici. Krajane in tudi druge bo nedvomno zanimalo, kdaj se bo projekt izgradnje pričel uresničevati in kdaj bo centralna sanitarna deponija dokončno urejena. Nedvomno pa vse, ki živijo

v bližini lokacije, ki je predvidena za deponijo, zanima tudi, kako boste zagotovili snažno okolje deponije in ali bo zrak zaradi izgorevanja odpadkov onesažen.

Ker gre za vprašanja, ki občane žalske občine nedvomno močno zanimajo vas prosim za skorajšen odgovor.

Novinar
BRANKO STAMEJCIC

ŽALSKI NAČRT ZAHTEVA

HITREJŠO RAST!

Minuli petek so na svečani skupni seji predstavniki občinske skupščine, izvršnega sveta, SIS, KS, družbenopolitičnih organizacij, bank in temeljnih organizacij združene za občino Zalec v letih od 1976—1980. S tem so zastavili vse osnovne cilje gospodarskega in splošnega družbenega razvoja občine, ki so se izoblikovali po temeljnih razpravah na vseh ravneh in ki so povsem skladni tudi z dolgoročnimi usmeritvami pri razvoju občine Zalec.

Podpisniki so se s tem dogovorom obvezali, da bodo v srednjeročnem obdobju dosegali 10,2 odstotno realno rast družbenega proizvoda, letno višali zaposlenost za vsaj 2,2 odstotka, produktivnost dela pa zviševali po letni stopnji 8 odstotkov. Med temi osnovnimi cilji je predvsem zanimiva visoka načrtovana rast produktivnosti dela, ki jo nameravajo zviševati ob še večjem angažiranju vseh sposobnosti delovnih ljudi, še bolj pa z uvajanjem nove tehnologije, tehničnih izboljšav in inovacij, izboljšano organizacijo dela ter boljše izkoriščanjem zmogljivosti in surovin. Ta cilj je povsem skladen s prizadevanji, zapisanimi v resolucijah in razvojnih planih republike in federacije, priča pa, da so rezerve na tem področju tudi v žalski občini še zelo visoke.

Med najpomembnejšimi cilji načrta razvoja je tudi dogovor, da bodo investicije dosegale letno udeležbo v družbenem proizvodu vsaj s 30 odstotki, kar pa bo mogoče doseči le z večjim in bolj kakovostnim združevanjem dela in sredstev ter velikim angažiranjem poslovnih bank. V žalski občini bodo še naprej višali delež lastnega znanja v proizvodnji in v ta namen razvijali sodelovanje z znanstveno raziskovalnimi institucijami.

Pomembni so tudi cilji, ki so jih zastavili pri razvoju kmetijske politike. Podpisniki morajo tu zagotoviti večjo

modernizacijo in razvoj osnovne kmetijske proizvodnje. Zavzemali se bodo za povečanje proizvodnje hrane in specializacijo v kmetijski proizvodnji. Še bolj smotno bo treba izkoristiti kmetijske površine in še naprej razvijati predelovalno proizvodnjo. Veliko nalog pa bo potrebno uresničiti tudi pri razvijanju novih kooperacijskih oblik na osnovi dohodkovnega povezovanja in odnosov.

Hitreje kot poprej bodo v žalski občini razvijali tudi trgovino, turizem in gostinstvo, močno pa se bodo angažirali tudi pri razvoju družbene in zasebne obrti.

Ob vsem tem ne bodo pozabili tudi na varstvo okolja, saj ima večina organizacij združenega dela že sprejete načrte za varstvo narave, veliko pa bo narejenega tudi ob izgradnji dolinskega zbiralnika, izboljšani kanalizaciji, izgradnji vodovodov itd.

Tudi program stanovanjske izgradnje bo zahteval močna prizadevanja, saj načrtujejo

letno po 120 novih družbenih stanovanj, torej v srednjeročnem obdobju kar 600 stanovanj.

Osebnostna, splošna in skupna poraba se bodo gibale skladno z gospodarsko rastjo, s tem, da bo rasla skupna poraba največ 8 odstotkov letno, vsa poraba pa bo zaostajala za gospodarsko rastjo. Najhitreje bodo razvijali izobraževanje in socialno varstvo, nekoliko počasneje pa otroško varstvo, zdravstveno kulturo in telesno kulturo.

Podpisniki so se obvezali tudi, da bodo skupno, v višini dogovorjenih sredstev financirali srednjeročne programe razvoja krajevnih skupnosti.

S podpisom srednjeročnega načrta so se v žalski občini torej odločili še za hitrejšo rast kot v minulem obdobju in s tem izpolnjujejo načrt, po katerem naj bi žalska občina prišla do konca dolgoročnega obdobja med razvitejše slovenske občine.

BRANKO STAMEJCIC

PODRIMO
PREGRADE

Uresničevanje zahtevnih ciljev srednjeročnega razvoja bo tudi v odnosih med organizacijami združenega dela zahtevalo nove kakovostne premike. Nikakor ne bo več mogoče vztrajati v ozkih samosvojih proizvodnih okvirih. Skladno z zakonom o združenem delu bodo morale organizacije združenega dela storiti mnogo več na področju združevanja dela in sredstev, kot so bile pripravljene doslej. To ne bodo zahtevali le srednjeročni cilji, ampak tudi zahtevana racionalnost in ekonomičnost poslovanja.

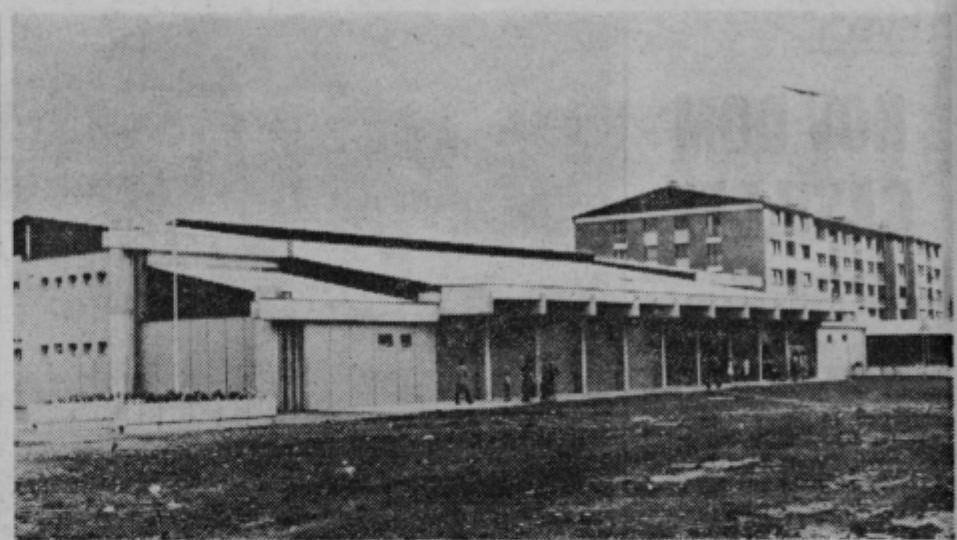
Pri združevanju dela in denarja na osnovi dohodkovnih odnosov doslej nismo dosegli bistvenih uspehov. Vsaj na območju občin celjske regije ne. V ilustracijo si oglejmo le dva primera, ki vsaj navidezno najbolj bodeta v oči.

Prvi je primer neposlušnosti za združevanje dela in denarja Aera in Papirnice Radeče. Naravnost nerazumljivo je, da ti dve organizaciji, ki sta iskali skupen jezik že dvakrat, v zadnjih mesecih pa spet poskušata, nista prišli do konkretnih dosežkov v povezovanju in združevanju dela in denarja. Proizvodna programa obeh organizacij sta namreč več kot le sorodna. V obeh organizacijah proizvajajo papir, samokopirne brezkarbonske papirje, samolepilne papirje in etikete, okrasne papirje in še kaj. Torej imamo na razdalji borih 40 kilometrov dve točeni organizaciji združenega dela, ki si s proizvodnjo na tržišču konkurirata, razvijata vsaka svojo povsem ločeno, sorodno proizvodnjo, posluha za skupna vlaganja in skupna prizadevanja na tržišču pa, vsaj doslej, nista pokazali. Cilji gospodarskega razvoja nedvomno silijo k bolj zdravemu razmišljanju v obeh organizacijah, razmišljanju na ekonomskih osnovah in ne k iskanju krivde za kaj in zaradi koga doslej do združevanja še ni prišlo. Preteklost ne sme in ne more biti zavora prihodnosti, ekonomsko utemeljenega združevanja skupnih naporov in skupnega denarja.

Drug, v marsikaterem oziru še bolj izrazit primer, podobne miselnosti je primer iz žalske občine, kjer delujeta v razdalji borih 10 kilometrov dve tekstilni tovarni, ki se z delom proizvodnega programa povsem pokrivata. Tekstilna tovarna Prebold in Tovarna nogavic Polzela pa že vrsto let odklanjata kakršnokoli skupno pot pri proizvodnji nogavic, pa čeprav postaja nogavičarstvo ena od ključnih vej tekstilne industrije in bi bil skupni nastop na trgu, skupna proizvodna prizadevanja in skupne raziskave tržišča še kako dobrodošle. Tudi v tem primeru je razlog nerazumevanju ozka »tovarniška« miselnost, navezanost na lastno tradicijo in lastno samostojnost, ki pa v duhu zakona o združenem delu pri nobeni od oblik povezovanja ne bi bila ogrožena.

Skraini čas je, da s takšnimi oblikami nasprotovanj našemu skupnemu boljšemu in bolj zdravemu razvoju naredimo konec. In skrajni čas je, da tudi v takšnih organizacijah združenega dela najdemo skupen jezik in združijo svoja prizadevanja. Vsaj v primeru Aera in Papirnice v Radečah so možnosti za to lepe, saj po zadnjih razgovorih le kaže, da se stvari premikajo.

BRANKO STAMEJCIC

CELJE — LAVA:

SAMOPOSTREŽBA

Stanovanjska soseska na Lavi počasi dobiva svojo podobo in tisto, kar potrebuje za svoje življenje. Otroškemu vrtcu se je v petek popoldne pridružila velika in lepo urejena »Solidarnost«. Pod okriljem trgovskega podjetja Center.

TURISTIČNA
REKLAMA

Ko človek preboli dopustniško mrzlico, potem ga zažabi, da pove, kaj je prav in kaj ni prav.

Tako je naneslo, da sem vozil znanca na Pag. Do Jablanca je šlo vse po sreči. Ob 9. se znajdem na repu dolge kolone, ki (ne)potprežljivo čaka na trajekt. »Uradne« osebe me obvestijo, da bom za trajekt na vrsti ob 7. uri zvečer, ker vozi samo eno plovilo za Novaljo. No, lepa reč, si mislim, še zlasti, ko mi uslužbenec pove, da imam čas čakati, ker imam dopust. Ne vem, če je to razložil v vseh jezikih, kajti registrske tablice so bile dokaz, da bo reklama za dobre usluge šla skoraj v vse evropske države. Odločim se, da znanca »oddam« na trajekt in računam, na srečo, da bodo dobili »stop« od Stare do Nove Novalje, kajti za redno lokalno zvezo prav nihče (tudi v Jadroliniji) ni mogel garantirati. Da smo se med tem v koloni pomikali malo naprej, potem pa po nalogu miličnika vzvratno v hrib karih 100 m, to je samo še dodatek k vsemu v Jablancu. Adijo Jablanec, gremo v Savinjsko dolino! Avto vleče, vreme se slabša, gneča na cesti se veča, menda vse hiti domov pod streho. V hudem naliivu se nekaj kilometrov pred Vrhniko kolone na avtocesti ustavijo. To nakazujejo redarji z rdečimi zastavicami in utripajoče modre luči. Mislim si — huda nesreča, ni čudno, preveč divjajo v takem vremenu. Potem pa po metrih naprej in čakan strahotnega pogleda na kup razbite pločvine... Toda (k sreči) nesreče nikjer. Kolone se spet raztegajo, ko se po dolgem čakanju znebiš 13 din za uporabo »hitre« ceste (od Postojne do izvoza pri Vrhniku sem namesto 20 minut vozil debelo uro). Uslužbenec pri izvozu se pošalim, da bi mi za bencin morali dati, ne pa, da jaz plačujem tja. Sledi odgovor: »Pa še res je!« Če je res, zakaj pa potem na nek način ne preprečijo slabe reklame za hitro vožnjo. Kje so vzroki? Ja, pa je res vprašanje, kje so vzroki... Pa brez zamere, drugo leto grem peš v hribe.

JOŽE KRULEC

Ljudje na tem predelu celjskega mesta so jo težko pričakovali. Nič čudnega, saj jih je pot za nakup življenjskih potrebščin doslej v glavnem vodila v mesto. Poslej bodo vse, kar bodo potrebovali za vsakdanje življenje, dobili doma. In ne samo moko, kruh, zelenjavo, sladkor, gospodinske potrebščine in drugo, marveč v tem okviru tudi delaktese, pecivo in še marsikaj. Pod isto streho so dobili tudi lep bife. V njem bodo nudili ne le tople malice, marveč še druga jedila, pižaje itd.

Nova samopostrežna prodajalna na Lavi ima 480 kv. metrov prodajnih prostorov. Blago v njej je lepo razporejeno. Prostora je dovolj. Posebnost so tudi blagajne s pomočnim trakom. To so prvi izdelki šentjurskega Alposa.

In ko je na slavnosti direktor podjetja Center Ivan Juhart, govoril o novi pridobitvi in dejal, da je veljala okoli 16 milijonov dinarjev, od tega nekaj nad sedem milijonov kreditnih sredstev in še to, da jo je gradil Ingrad po načrtih dipl. inž. arh. Janka Hartmana, je še opozoril na dvaindvajsetletno pot kolektiva. Njegov rojstni datum

je 1. julij 1954. leta, od tedaj pa doslej se je marsikaj spremenilo. Kolektiv je šel v korak s časom. In še več. Pred sedemnajstimi leti je prvi v Sloveniji odprl samopostrežno prodajalno. In potem vse več. Danes razpolaga to podjetje s 1533 kv. metri prodajnih prostorov, s skoraj 3.000 kv. metri skladišč in pomožnih prostorov, s 42 metri hladilnih vitrin, 65 kv. metri hladilnih prostorov in še in še. Spremembe pa niso nastale samo v tehniki prodaje, v založenosti in stremljenju, da nudijo potrošniku vselej pravo blago za pravo ceno, marveč tudi v kolektivu samem. Strokovno usposabljanje ob delu ima pomembno mesto. Sicer pa je to kolektiv, ki bo letos dosegel okoli 140 milijonov dinarjev realizacije. Na slavnosti, ki jo je začela predsednica delavskega sveta Ivanka Breznikova, je še govoril predsednik izvršnega sveta celjske občinske skupščine, Risto Gajšek, ki je med drugim poudaril razvojno pot kolektiva in hkrati dejal, da v Celju še vedno primanjkuje trgovskih prostorov. Zatem je Risto Gajšek tudi odprl novo prodajalno.

MB

KS DOLGO
POLJE: POSPEŠITI
VPIS POSOJILA

V krajevni skupnosti Dolgo polje v Celju teče akcija vpisa posojila za ceste v nezmanjšanjem obsegu. Doslej je od približno 600 upokojencev, kolikor jih živi v tej krajevni skupnosti (kmetov in obrtnikov ni), vpisalo posojilo 224, vsota, ki so jo vpisali, pa znaša 267.000 dinarjev. S tajništva krajevnih skupnosti so že dvakrat poslali zamudnikom vabila, s prošnjo, naj se vendarle odzovejo klicu akcije, toda vsakič so naleteli na gluha ušesa. Na zadnji seji izvršnega odbora krajevnih konference Socialistične zveze pa so v zvezi s tem sprejeli dogovor, da bodo formirali dvojke, v katerih bosta po dva aktivista krajevnih skupnosti. Le-te naj bi do 20. avgusta obiskale vse upokojujence v krajevni skupnosti ki še niso vpisali posojila za ceste. Zelfjo namreč, da bi vsi upokojujenci, ki prejemajo več kot 2000 dinarjev mesečne pokojnine, vpisali vsaj polovico zneska za posojilo, ostali, ki pa prejemajo mesečno manj kot 2000 dinarjev pokojnine, pa naj bi vpisali poljubne vsote.

D. S.

**Lesno industrijsko
podjetje
»KONJICE«
n. sol. o.
Slovenske Konjice**

V skladu z določili samoupravnega sporazuma o združitvi v delovno organizacijo

razpisujemo

v delovni skupnosti skupnih strokovnih služb naslednji delovni mesti:

1. POMOČNIKA DIREKTORJA
2. VODJE komercialno tehničnega sektorja polfinale

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev, določenih z zakonom za zasedbo vodilnih delovnih mest, izpolnjevati še posebne pogoje: a) pod 1) da imajo visoko šolsko izobrazbo pod 2) da imajo višjo šolsko izobrazbo b) da imajo ustrezne organizacijske in poslovne sposobnosti c) da imajo moralno politične vrline, ki se odražajo predvsem v ustreznem odnosu do družbeno politične ureditve in samoupravljanja, odgovornosti do dela ter osebni poštenosti.

Prijave za razpisani delovni mesti z dokazili o strokovni usposobljenosti in dosedanjem delu sprejema splošni sektor do 1. septembra 1976.

O imenovanju bodo kandidati obveščeni 15 dni po zasedanju delavskega sveta, ki bo na predlog razpisne komisije imenoval delavca na razpisani delovni mesti.

LUČE OB SAVINJI

DA BI NE POZABILI

»Lahko je vam, ker smo vam Ljubenci posodili vreme«, je v šali dejal predsednik turističnega društva na Ljubnem ob Savinji Stanko Miklavc Ogi Šiljarjevi, predsednici turističnega društva v Lučah. Da, Ljubenci so imeli na flosarskem balu prvo nedeljo v avgustu dež, Lučani pa minulo nedeljo na svoji prireditvi lepo vreme.

V Lučah so dokazali, da so ravnali prav, ko so dali svojemu tradicionalnemu rajanju narodopisno obeležje: predice in citre. Sicer pa so letos v povorci med drugim sodelovali tudi delavci domačega gozdnega obrata, ki so pokazali svoje delo nekoč in danes. Velika razlika. Ne samo zaradi delovnih pripomočkov, marveč tudi zaradi pogojev, načina dela, življenja in vsega.

Predice so znova pobrale polno odobravanja. Tudi zaradi tega, ker so v pisanih nošah opozorile na delo spret-

nih rok, ki je bilo nekoč v tem predelu močno razširjeno, danes pa gre počasi v pozabo. Tudi zaradi vse manjše črede ovac. Prizadevanja, da bi solčavska ovca znova zaživela so sicer očitna, je pa vprašanje, kako bodo uspela. Od njih je seveda odvisno tudi delo predic, priprava domače volne, ki bi na trgu prav gotovo našla veliko kupcev.

Najstarejša med predicami je bila 87-letna Marija Voler, po domače Hlipovčica Mica, živahna v razgovoru pa je bila tudi Marica Matijevac, Juvanova.

Sicer pa kot kaže, z njima in vrstnicami to delo ne bo povsem zamrlo, saj je bilo v njihovi skupini tudi nekaj mlajših, ki so prav tako spretno vrtele kolovrat in spletale niti domače volne.

Druga značilnost prireditve v Lučah pa so seveda igralci citre. Tudi to glasbilo je imelo nekoč več privrženecv.

Zdaj jih je manj. Nastopili so le štiri pod vodstvom Tončka Mlačnika. Pa to niso edini. V Lučah jih je še nekaj, ki radi zaigrajo na citre in zraven zapojejo. Sicer pa pridno tudi nastopajo, čeprav rednih vaj, razen pred prireditvami, nimajo.

Lep delež v celotnem uspehu so imeli tudi pevci, v moški in ženski sestavi pa tudi v mešanem zboru. Lepo so zapeli.

Turistična prireditev v nedeljo popoldne v Lučah ob Savinji je uspela. Obiskalo jo je veliko ljudi in zato ni naključje, če je bil Hočevanje vrt prepoln dobro razporejenih gostov.

Ze dve leti nazaj ta prireditev ni več samo veselica, je tudi pomembna v obujanju starih običajev, del in podobno. Letos so to storili gozdarji, predice in citraši.

M. BOZIC

PREJELI SMO

ATOMSKI ODMEVI

PODCETRTEK je v nekaj zadnjih letih sicer počasi, a vztrajno gladil, ravnal in vsebinsko dvigal svojo raven: odprt je stalni oddelek atomskih topic za zdravstveno težje in težko prizadete paciente pod rednim zdravniškim nadzorstvom, množica ljudi išče v poletni sezonski dobi ozdravljenje raznih revmatičnih tegob in rehabilitacije raznovrstnih udnih poškodb, ki ga pripisujejo radioaktivnemu vrelcu v malem in velikem bazenu in v kadeh s to vodo.

Zakoličen je nov hotel b-kategorije; za motorizirane goste in domačine že deluje dobro založena bencinska črpalna »Petrol«. Do lani so morali vozači jeklenih konjčkov in traktorjev po gorivo v 20 kilometrov oddaljeno Šmarje, ali na drugo stran prav tako daleč v Kumrovec.

V kraju deluje že drugo leto ptt služba v novi in lepi zgradbi, dokončavajo pa že dom, ki bo zamenjal dose danjega iz časa Franca Jožefa.

V samem Podcetrtku so učenci morda sploh najbolj sodobno urejene šole v državi namestili lične rumene koške za smeti, v novi stavbi pa deluje podružnica Ljubljanske banke, meščani pa skrbijo s cvetjem na oknih in vrtovih za tudi sicer lep izgled kraja. Torej razveseljuje napredek na vsej fronti.

Kljub temu pa bi bilo potrebno poskrbeti še za nekaj »dodatkov«, na katere bi rad kot tukajšnji gost tudi v imenu ostalih opozoril in svetoval npr. da bi edina trgovina poslovala vsaj v poletni sezoni tudi kakšne dve uri pozno popoldne, ob sobotah pa naj bi bila odprta vsaj do 14. ure medtem ko jo zdaj zaprejo že ob 12. Zato se mnogo gostov, ki so na kopanju, ne more oskrbeti s potrebnim za nedeljo. In dalje: na bolj vidnem mestu naj bi stala orientacijska, dovolj velika tablica o poteh po razvejanem zaledju. Potrebna je tudi pokrita čakalnica, posebno za ljudi, ki prihajajo semkaj iz bolj oddaljenih krajev in so izpostavljeni vremenskim neprilikam. Pogrešamo tudi tablice z označenim voznim re-

dom avtobusa pa tudi vlaka.

Cestna uprava bi morala brezpogojno postaviti na obeh straneh odcepa z glavne, precej hitre in nepregledne ceste tam, kjer se odcepi pot proti Toplicam, tablice za omejitev brzine na 30 do 40 kilometrov, ker je privoz za vključitev v promet glavne ceste strm in v samem kolezu precejšnjega ovinka. Svoj problem je vijugasta pot na parkirišče, včasih kar prava »sama-jama«, vozila dvigajo prah in poskrbeti bi bilo treba za občasno polivanje z lužnino. Samo, sicer dovolj prostorno parkirišče je po dežju razbrzdano in lužasto, sence za vozila ni, oziroma je le zgolj na južnem robu ob ograji z mladimi, slabokrvnimi topolčki.

Na kraju morda še to, drobno željo: turistom naj bi ob sprehodnih poteh postavili

nekaj klopov, da bi lahko la- godno vdihavali in uživali le- poto prirode.

Visoko zgoraj sameva slikovit, imeniten grad, ki ga je videti daleč po obzorski pokrajini, toda znotraj je po potresu mrtev in najbrž se bo v doglednem času sesul in se spremenil v romantično razvalino, saj je potrebno mnogo denarnih sredstev za obnovo Kozjanskega po- potresu.

Ob tem se pritakne še misel, da je kljub vzorni skrbi za napredek samega kopališ- čnega kompleksa in izdatni, ne predragi prehrani v topliški restavraciji vendarle cena za dopoldansko skupinsko kopanje 15 din in za kadne kopeli (pol ure) 20 din za delovnega človeka vendarle nekoliko zasojena. Morda bi ob tej obrobni pripombi od- ločujoči malce porazmislili.

E. A.

ŠENTJUR

ŠE KOPANJE

Ob ugodnih vremenskih pri- likah traja kopališka sezona od 15. junija pa vse do 15. septembra. Vreme je letos zelo muhasto in nenaklonjeno kopalcem. Zato se je kopa- liška sezona v šentjurskem bazenu pričela pravzaprav še le 19. junija in trajala me- sec dni, potem pa se je pričelo deževje in kopanje ni bilo več možno.

Bazen v Šentjuru upra- vlja Stanovanjsko in komun- alno podjetje. Zgrajen je bil leta 1965, leta 1976 pa je do- bil tudi čistilne naprave. Te sicer še vedno delujejo, ven- dar pa bi jih bilo potrebno izboljšati. Za večja popravila skrbi TTKS, zaradi pomanjka- nja finančnih sredstev pa več- jih izboljšav in popravil le- tos ni bilo. Nekoliko so po- pravili le garderobe in sani- tarije.

Bazen v velikosti 15 krat 25 m sprejme okoli 600 ku-

bičnih metrov vode. Vodo črpa iz vodovoda, ogreva pa jo le sonce. Ta voda ima okoli 16 stopinj, ob ugodnih vremenskih prilikah pa se og- reje tudi do 25 stopinj.

V enem mesecu, kolikor je bil bazen odprt, ga je obiska- lo povprečno 250-300 kopal- cev na dan. Večina kopal- cev je bila mlajših od 20 let. Prevladovali so torej dijaki in šolarji. V tem času so prodali okoli 7000 vstopnic, katerih cena se giblje od 4 do 6 dinarjev.

Šentjurski bazen bi bil se- veda potreben poleg dodatnih čistilnih naprav še nekaterih izboljšav, potrebno pa bi ga bilo tudi povečati. Zaradi ne- ugodnega vremena je bazen trenutno zaprt. Kopališka se- zona pa koledarsko še ved- no ni končana in zato lahko upravičeno pričakujemo, da bo za kopalce sonce zopet po- sijalo.

MOJCA BUČER

Ljubljanska banka
podružnica celje

PIKAPOLONIČINA ŽOGA

Trije živahni in zdravi otroci. Brat in sestra. Zoran, Mirjana in Aleksandra. Vsi trije odličnjaki in vsi trije aktivni člani pionirske hranilnice na šoli. Doslej še vsi v Ljubenci, od no- vega šolskega leta pa na tej podružni- ni šoli samo še Marjana, ki bo šla v tretji in Aleksandra, ki bo obiskovala drugi razred. Zoran je postal že višje- šolec. In zato ga bo pot v peti razred vodila na Hudinjo.

Navzlic počitnicam, navzlic veseli in prijetni igri, tudi pomenek o delu pi- onirske hranilnice ni odveč. Na tisti, ki bi skali počitniško razpoloženje.

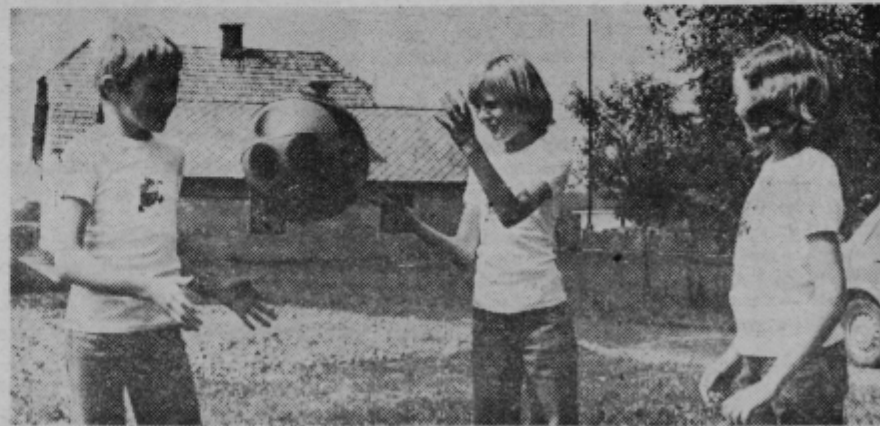
Zoran, blagajnik, je poln besed o delu v hranilnici, o natančnosti pri šte- tju dinarjev, ki so jih sošolci prinesli v hranilnico. In v vsakem primeru že dovolj močno motivirano varčevanje. Predvsem pa za šolski izlet, šolske po- trebsčine in še kaj.

Marjana je pridno varčevala pa tudi pogostokrat jemala. Imela je »velike

potrebe«. Tudi darilo za mamico, za njen praznik. In še za kaj. Ko teče beseda o tem, se samo hudomušno na- smeji. Toda že v isti sapi dostavi, da bo drugo leto bolj skrbno nosila v šolsko banko in redkeje manjšala pri- varčevani kupček.

Aleksandra je že v prvem razredu spoznala vrednost in pomembnost var- čevanja. Pridno je nalagala in zbrala do konca šolskega leta kar lep kupček. Dobila je tudi nagrado. Deset starih ti- sočakov. To ni malo. Celo veliko je, še posebej, ker bodo tudi potrebe na začetku novega šolskega leta velike.

Zdaj te skušane glavice tekajo po travniku. Polne zdravja, zadovoljstva. Tudi zato, ker so člani pikapolonične velike družine. Žoga in bele majice s pikapolonico na prsih... vse jih izdaja in govori, kdo so, kam sodijo. In kadar je treba, pomagajo tudi doma, saj je dela pri obnovi hiše več kot dovolj. Tudi za te drobne in nežne roke...

Kočo je že njegov oče prislonil ob gozdno reber. Majhna jasa pred njo, da na njej lahko postojš na ravnem, je vse kar bi veljalo reči o Močnikovi kmetiji, tu gori v Globači, kamor zdaj že lahko pridete z avtomobilom. ANTON MOČNIK je tu shodil pred 68 leti in zdaj živi tod njegova družina, zapišemo še, ob petrolejki. Pa ne za dolgo, kajti petrolejka bo kmalu za spomin na dolga leta čakanja in tihega upanja, da bo nekoč, zgodaj popoldne, ko zaide sonce moč prižgati električno svetilko. Kaj več pred leti niti upali niso.

K Močnikovim smo prišli, ko so v koči napeljevali električno instalacijo.

»Kako je Močnik?« smo navrgli v pozdrav, ko smo se vzpeli na tisto bore malo ravnice pred kočo, kjer so delavci za hip posedli k malici. S kolegom sva bila neznanca, Hubert, Budimir in Velibor so bili tu že kar domači.

»Zdaj bo šlo,« je odvrnil v gornjesavinski govorici, »ko so nam naši napeljali tok in gozdno cesto.« In je hitel pojasnjevati, kdo so ti »naši«. »Vsa čast vojakom,« je ganljivo pripovedoval Anton Močnik, upokojeni gozdni delavec, znan daleč naokoli kot strokovnjak za riže, po katerih so njega dni spuščali les v dolino. Zdaj se peča s čebelami, 21 panjev ima, letina pa dobro kaže.

»Ja, če ne bi bilo vojakov, pa gozdne in pomoči z občine, ne bi prišli do elektrike... in cesto smo dobili.«

Velika stvar je imeti elektriko v hiši. V mestu se tega ne zavedamo, razen kadar jo za hip izklopijo. Tu gori, visoko v hribih, na Karavankah, kjer se skloniš pa zagrabiš prgišče zemlje že z onkraj državne meje, kjer so na redko razmetane gorske kmetije, tu ljudje znajo ceniti elektriko. Če so desetletja čakali nanjo, še toliko bolj. In vendar so po tistem venomer upali. Kako, to šele danes prav vedo.

Za hip se zapletem v pogovor s podpolkovnikom RAPAICEM, ki mu v teh hribih ljudje priručno in po domače pravijo kar Rapajko. Navajen je tega in ljudi še bolj. Razlaga mi, menda sva kramljala v jugoslovansčini, a sva se razumela, kako je z leti ustvarjena ta povezanost teh ljudi na visokogorskih kmetijah z vojniki obmejnih enot. To je delo mojega predhodnika polkovnika JOZETA BERČETA, meni in našim je to prišlo v kri. V kri, ki poganja življenje tega osamelega sveta, ki živi prav zaradi tesne povezanosti z vojniki.

Pozneje, ko smo se mudili na karavli in na planinski postojanki na Duhu, nam je ELIZABETA SELISNIK, po domače ji pravijo Strelčeva Liza preprosto razložila, kaj vojniki pomenijo ljudem v tem svetu, rekoč: »Če ne bi bilo vojakov tu, tudi nas ne bi bilo. Kaj bi pa delali sami!«

Močnik je jel med tem pripovedovati, kako je bilo takrat, ko je sin zbolel. Sinu ni in ni bilo bolje. Zena mu je naročala, da bo treba stopiti po zdravnika. Pot je seveda dolga. In Močnik ne bi bil Močnik, če ne bi med vojniki, ki so se mudili pred hišo, razpoznal čine in sanitetne oznake. Pa pristopi do zdravnika.

»Tovariš, ali bi pregledali mojega sina?«

Vojaški zdravnik je sina pregledal in mu dal zdravila. Čez tri dni ga je spet obiskal, bolnik je medtem vidno okreval, čez teden dni je bil zdrav. Zdaj Močnik to zgodbo rad pove vsakomur, ki se z njim zaplete v razgovor. Zdi se mu tako pomembna, da zaradi hvaležnosti ne more molčati. Solžno oko, medtem ko ganljivo pripoveduje, izraža vso iskrenost in če je mogoče dobro delo poplačati, ga je mogoče samo na ta način. Zato denarja niti ponujal ni, lahko bi »naše fantes« užalil, pravi.

Hubert je drezal v Močnika, da je povedal še kakšno resnično zgodbo iz življenja gozdnega delavca za časa službovanja v Crni. Tudi tisto o dekletu in riži. Zena Helena se je izza njega tiho nasmihala, kot bi hotela reči, pri osemindesetih pa res ni več skrivnosti.

Kramljali bi še, če nas ne bi čas preganjal naprej. Pa še skoraj bi pozabili povprašati, kdaj bo zasvetila luč.

»Ja, jutri bodo z deli končali.« In spet obrne pogovor na vojake. »Kako so bili pridni! Kopali so jarke za drogove. Pa sploh, brez njih ne bi šlo. In zastavnika, ki je bil pravi strokovnjak. Pa vodnik — in ko se obrne k njemu — ta je pa tako domač... Kakih 1300 metrov električnega voda bo, pravi,

OSAMELI SVET POLN ŽIVLJENJA

S kolegom Milanom Božičem sva obšla severozahodno mejo, da bi ob Dnevu graničarjev — 15. avgustu zapisala kaj o življenju vojakov ob meji. In nastala je reportaža, ki se odmika od prvotne zasnove. Življenja ob meji namreč ni mogoče ločiti na čuvarje meje in tamkajšnje prebivalce. Povezalo jih je v celovitost. In predno smo prišli do karavle je bila novinarska malha prepolna ganljivih in lepih doživetij. Pa še to. Našim sotrudnikom, podpolkovniku BUDIMIRJU RAPAICU, ki se je potrudil iz Dravograda z nami na pot, HUBERTU HERČKU, predsedniku izvršnega sveta mozirske občinske skupščine in VELIBORJU LUKOVIČU, komandirju karavle v Logarski dolini smo dolžni posebno zahvalo, ljudje, ki smo jih obiskovali spotoma so se jim sproti zahvaljevali.

V vsakem vremenu — vrnitev zveste trojke z mejnega obhoda.

od JOZETA KLEMENSKA iz Podolšave je speljan v Globačo, štiri gospodarstva bodo dobila tok, sosed bo priključil tudi stroj, ker se po malem peča z mizarstvom.«

Močnikovi so v sobi že namestili televizor, zdaj le še štejejo ure, kdaj ga bodo vključili. Če bodo zvečer brali to reportažo že pri elektriki, bomo še mi veseli.

Rok Suhadolnik. Kmetijo ima na višini 1226 m, le 99 m nižje od Bukovnikove, ki leži najvišje v gorah na Slovenskem

Ob Močnika smo krenili na karavlo v Logarski dolini. Posedli smo zunaj, pod bore, kjer so nam postregli z »graničarsko turško«. Na uho: marsikatero gostišče bi tu moralo poizkusiti pravo kavo. Ne vem, ali je dobra kava odvisna od kuharja, ali od — vođe, vsekakor bila je odlična. H karavli je pripeljal volkswagen. Izstopila sta dva vojaka, za njima pa še voznik ROK SUHADOLNIK po domače Covnikov iz Logarske doline 25. Pobarali smo ga v šali, če je avtoprevoznik.

»Kopali smo jarke za vodovod.« Tako preprosto je to povedal, meni pa se je zdelo nenavadno. Prideš po vojake in jih odpelješ na delo. Opazil je moje presenečenje, zato je dodal: »Delavce je težko dobiti, zato si pomagamo med seboj. Vojaki nam, mi pa njim. Pozimi jim pluzimo cesto pa še kaj drugega delamo. Veste, smo obmejni kmetje, zato smo tudi mi čuvarji meje. Delo kar skupaj opravljamo.«

Covnikov Rok obdeluje kmetijo, redi 13 glav živine. Kakih 100 litrov mleka dnevno spušča po 600 m dolgi žičnici do ceste. Kadar se mu dela preveč nabere pa stopi na karavlo. Fantje vedno pomagajo.

In radi pomagajo. Dela je na kmetih kar veliko, delavcev pa ni. Še na karavli morajo marsikaj narediti. »Vojaški krogi morajo posuti z gramozom in kakih 300 m ceste do karavle bi veljalo asfaltirati. Vojaki upajo, da se bo zdaj, ko asfaltirajo cesto v Logarsko dolino, dalo kaj narediti s podporo Cestnega podjetja iz Celja. Če bo naš glas kaj zalegel, glasujemo za ureditev z obema rokama! Tolikšno oddolžitev si ti naši fanteje najmanj zaslužijo.«

Tu v hribih živijo fantje iz pet republik in ene pokrajine. Med njimi je eden iz Slovenije, Stefan iz Murske Sobote. Sile jim ni, vojaško življenje pa se tudi mnogo ne razlikuje od civilnega. Pravijo, da ne štejejo dneve, ko bodo šli domov. Tega jim sicer nisem povsem verjel. Kdo jih ne šteje? Da so pa na malem ekranu spremljali olimpijske igre tja do jutra, bi pa kar verjel, čeprav tega niso priznali. Tudi zanikali niso. Pa ne, da bi bila vojaška skrivnost. In če tudi, nič nenavadnega ne bi bilo. Življenje je v njih, vojaški rok jim ga ne krni, le navade jim rahlo spreminja. Fantje zorijo v može, v vojski prevzemajo odgovornosti, ki jih klenijo pozneje v življenju.

Na mejo sva se podala, da bi pisala o graničarjih, mislila sva, o vojakihi. Predstave so bile drugačne kot so razmere. Za mejo sva našla na zunaj osamel svet, ki je poln življenjskega utripa. In tesno povezan: »Če ne bi bilo vojakov, tu ne bi mogli živeti!«

BOJAN VOLK
FOTO: MILAN BOŽIČ

ŠOLSTVO

POSODOBITI

Kmalu se bodo odprla šolska vrata in s tem učenec vsak dan. Med šolskimi potrebščinami na izloženih policah lahko zasledimo mnogo raznovrstnih mini računalnikov. Učenci si jih z zanimanjem ogledujejo in se sprašujejo, kje dobiti denar in ali ga bodo smeli uporabljati tudi pri pouku.

Pred leti še ni bilo mogoče razmišljati, da bi prišel učenec k pouku z matičnim računalnikom, ki bi mu prihranil čas in omogočal, da se izogne enostavnim in utrudljivim računskim operacijam. Zdaj, ko je čudež računalniške tehnike dostopen že skoraj vsem in ne več samo strokovnjakom, je mogoče pričakovati, da bo ta mini računalnik mnogo doprinesel tudi v procesu izobraževanja.

Računalniki so že v tolikšni meri miniaturizirani, da ga lahko nosimo v žepu ali v šolski torbi in nam je v vsakem trenutku pri roki. Učenec ga lahko praktično uporablja na vsakem koraku ob različnih zapletenih vprašanjih sodobnega življenja. Postal pa je že skoraj nujen študentovski pripomoček. Tako bo v najbližnji prihodnosti računalnik postal del šolske opreme vsakega učenca tako kot zvezek, knjiga ali svinčnik.

Ponekod v svetu mini računalnike učenci že uspešno uporabljajo. Ko so raziskovali vpliv uporabe računalnikov na učenčovo znanje so opazili, da so se celo tisti učenci, ki niso kazali navdušenja za matematiko, ogreli zanj rav-

no s pomočjo računalnika in večjim zanimanjem spremljali pouk.

Pri nas pa je glede uvažanja računalnikov še precej pomislekov, zlasti med prostovoljnimi krogi, zaradi premajhnih izkušenj pri uporabljanju tega koristnega pripomočka. Tako nekateri zatrjujejo, da lahko računalniki povzročijo določeno neznanje iz matematike, opuščeno ter nezainteresiranost za osvajanje znanja, za katerega porabi računalnik minimalni čas.

Razumljivo je, da ne moremo dati učencu računalnika, ki opravlja skoraj vse računski operacije hitro, brez posebnega zapletenega manipuliranja, preden se učenci vsega ne naučijo na klasičen način. Pri tem pa je poglobljeno, da predavatelji najdejo pravi prisop in kreativen potek priprav za uporabo računalnikov.

Mini računalniki sicer v nobenem primeru ne morejo biti zamena za pouk matematike, njihova uporaba pa je lahko velik pripomoček za uspešnejše učenje matematike in računanja preprostejših operacij; tako ostaja več časa za bolj sistematično in logično učenje.

Razumljivo je tudi to, da v sedanjem času, ko so računalniki že del našega vsakdanjika, razmišljamo ob razpravi o usmerjenem izobraževanju tudi o spoznavanju in uvažanju računalništva v srednje šole.

VIKI KRAJNC

POVABILO

k sodelovanju pri oblikovanju programa kulturnih dejavnosti občine Celje za leto 1977

Kulturna skupnost občine Celje prosi vse proslince, kulturnih akcij, ki žele biti vključeni v program in finančni načrt Kulturne skupnosti občine Celje v letu 1977, da pošljejo programe akcij s podrobnim predračunom do 25. 8. 1976 na sedež Kulturne skupnosti občine Celje, Muzejski trg 1a.

(Kulturni zavodi in društva bodo dobili posebne obrazce za oblikovanje svojih rednih programov in akcij.)

»TALEC« V LOČAH IN DOBJU

Drama znanega, a žal malo plodnega irskega avtorja Brendana Behana »Talec«, se je preselila na oder amaterskega gledališča »Zarja« Trnovlje, s katero so uspešno nastopili že na medobčinskem in republiškem srečanju gledaliških skupin. Delo je režiral Stefan Žvižej, sceno pa sta skupaj zasnovala režiser in celjski likovnik Stane Petrovič. V vlogi Pata, starega odsluženega vojaka in vodjo hiše, ki ni nič drugega kot bordel, najdemo Jožeta Zagoričnika, vlogo njegove žene pa je prevzela Cvetka Stoklas. Talca igra Franjo Bobinac, ki smo ga doslej bolj poznali kot pevca, nemalo presenečenje pa je tudi igra in petje Karmen Magyar.

Sodobna drama ima v sebi vse polno humanistične sporočilnosti, saj govori o absurdu nasilja. V času, ki ga živimo, in kakršnega nam trenutni svet ponuja, je ta drama izredno angažirano družbeno delo in je repertoarni izbor Zarje ravno s tem delom dobil odlično oceno. Tudi sama dramska postavitev predstavlja za amaterske odre dokajšnjo smelost in precejšnjo merost študija, pohvalno pa je tudi to, da je pri ustvarjanju gledališke predstave sodeloval tudi poklicni dramaturg Jože Rode.

Predstava bo v soboto zvečer na gradu Pogled v Ločah v okviru poletnih prireditev. Vsekakor je ta odločitev prireditelja vse pohvale vredna, saj bo to v Ločah na prireditvah letos prva dramska uprizoritev, ki jo dopolnjuje kakovost. Naslednji dan, v nedeljo, bomo enako delo gledali v Dobju. Tam ga vedno gledališča željno občinstvo že težko pričakuje. D. MEDVED

ZBORI NA CELJSKEM RADIU

Torek, 17. VIII. ob 17.45: Moški zbor organizacije slepih in slabovidnih Celje — zborovodja Pavle Bukovec. Moški zbor KPD Podčetrtek — zborovodja Andrej Kelemina.

Cetrek, 19. VIII. ob 17.45: Moški pevski zbor Vitanje — zborovodja Fran Poklič. Moški pevski zbor »Kajuh« Velenje — zborovodja Zmago Frankovič.

SELIŠČE PRI LJUTOMERU

SLIKE ,NA KMETIH'

V Selišču pri Ljutomeru se je to poletje zbralo 18 slikarjev — amaterjev iz vse Slovenije. Poleg praktičnega dela imajo ob svojem delu vrsto predavateljev o slikarskih tehnikah in slikarstvu nasploh — predvsem pa spoznavajo pravo vrednost svojih in tujih ustvarjalnih dosežkov. V slikarski koloniji sta tudi dva celjska: Stane Petrovič in Anta Trobejeva. Njima in koloniji je veljal naš obisk.

Galerija »Domačija« je za štirinajst dni drugi dom slikarjev amaterjev. Gospodar je prepustil prostorne »sobane« v uporabo ljudem, ki se želijo izpopolniti v slikarstvu, ki jih prežema pravi likovni entuziazem.

Slikarska invazija slovenskih amaterjev je zajela domala vse okoliške vasi. Slikarji in domačini so postali eno: želijo ovekovečiti tisto, kar žal počasi, vendar vztrajno propada — slovenske kmetije v tem delu naše ožje domovine. Začeli so že pred tremi leti, ko so se v stari Verbičevi domačiji prvič zbrali slovenski likovni samorastniki.

V Združenju likovnih skupin Slovenije in Kulturni skupnosti Gornja Radgona se teh dejstev dobro zavedajo, prav zato so se napotili v te kraje. In še nekaj jih je vodilo: prijaznost ljudi! Umetnost je le toliko časa plodna, dokler ostaja sestavni del davezanost kolonije in njenih nega življenjskega okolja. Polikovnih ustvarjalcev z okoliškimi prebivalci, z njihovim življenjem in navadami je tako kot likovno izobraževanje ena značilnih lastnosti seliške kolonije.

Imeli smo srečo! Prišli smo prav na dan, ko so pripravljali krajski srečanje s slikarji v skromnem gasilskem domu. Bilo je enkratno, pa ne samo zavoljo kmečkih kuhinj, predvsem pravih domačih specialitet iz zaradi vzdušja, spontanega stika med domačini in slikarji. Najprej so se predstavili udeleženci kolonije s svojimi deli, nato pa je stekel prirčen razgovor, ki se je zavlekel pozno v noč. V spominu mi je ostal prileten mo-

žak s sivim predpasnikom. Prišel je pravkar iz hleva in se opravičil: »Oprostite, moral sem opraviti še to in ono — bo pa zdaj bolj lušno!« V tem primeru smo imeli možnost spoznanja, da lahko tudi krajevna skupnost veliko naredi za kulturno dejavnost. Spretni risarji so portretirali domačine, ki kar niso mogli verjeti svojim očem, da so ljudje v skicah oni sami.

Poleg slikanja so se seznanili z razvojem evropskega krajinskega slikarstva, s portretom in njegovo kompozicijo in priredili zaključno kritiko o nastalih delih. Bili smo prav ponosni, da sta naša slikarja Stane Petrovič

Čorči in Anta Trobejeva ustvarila dela, ki sodijo med najboljše. Z njima je bil zelo zadovoljen strokovni vodja seminarja akademski slikar Danijel Fugger. Tak način dela bi morali absolvirati vsi, ki se s slikarstvom bavijo. Od vsega je največ vredno spoznanje, da ne more biti vsak, ki prime čopič, že slikar. Ključ, ki je redni spremljevalec številnih slikarjev amaterjev, bi izginil z razstav — ljudje bi preko njih spoznali kaj je dobro in kaj slabo. Tudi tu niso veliko govorili o amaterskem in profesionalno-akademskem slikarstvu, temveč samo in zgolj o dobrem in slabem. Tako je tudi pravi

STEFAN ŽVIŽEJ

Z letošnje slikarske kolonije v Selišču pri Ljutomeru: na sliki je slikarka Anta Trobejeva, znana celjska likovnica, članica likovne sekcije PD »France Prešeren« in članica odbora za vodenje celjskega likovnega salona. S slikarjem S. Petrovičem sta predstavljala celjsko območje s priznano kakovostjo.

POLETNE PRIREDITVE V CELJU

„METLA“ POMETA OTROCI SO VARNI

V okviru letošnjih poletnih prireditev bo gostoval v ponedeljek, 16. avgusta ob 20.15 v dvorani kina Union v Celju priljubljeni ljubljanski satirični kabaret Metla s svojimi novimi programom.

Predstavlja se bo s satiro Toneta Fornezzijske »Tofa« Občinski kurir Švejk v tretji svetovni reformi. V podnaslovu je napisano, da je to melodrama za eno osebo in pol, radio, čisto navaden telefon in rdečo marelo. Nekaj takega kot monolog s petjem, gretjem in piruetami.

Naj vas ne moti. Tako, kakor smo zapisali mi, je zapisal TOF in naj bo torej tako. V vlogi zreformiranega Švejka bo nastopal Janez Hočevar-Rifle. V prospektu piše, da bo igrala gasilska godba na pihala in sireno s pristavkom v oklepaju, da je muzika tako prvovrstna, da sploh ne more biti več pristna.

Za kaj gre v tej satiri? Se-

veda za Švejka, ki ni tak kakor ga je opisal Jaroslav Hašek, temveč tak, kakor ga je napisal TOF za današnjo rabo. Fornezzijske TOF bo s perspektive občinskega kurirja Švejka nakazal marsikatero veselje in pikro na račun današnjega časa, na dogajanja v današnjih dneh s končnim motom, da prehajamo v tretjo svetovno reformo. TOF je tudi napisal: Navsezadnje je dobri Švejk tudi edini način, da se kot avtor vrnem med Haška in Brechta. Edini način, pravim, saj se pokojnika na mojo srečo ne moreta prav nič braniti.

In če se ne bomo mogli ubraniti smeha tudi mi, ki bomo za gotovo prišli na to predstavo v velikem številu, potem bomo lahko ob predstavi dejali, da so uspeli TOF, njegova satira in njegov Švejk, Janez Hočevar-Rifle. (v karikaturi!)

prof. ZORAN VUDLER

LETOVANJE OTROK V BAŠKI

Danes je odpotovala v Baško na Krku še zadnja izmed celjskih otrok, ki bodo preživeli v tamkajšnji koloniji deset brezskrbnih in veselih dni. V tej zadnji skupini je 145 otrok, doslej pa se jih je v prvih štirih skupinah zvrstilo že 532. Žal je bilo med njimi le malo predšolskih otrok iz vrtec, to pa zato, ker vzgojno varstvene ustanove niso v svojih okvirih organizirale posebnih skupin, ki bi jih vodile vzgojiteljice. Tako so se predšolski otroci v Baški pomešali kar s šolskimi. Menda pa starši svoje predšolske otroke le težko zaupajo tako organiziranim skupinam in želijo, da bi se letovanja vendarle udeležile tudi vzgojiteljice iz vrtec. Na skupnost otroškega varstva v Celju menijo, da bodo vrtni prihodnje leto tudi v tem pogledu poskušali ustreči željam staršev.

Letovanja v Baški se je letos udeležilo še 29 slovenskih

otrok, ki živijo na avstrijskem Koroškem. Stroške njihovega dopustovanja je delno pokrilo Slavistično društvo iz Celja, ki je bilo že pred leti tudi prvi pobudnik za organizacijo letovanja koroških otrok, delno pa Občinski svet zveze sindikatov v Celju. Sicer pa so za letovanje celjskih otrok primaknile nekaj denarja tudi številne gospodarske organizacije iz Celja, med katerimi velja še posebej omeniti Cinkarno, Emo, Aero, Ingrad in Kovinotehno, malce pa je zatajila Železarna Store, čeprav zaposluje veliko staršev otrok, ki so letovali v koloniji v Baški. Skupnost otroškega varstva pa je ob res veliki pomoči gospodarskih organizacij lahko omogočila letovanje otrokom iz številnih družin, mater samohranilk, otrokom invalidskih in starostnih upokojenec ter kmečkim otrokom.

Otroci, ki so prebili del svojih počitnic v koloniji v Baški, so zelo zadovoljni.

Prav tako so zadovoljni starši, saj so imeli njihovi otroci ves čas letovanja zagotovljen tako zdravstveni, kot tudi pedagoški nadzor. In čeprav se je šele danes napotila zadnja skupina otrok v Baško lahko rečemo, da je čez šeststo celjskih otrok preživelo prijetne in varne počitnice v okrilju počitniškega doma v Baški.

D. S.

dobra knjiga

najboljši prijatelj

OTVORITEV MLADINSKE KNJIGE

LEPA PRIDOBITEV

V petek je bila v Celju svečana otvoritev prenovljenih in razširjenih prostorov Mladinske knjige. Na svečanosti je uvodoma govoril Anton Aškerc, predsednik

skupščine kulturne skupnosti v Celju in poudaril predvsem pomen knjige v slovenskem prostoru. Dejal je, da se moramo Slovenci izogibati dveh skrajnosti: prve, ki bi pripeljala do tega, da bi se zapirali vase in se tako izogibali svetovnim literarnim in književnim tokovom in druge, ki bi lahko povzročila to, da bi se v svetu izgubili. Slovenci moramo biti svetu odprti, je dejal Anton Aškerc in dovoliti, da se pri nas srečujejo literarni tokovi vsega sveta. Prav tako pa moramo ohranjati in negovati domače korenine. Ob tem je govornik postavil za zgled Mladinsko knjigo, ki se je vedno trudila, da bi na svojih policah ponujala čimveč domače, pa tudi tuje literature in tako ustregla okusom številnih bralcev. To pa je velik prispevek, ki ga je dala Mladinska knjiga knjižni kulturi, je

ob koncu dejal Anton Aškerc. Obnova prostorov poslovalnice Mladinske knjige v Celju je trajala več mesecev. A splačala se je, saj je prinesla skoraj 250 kvadratnih metrov več prostora, kot je poslovalnica razpolagala z njim pred pričetkom del. Obnovljena dela so zajela tako oddelke papirnice, ki je sedaj še toliko bolj zanimiv zato, ker dela po principu samozbire kupcev, kot tudi knjigarno. Veljala pa so okrog 900 starih milijonov dinarjev, kar je za takšno poslovalnico nedvomno zelo veliko. Vendar pa je razumljivo, da so tako veliko vsoto denarja zbrale vse poslovalnice Mladinske knjige in z združevanjem sredstev omogočile, da ima sedaj celjska poslovalnica najbolj funkcionalno in verjetno tudi najlepše urejene prodajne prostore v Sloveniji in morda Jugoslaviji. D. S.

POSOJILLO

Kmetijski kombinat Hmezd Zalec obrat kooperacija Gotovlje je v teh dneh začel izplačevati dolgoročne kredite kmetom kooperantom. Posojila so brezobrestna, namenjena pa so za obnovo gospodarskih poslopij, gradnjo poslopij in nakup novih kmetijskih priključkov. To je zelo dobrodošel ukrep, ki bo kmetom kooperantom omogočil posodobitev procesa in povečanje pridelka. K. M.

SREDNJEROČNO V TELESNI KULTURI

ODSLEJ HITREJE

Skupščina TKS Celje je na zadnjem zasedanju sprejela srednjeročni načrt razvoja telesne kulture v občini Celje. Dokument je nadvse pomemben, saj postavlja nove smeri in naloge na tem področju, ki temeljijo na dosedanjem razvoju in položaju telesne kulture v občini. Čeprav z dosedanjimi stopnjo razvoja telesne kulture v občini ne bi smeli biti zadovoljni, pa vsekakor dokazuje napredek v šolski telesni vzgoji, delu ŠSD, športni rekreaciji in na področju kvalitetnega športa. Uveljavlja se množičnost, velika pridobitev novih objektov, na

področju kvalitete rahla rast in prepopostanjanja, pa zlasti v pridobivanju novih strokovnih kadrov. Ob široki razvitosti telesne kulture je stanje strokovnih kadrov najbolj pereče. Trenutno je 38 poklicnih pedagogov za telesno vzgojo na 21. šolah, 2 profesionalna trenerja za tekmovalni šport in trije poklicni rekreatorji v OZD. Vse ostalo delo pokrivajo amaterski strokovni delavci. V občini je trenutno 110 objektov za telesno kulturo s 72.560 m², od tega 63.430 m² koristnih ali 1,06 m² na občana. Pokritih površin je 5.475 m² ali 0,09 m² na občana.

Na osnovi teh kazalcev so bila postavljena izhodišča in konkretne naloge srednjeročnega načrta za telesno kulturo. Prizadevanja v naslednjem 5 letnem obdobju bodo usmerjena v množično telesno vzgojo, ki bi naj dobila ustrežnejše mesto v predšolskih ustanovah, na vseh vrstah šol, v ŠSD, Partizanu, v OZD in TOZD z razširjenimi športne rekreacije. Iz teh zdravil korenin v bazi bi se naj v prihodnje gradili kvalitetni šport, ki bi naj izhajal iz organizirane zgodnje selekcije na osnovi prioritarnih športnih panog. V Celju so se odločili za prioritete športe kot so atletika, košarka, rokome in nogomet s tem, da bodo spoštovali tudi republiško usmeritev v smučanju (vse panoge) in namiznem tenisu. S tem pa ni rečeno, da ne bodo dani osnovni pogoji za razvoj tudi ostalih športnih panog in iger. Postavljeni so bili nosilci za določene športne panoge in igre. Tekmovalni sistemi se bodo okrepili na ravni občine. Permanentno bo izobraževanje strokovnih kadrov tako amaterskih in profesionalnih. Za športno rekreacijo bi naj izšlo 60 (od tega 6 profesionalnih), prav tako 60 pa tudi za kvalitetni šport (od tega 4 profesionalne). Povečali bi naj tudi koristne površine za telesno kulturo na 1,28 m² na občana, pokrite površine pa na 0,14 m². Načrtovana je izgraditev rekreacijskega centra Golovec, telovadnice pri ESC, tehniški šoli in novih osnovnih šolah, rekreacijski center Griček, Mlinarjev Janez, Šmartinsko jezero, dograditev umetnega drsališča in rekonstrukcija ljudskega kopališča ob Ljubljanski cesti.

JUG K.

Kulturni domovi v konjiški občini

Pred leti smo še lahko predstavili dramsko delo ali koncert na deskah pod kozolcem, v opuščeni trgovini ali na pretesnem odru v razredu šole. Danes tega skoraj ni več, niti na odmaknjem podeželju, kajti obiskovalci zahtevajo kvalitetne prireditve. Te pa je možno pripraviti le v urejenih prostorih kulturnih domov. Prav to najhž žene občane in kulturne delavce konjiške občine, ki so v tesnem sodelovanju z mladino, športnimi in družbenopolitičnimi delavci že lansko leto pristopili k obnovi dosedanjih in h gradnji novih kulturnih domov. Seveda pomagajo s sredstvi in materialom gospodarske organizacije, sklad za družbeni standard, kulturna skupnost in seveda občani sami z raznimi dajatvami in prostovoljnimi delom. Tako je bila temeljita obnovljena kinodvorana v Zrečah, kulturni dom v Žičah in Vitanju. Letos pa preurejajo Dom godbe na pihala v Slovenskih Konjicah urediti še ogrevanje, sicer bomo morali na kino predstavah sedeti v plaših. Medtem so podirli stavbo dotraťter streho na kulturnem domu. To zimo pa je nujno janega kulturnega doma v Ločah in zbirajo sredstva za gradnjo novega.

Z neverjetno zagrizenostjo in složnostjo so se lotili gradnje novega doma družbenopolitičnih organizacij v kraju Tepanje. V njem bo dvorana za kulturne prireditve, prostori za krajevno skupnost, SZDL, klubski trije prostori s knjižnico in sobo za mladinsko organizacijo. S. K.

OB OBNOVITVI SPOMENIKA NOB

PARTIZANSKA BOLNICA „ZIMA“

V nedeljo, dne 15. avgusta 1976 ob 10. uri bo v Cerovcu pri Sentjurju otvoritev obnovljene partizanske bolnišnice »Zima«. Obnovljeni objekt leži ob novi cesti Hoče-Levec in bo brez dvoma privlačna zgodovinska zanimivost za domače in tuje obiskovalce.

Sektor »Zima« je spadal pod sanitetni odsek IV. operativne cone in je obsegal področje med Celjem — Grobeljnim — Poljčanami — Konjicami in Volnikom. To ozemlje je bilo izrazito prehodno področje med Pohorjem in Kozjanskim in zato se tu navadno večje partizanske enote niso zadrževale dalj časa. V kolikor pa so se pojavile, so se morale kaj kmalu spopasti s sovražnikom, ki je imel v okoliših več močnih postojank.

Poleti 1944 so enote XIV. divizije, posebno še Bračičeva in Tomšičeva brigada, začele intenzivno napadati železniško progo med Celjem in Mariborom. Pri teh akcijah so predstavljali veliko oviro ranjenci, ker jih je bilo treba transportirati čez več pomembnih komunikacij v oddaljene bolnišnice na Pohorje ali pa na Kozjansko. Zato je štab XIV. divizije junija 1944 zadolžil sekretarja okrajnega komiteja KPS Milico Gabrovec-Lenko, naj na tem področju organizira gradnjo bolnišnice. V izbiro kraja in način gradnje se v štabu niso spuščali, obljubili pa so poslati izkušeno gradbeno ekipo.

Po ogledu terena so se aktivisti odločili zgraditi bolnišnico v razsežnem gozdu šohla. Zaradi specifičnosti ozemlja so se odločili za izgradnjo podzemnega bunkerja, ker je le maksimalna konspiracija omogočala varnost in gotovost ranjencev.

Z gradbenimi deli so pričeli konec junija 1944. Za mesto gradnje so določili okoli osem metrov širok in tri metre globok jarek z nagibom navzdol, po katerem je teklo nekaj vode. (Domačini imenujejo tak jarek »zlakae«). Lokacija je bila odlično izbrana, saj je bilo na samem kraju dovolj vode in sam objekt so lahko naj-

bolje zamaskirali. Ze takoj v začetku so se organizatorji zavedali pomembnosti konspiracije in zato so borcev Bračičeve brigade, ki so prišli graditi postojanko, ob prihodu zavezali oči, da niso mogli ugotoviti lokacije. Pristop na gradbišče pa so imeli le nekateri najzanesljivejši aktivisti. Gradbeni material so zbirali v širši okolici, največ ga je prispeval Stanko Sodin. Brata Stefan in Franc Koštomaj sta dovažala gradbeno gradivo v bližino postojanke. Od tu naprej so ga na gradbišče nosili Anton-Pavle Ofič, Kovačič-Pavle in brata Koštomaj. Ti so graditeljem prinašali hrano in vse drugo. Po končanih delih se je gradbena ekipa vrnila v Bračičevo brigado, do konca pa je v postojanki ostal Cvetko Cernigoj.

Pri vходу je bil bunker, visok dober meter, širok tri in dolg štiri metre. Po dolžini se je z naklonom hriba dvigala tudi višina strehe, tako da je bilo na drugem koncu bunkerja mogoče postaviti dva pograda, enega nad drugim. Stene so bile iz okroglice, streha pa iz desk, položenih ena vrh druge in so jih prekrili s strešno lepenko in z dobro pedjo zemlje. Vsaka dva do tri dni so morali zaradi čim popolnejše kamuflaže v zemljo na strehi na novo zatikati rastlinje, ker se je prejšnje začelo sušiti. Ker je bila bolnišnica grajena sredi poletja in v suhem vremenu, je enostavna streha iz desk in zemlje začela ob prvem jesenskem dežju prepuščati. Kljub velikemu prizadevanju osebja tega niso mogli preprečiti.

V bunker so postavili osem postelj, tako da je imela bolnišnica kapaciteto do 23 ranjencev. Domači aktivisti so z veliko prizadevanostjo opremlili postojanko še s štedilnikom, posodo, odejami, sanitetnimi potrebščinami in vsem potrebnim. Po sredini bolnišnice so skopali jarek za vodo, ki so ga razširili v tolmun, s čimer so si zagotovili vedno dovolj sveže vode. Dohod v postojanko je bil samo od spodaj, po

jarku z vodo, kar je bilo pomembno zlasti pozimi, ko je bilo mogoče kljub snegu neopazno priti v postojanko.

Avgusta 1944 je bil iz XIII. brigade poslan na sektor »Zima« dr. Gabrijel Hrušovar-Drago, ki je bil zadolžen za celotno organizacijo sanitetne službe na tem področju. Zaradi še omenjenih specifičnosti terena se je odločil, da bodo tudi vnaprej na tem terenu kot edini na Stajerskem gradili sistem podzemnih postojank. Da je bil tu tak sistem gradnje pravilen, dokazuje dejstvo, da Nemcem kljub stalnemu in intenzivnemu iskanju postojank ni uspelo ujeti niti enega ranjenca.

Zunanjo zvezo »Zime« so vzdrževali poleg dr. Gabrijela Hrušovarja-Drage še intendant Anton-Pavle Ofič in od oktobra dalje še Jože Kolar kot kurir. Za prevzem ranjencev, hrane, sanitetnega materiala in drugega so organizirali javke v Zastanu pri Zabičajnikovih, po partizansko »pri Ančki«, v Hraštniku pri Sitarjevih, po domače »pri Grilcu« in pri Blažku, v Svetelki pa pri Antonu Jesenku, po domače »za seloma«. Javko sektorja pa so organizirali v Mariji Dobju pri Kolarjevih, po domače »pri Jelenškovihi«. Javke so običajno delovale od 21. do 4. ure zjutraj.

Aktivistom je uspelo zelo dobro organizirati teren, tako da je bila preskrba bolnišnice z vsem potrebnim zelo dobra. Pri zbiranju hrane in priborjškova za ranjence se je zelo izkazala terenska organizacija SPZZ, ki jo je v tem času prizadevno vodila Alojzija Jesenek. Bolnišnica je bila ves čas dobro založena tudi z ustreznimi sanitetnimi potrebščinami, ki so jih po ilegalnih kanalih nabavljali Stanko Sodin, Ferdinand Kukovič, Alojzija Jesenek in drugi.

Za zaloge in druge potrebsčine so zgradili približno 50 metrov od »Zime« dobro skrit manjši bunker. Oktobra pa so pričeli v Jesenskovem gozdu v bližini Marije Dobja graditi velik rezervni bunker, v katerega naj bi prenesli ranjence v primeru

nevarnosti izdaje ali odkritja postojanke.

Zaradi varnosti so v bolnišnici podnevi spali, oziroma sta bila ukazana strogo mirovanje in tišina. Kuhanje, pranje in drugo delo so opravljali ponoči, med 21. in 4. uro zjutraj. V tem času so tudi hodili na javko po ranjence in hrano ter drugi material. Kuharica Marija Gregl je skrbela, da je bilo v postojanki vedno dovolj okusno pripravljene hrane. Za primer nevarnosti in hajk pa so si pripravili zalogo keksov in suhega peciva, da ranjenci ne bi trpeli lakote. Za kurivo so uporabljali le dobro posušena in gladka bukovna drva, katera so največ nabavljali na Taniku pri Šolincu, po domače »pri Jožlu«.

V »Zimi« so se zdravili samo težki ranjenci, v glavnem iz enot XIV. divizije nekaj pa je bilo tudi kurirjev in aktivistov. Mortaliteta ranjencev je bila zelo nizka, saj so kljub težkim poškodbam v bolnišnici umrli le štirje ranjenci; pokopali so jih v neposredni bližini bolnišnice.

Proti koncu leta 1944 se je v okolici razvedelo, da je nekeje v šohli partizanski bolnišnica. S tem se je zelo povečala možnost izdaje in seveda možnost, da Nemci odkrijejo bolnišnico. V začetku januarja 1945 so zato ranjence prenesli v drug postojanko sektorja »Zima« in bolnišnic opustili. Kako pravilen je bil ta ukrep se je izkazalo že okoli 15. januarja, ko s Nemci postojanko odkrili, vendar v nje razen nekaj šopov slame niso našli ničesar.

Poleg te bolnišnice, ki je bila na tem področju prva, so od jeseni 1944 pa d o osvoboditve zgradili še postojanke na To stem vrhu, pri Juriju Grašiču na Stari Slemenih nad Žičkim samostanom in bližini Loč.

V vseh postojankah sektorja »Zima« je od julija 1944 do osvoboditve zdravi okoli 120 ranjencev — borcev, v glavnem iz Bračičeve, Tomšičeve in Serčerjeve brigade ter nekaj kurirjev in terencev.

STANE MRVJ

SLAVJE V BRASLOVČAH

HMEJARJI ODLOČNI

Savinjski hmeljarji so tudi letos proslavili svoj dan. 7. in 8. avgusta so bile v Žalcu in Braslovčah slovesnosti ob 14. dnevu hmeljarjev, ki ga je pod pokroviteljstvom tovarne Motvoz in platno organiziralo turistično društvo iz Braslovč. Uradni del s podelitvijo priznanj zaslužnim hmeljarjem je bil v soboto 7. avgusta v Žalcu. Tu so izvolili tudi letošnjega starešino in predstavili kandidatke za naslov hmeljske princese v spremstvu kavalirjev.

V nedeljo je bila osrednja prireditev v Braslovčah. Prizadevni člani tamkajšnjega turističnega društva so tudi letos poskrbeli, da se ohrani 14-letna tradicija, obenem pa so pripravili tudi prireditev, ki jo je obiskalo veliko turistov, ki so na oddihu v Braslovčah in okolici.

NOVI STAREŠINA USTOLIČEN

Na začetku je predstavnik pokrovitelja pozdravil vse prisotne in jim zaželel čimveč uspeha pri nadaljnjem delu, predvsem pa sreče z vremenom. V svojem nastopnem govoru se je novi starešina, 65-letni Franc Zabukovnik iz Andraža pri Polzeli najprej zahvalil za zaupanje, nato pa je opisal sedanji položaj hmeljarstva v Savinjski dolini. Predvsem je poudaril potrebo po čimtesnejši povezanosti vseh kmetov, proizvajalcev hmelja, in nujnost posodobitve proizvodnega procesa. Obljubil je, da bo napel vse moči, ki jih pri svojih letih premore še precej, da se bo v obdobju njegovega vladanja položaj hmeljarstva izboljšal in da bodo hmeljarji

Veselo ob traktorju

skupno našli pot iz sedanjosti krize. V znak dostojanstva svojega položaja, je seveda prejel simbol starešinstva, mačka, ki so ga včasih kmetje uporabljali za privzdigovanje hmeljev na njivi.

PISANA POVORKA KMEČKIH VOZ

Po cesti, mimo prireditvenega prostora, se je kot vsako leto zvrstila po-

vorka kmečkih voz, na katerih so mladi in stari iz skoraj vseh zadruženih enot kombinata Hmeljad prikazali delo na hmeljskih in prizore povezane z gojenjem hmelja. Seveda takšne, ki so jih opravljali pred mnogo leti, ko še ni bilo mehanizacije. Ogledali smo si lahko, kako so pred petdesetimi leti škropili hmelj, kako so praznovali »likofa«, postavljali hmeljeveke, pa tudi, kako zavarovalniški agenti ocenjujejo škodo, ki jo je povzročila toča.

Seveda ni manjkalo niti cisterne iz Laškega, ki je prikazala, kako so točili pivo včasih in kako ga točijo danes. Ze res, da je šlo včasih bolj počasi vendar je bil tudi vrček bolj poln. Organizator je poskrbel, da ves trud ni bil zaman in je tri najboljše vozove nagradil.

PRINCESA BO EKONOMIST

Res je, da so vse princese lepe, vendar tokrat

Nov hmeljski starešina je postal 65-letni Franc Zabukovnik iz Andraža, za hmeljsko princeso pa so izbrali 19-letno Vido Brinovec iz Podvrha.

samo lepota ni bila dovolj. Hmeljska princesa je namreč nekaj posebnega, zato je morala poleg lepote pokazati še precej spretnosti. Organizator je namreč pripravil za vse kandidatke poseben preizkus spretnosti v opravljanju kmečkih opravil, vsaka kandidatka pa je morala prepoznati še eno orodje s kmetov in povedati zakaj se rabi. Pri tekmovanju so jim lahko pomagali samo njihovi kavalirji.

Letos se je najbolj izkazala 19-letna Vido Brinovec iz Podvrha pri Braslovčah in tako postala hmeljska princesa za letošnje leto. V pogovoru nam je povedala, da je zelo aktivna pri mladih zadruženikih v Braslovčah. Do zmage ji je precej pomagalo delo na domači kmetiji, čeprav rada dela

na polju pa ne bo ostala doma, saj ima še dva brata, ki bosta prevzela kmetijo.

Vida je letos končala ekonomsko šolo v Celju in namerava nadaljevati študij na Visoki ekonomski komercialni šoli v Mariboru.

Po končanem uradnem delu prireditve so zaigrali člani ansambla Borisa Terglava s pevci in začel se je neuradni del prireditve — prosta zabava s plesom.

Letos je organizatorju ustreglo tudi vreme, tako da so se hmeljarji dolgo v noč veselili in skupaj z ostalimi obiskovalci zaplesali v boljši hmeljarski jutri.

BESEDILO:
KRISTAN MARKOVIČ

FOTO:
TONE TAVČER

ŠENTJUR

SLOVENIKA: NOVO

Nova avtomobilska cesta Celje—Hoče je stekla šele pred kratkim mesecem dni, pa je že prinesla težave šentjurskim turističnim delavcem. Kakšne so te težave sem izvedela v razgovoru s tov. Jožetom Salejem, ki je predsednik turističnega društva Šentjur.

Zaradi bližine Slovenike je promet skozi Šentjur precej narasel, saj pelje skozi Šentjur vsako uro od trideset do štirideset avtomobilov več. Gostje potujejo tudi ponoči

in sprašujejo za prenočišče. V tem pa je problem. Zaradi pomanjkanja ležišč morajo goste pošiljati v Celje in Rogaško slatino, če bi imeli dovolj prenočišč, pa bi goste iz teh središč pošiljali tudi v Šentjur. Šentjur ima precej gostinskih objektov, ki pa nimajo prenočitvenih zmogljivosti. Pa tudi restavracije, ki bi pripravljale večje število toplih obrokov ni. Tako imenovana Kavarna je za trg, kot je Šentjur, postala že pretesna. Zato bi bilo nujno potrebno zgraditi hotel ali pa restavracijo z večjim številom ležišč. Gostinsko-prehrambena mreža v Šentjurju je slabo razvita. Šentjur se je v zadnjih letih tako močno razširil, da ga ta mreža ne more dohitevati. Imajo dve samopostrežni trgovini, toda že bi bilo potrebno zgraditi tudi novo. Locirana naj bi bila v zgornjem delu Šentjurja, najbolj ob cesti proti Dramljam. Prav na tem delu se šentjurski trg močno širi.

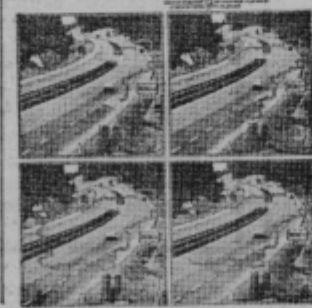
Nekako bi morali vplivati na gostinske in trgovske organizacije, da bi se pričele zanimati za Šentjur. Sredstva, ki bi jih vložili v hotel, restavracijo in samopostrežno trgovino bi se jim bogato obrestovala, saj bo ščasnoma zaradi bližine nove ceste in svojih zanimivosti, Šentjur po-

stal za turiste mnogo zanimivejši.

Druga težava pa je povezana s samo cesto. Kot ceste I. reda, kot avtomobilska cesta, bi morala biti Slovenika označena z modrimi tabli. Te označbe pa so precej pomanjkljive. Predvsem manjka ta modra tabla v Šentjurju, saj skozenj pelje cesta v Dramlje, kjer je odcep na avtocesto, pa tudi v križišču na Selah. Vsekakor bo potrebno te pomanjkljivosti čimprej odpraviti.

MOJCA BUČAR

posojilo za ceste
vamejša vožnja

VELENJE: SPET NA DELU

V ponedeljek se je za več kot 5.000 delavcev Gorenja v Velenju spet pričel običajni delovni dan. Na delo so se vrnili z osemnajstdnevnega kolektivnega dopusta. V tem času so delali le delavci vzdrževalnih obratov in orodjarne ter nekateri oddelki skupnih služb.

S posredovanjem tovarniške konference sindikata je letos preživel svoj odpust ob morju okoli 1800 delavcev Gorenja in njihovih družinskih članov.

H. JERCIC

PROGRAM OB OBČINSKEM PRAZNIKU SOB ŠENTJUR

V počastitev 18. avgusta, praznika občine Šentjur se bo v mesecu avgustu zvrstilo mnogo kulturnih prireditev in športnih tekmovanj.

Osrednja proslava občinskega praznika ob v nedeljo, 22. 8. 1976 na Prevorju:

ob 9.00 Koncert godbe na pihala

ob 10.00 Slavnostna seja, podelitev nagrad in priznanj ter kulturni program.

V okviru praznika se bodo zvrstile še naslednje prireditve:

Nedelja, 15. 8. 1976

Otvoritev prenovljene partizanske bolnišnice »ZIMA«

Sobota, 21. 8. 1976

Otvoritev asfaltne ceste Šentjur—Hruševac

Sobota, 28. 8. 1976

Otvoritev vrtca v Gorici pri Slivnici

Od 20. do 22. 8. 1976

Cebelarska razstava

V avgustu bo tudi otvoritev vodovoda na Prevorju, avtomatske telefonske centrale na Planini in stanovanjskega bloka na Ponikvi.

VELENJE:

GASILCI VETERANI

V nedeljo, 15. t.m. bodo v organizaciji gasilskega društva Velenje-mesto tekmovali gasilci — veterani. Sodelujejo lahko samo tisti, ki so se že srečali z abrahamom. V Velenju pričakujejo, da se bo tega tekmovanja letos udeležilo več kot trideset veteran-skih skupin iz vse Slovenije.

Kot smo zvedeli, bo velenjska deseterina veteranov stara skupaj 530 let. Najstarejša med njimi bosta Pocaht in Prevočnik, stara po 78 let pa sta še prava korenjaka.

Tekmovanje se bo pričelo ob 14. uri pred gasilskim domom, za najboljše pa so pripravljene tudi nagrade.

Takole pa so lani prišli na tekmovanje veterani iz Društva. Tudi letos bodo še prišli, prihodnje leto pa najbrž ne več, ker bo zaradi pogreznjenosti vasi prenehalo z delom tudi gasilsko društvo.

L. OJSTERSEK

OGLAŠUJTE V

NOVI
tednik

PISMA

ŠOFERJEVA SAMOVOLJA

Kot že velikokrat, sem se tudi v petek, 29. julija vračal domov iz Jurkloštra v Lahovgraben z avtobusom, ki vozi na relaciji Celje — Jurklošter — Henina — Marof. Ko se je avtobus približal postaji, kjer vedno izstopim, sem se za to tudi pripravil, z menoj še neko mlado dekle, a šofer Maks Vrbovšek ni ustavil, temveč je vozil kar naprej. Dekle je reklo naj ustavi, šofer pa se ni oziral na to in je nadaljeval vožnjo do naslednje postaje.

Tako sva morala potem peš nazaj, seveda veliko dalje kot kot če bi ustavil na prvotni postaji. Ko sva izstopila iz avtobusa, sem se zahvalil šoferju za njegovo »prijaznost«, nakar je odgovoril, da ne more vedeti kje kdo izstopi. Vedel pa je prav dobro, kje izstopam, saj se pozna, da nekaj let in ve, kje sem doma. Pa tudi na moji postaji ni vprašal, če kdo izstopi.

Nasprotno pa ustavi velikokrat tam, kjer sploh ni postaje. Seveda samo takrat, kadar mu je kakšen potnik »simpatičen« ali iz kakšnega drugega razloga. Tako tudi pred mojo hišo, pa ne zaradi mene, pač zaradi drugega.

Mislil, da bi morala uprava Izletnika poučiti tega šoferja, da samovolja ni na mestu in da takšni šoferji samo krajejo ugled podjetja.

LUDVIK STUHEC,
Lahovgraben 41/a
Jurklošter

PREMALO POJASNJENO

Tovariš urednik! Z zanimanjem sem prebral vaš članek »Obvezno v pokoj«. Lahko bi rekel, da ste mnogim bralcem Novega tednika napravili uslugo, ker ste opozorili na resnično problematično zadevo. Menim pa, da je predlog krivičen in to: — generacija, ki odhaja v pokoj, ima za seboj trda leta vojne pa tudi trda leta povelje izgradnje. Za seboj ima tisoče in tisoče udarniških in neplačanih ur, mnoga odrekavanja itd. Nima pa vsak ob doseženem 60. letu starosti tudi polni delovni staž. Za to je mnogo vzrokov. Toda, zdaj bo s tem ukrepom na stara leta kaznovan in bo s strahom pričakoval sklep delovnega kolektiva, v katerega je veliko vložil pa tudi v družbo — pojdi, zdaj nisi več potreben. Ni mi sicer znano, koliko ljudi doseže poln delovni staž, menim pa, da niso ravno v večini.

Prispevki za pokojninsko zavarovanje niso ma-

li. Toda, te prispevke bo koristila generacija, ki je z njegovim denarjem študirala, dobivala stipendije, razna posojila za stanovanja, stanovanjske hiše, vikende, avtomobile. Ta generacija bo imela od minulega dela več, neprimerno več, saj so sedanji delovni pogoji ob povečani modernizaciji lažji. Sadov svojega truda torej ne bo užival, ker bo moral pač oditi. Slovo bo imelo priokus krivice.

Razen tega ne moremo reči, da so zdravstvene usluge za vse enake. Ogledajte si čakalnice. Polne so, zdravniki preobremenjeni. Se zdaleč ni vseeno, kateremu zdravstvenemu zavarovanju pripadaš, v kateri zdravstveni dom greš.

In nadalje — mar ne bi bilo pošteno, pravično, umestno in pametno, da se vsem omogoči polna pokojnina s tem, da bi bil možen nakup manjkajočih let s posebnim prispevkom? Seveda tako, da bi tak zavarovavec vedel, da je njegov denar tudi njemu namenjen in za njega zavarovan? Tudi to bi bila oblika varčevanja, obenem pa bi bila socialnemu zavarovanju na voljo nova sredstva in tudi krivic oziroma občutka krivičnega postopka bi bilo manj.

Hvalevredno je, da ste na to opozorili. Tako določila pa so resnična past, kajti ta zakon ima menda kar preko 600 členov. Ni pa vsak sposoben do konca prebrati slalom med vsemi določili, da se ne bi ujel v lastni pasti.

In če že plačujemo posojila, podpisujemo samoupravne sporazume, glasujemo za razne prispevke, mar ne bi bilo prav, da se omogoči vsakemu državljanu dostojen večer življenja.

In prav pri pokojnini naj ima človek zavest, da je bil in je še enakopraven državljan.

HERMAN MUSEC,
Celje

OBLJUBA DELA DOLG

Predsednik pokopališkega odbora na Slivnici Joža Voga je lani pred dnevom mrtvih dejal, da bodo spomladi letos nadaljevali dela na pokopališču. Zdaj smo že v avgustu, toda od obljube še ni nič!

Imeli smo lepo vreme, dolge dneve in marsikaj bi se dalo napraviti, postriči mejo, izkopati jamo za odpadke, izravnati ali kako drugače uničiti plevel in še in še.

Sicer pa bi lahko v zvezi s pokopališčem na Slivnici zapisal še kaj na račun urejevanja grobov. Mnogi grobovi so zares lepo urejeni, drugi pa...

STANE KURNIK,
Slivnica

HUDIČ V AVTOBUSU

Dne 5. avgusta letos sem se peljala ob 19.10 domov z avtobusom na progi Celje — Loče. Šofer tega avtobusa je bil Ludvik Hribernik, sprevodnik pa Franci Mernik, ki na avtobusu zmeraj nekaj gode. Kot vem, ne pozna vseh postaj.

Ko smo se pripeljali do Frankolovega, je rekel — izstop. Šofer je vozilo ustavil. Toda, od potnikov nihče ni izstopil. Sprevodnik je stopil do vrat in gledal. Ko nihče od potnikov ni vstal, se je zadržal: »Vsi rečejo do Frankolovega, izstopa pa noben hudič!« V avtobusu je nastal nemir, kajti takega sprevodnika še ne pomnim. Slišala sem že tudi, da komplicira zaradi denarja. Ni mu prav, če mu daš velik denar, drobiža pa še vzeti noče. Tudi pri izstopanju je vedno kaj narobe. Če izstopiš spredaj, se krega, če zadaj pa spet. Najbrž bi mu bilo najbolj prav, če bi se vsi peljali od začetne do končne postaje. Zato mu priporočam, da si poišče drugo delo, da ne bo imelo pravka s potniki in z denarjem, marveč s hudičem, če je zanj vsak potnik hudič.

RENATA VIZJAK,
Dobrova

STRINJAM SE, TODA

V prejšnji številki Novega tednika ste v rubriki »NAS KRAJ« objavili tudi zapis pod naslovom »Hrastje — cesta na mrtvi točki«. Vse lepo in prav. Cesta je res takšna, da ne zasluži imena. Na primer cesta Cerovec — Dobrina, ki je speljana skozi Hrastje, je takšna, da v slabem vremenu ne moreš peljati po njej niti kolesa, kaj šele, da bi po njej peljalo drugo vozilo.

Skratka, strinjam se z vsem, kar je napisano. Le z enim se ne. Namreč, človek, ki vam je poslal zapis, je podpisal mene. Priporočam mu, naj v prihodnje uporablja svoje ime, ne pa ime drugega, sovaščana. Zato si lahko mislite, kako sem bil presenečen, ko sem pod zapisom zagledal svoje ime in priimek.

FRIDERIK TEMPLAK
Sentjur 45

PRIPIS: Kot kaže slednji primer, smo znova priče dogodka, ki ga ni moč upravičiti. Če tu in tam sprejemamo anonimna pisma, seveda vemo, pri čem smo. Vse drugače pa je s podpisanimi prispevki. Naj mar vsakega preverjamo in ugotavljamo, ali je podpisani zares pravi avtor? In tako smo tudi prejšnji teden objavili zapis, ki ga ni pisal podpisani, marveč nekdo drugi. To ni anonimnost oziroma je anonimnost najslabše vrste! Vredna vsega obsojanja! In verjemite, če bi sprožili postopek, bi avtorja našli. In kaj potem? Ne grozimo, toda apeliramo na poštenost! Če te ne bo, bodo tudi naša pisma izgubila na pomenu. Zato znova prosimo — če že opozarjate na pošten, bodite toliko močni in poštenu, da v pismu navedete tudi ime in priimek ter polni naslov! Če pa ne želite, da bi vas podpisali, navedite tudi to. V kolikor se bo dalo, bomo to željo tudi upoštevali. Seveda pa vas prosimo, da prepuščate to presojo uredniku. Upamo, da smo se razumeli in da v prihodnje takih primerov, skrivanja za drugim imenom, ne bo več.

NAŠ KRAJ

ŠENTJUR: JESENI BODO PELI

Vse kaže, da bo društvo upokojencev v Šentjurju na jesen ustanovilo moški pevski zbor, saj je med upokojenci nič koliko pevcev, ki so aktivno sodelovali v raznih pevskih zbora. Društvo ima svoj klub z lepimi prostori, kjer bodo imeli vaje, poskrbeli pa bodo tudi za instrument in zborovodjo. Poleg že obstoječih petih moških in dveh mešanih pevskih zborov v občini, bo na jesen zapel še moški zbor upokojencev.

SLIVNICA: KONČNO ASFALT

Akcija za rekonstrukcijo in asfaltiranje ceste od Gorice pri Slivnici do Loke pri Zusmu je oživela. Za traso od Gorice do Volče jame so že pripravljene načrti. KS Slivnica, Vinski vrh in Loka pri Zusmu so se dobro vključile v vsa pripravljala dela. Vse kaže, da bodo do jeseni na voljo tudi finančna sredstva, saj je le malo gospodarskih organizacij, ki še niso izpolnile svojih obljub, da dajo en delovni dan za cesto.

E. R.

KOZJANSKO: VODOVOD BRIGADIRJEV

V KS Prevorje na Kozjanskem, kjer bo letos občina Šentjur praznovala svoj praznik, tečejo pospešene priprave. Brigadirji MDB zvezne mladinske akcije Kozjansko 76. zaključujejo dela na vodovodu v vaseh Košnica, Krivica in Straška gora. V šolo napeljujejo centralno kurjavo, obnavljajo pa tudi stavbo, v kateri je pošta in krajevni urad. Z gradnjo novih stanovanjskih hiš zanekrat ni nič, ker ni urejeno lastninsko vprašanje, sprožen pa je postopek o razlastitvi.

Mladinska delovna brigada Zletovski rudarji iz SR Makedonije, ki so sestavni del MDB Kozjansko 76 so pričeli z zemeljskimi deli pri izgradnji vodovoda Sele — Dramlje v občini Šentjur. Trasa, dolga približno 4 km poteka ob asfaltirani cesti proti Dramljam. Brigadirje dnevno pravažajo iz baze v Šentvidu pri Planini na delovišče, ki je oddaljeno 25 km. Izgleda, da bodo brigadirji v dveh izmenah opravili celotno delo.

GOTOVLJE: ASFALTIRALI IGRIŠČE

Gotoveljski mladini se je končno izpolnila dolgoletna želja. TVD Partizan je namreč s pomočjo telesno kulturne skupnosti Zalec in Krajevne skupnosti Gotovlje, osnovne šole ter mladinci uredil in asfaltiral rokometno igrišče pred podružnično šolo Gotovlje. Mere igrišča so primerne ne le za rokomet ampak tudi za košarko in odbojko. To je dalo nov zagon mladim Gotovljanom, saj je začela aktivno delovati rokometna sekcija pri TVD Partizan. Vodi jo Miro Novak, ki je hkrati tudi trener. Pripravljajo se, da se bodo že to jesen vključili v tekmovalne v medobčinski ligi in tako dokazali, da to ni le trenutno navdušenje za novost.

Vendar TVD Partizan ni ostal samo pri rokometu. Še ta mesec bodo začeli tudi z igranjem odbojke, ki je bila pred leti v Gotovljah zelo priljubljena. Zanj vlada veliko zanimanje tudi med starejšimi krajanji. Pravtako bodo v kratkem uredili igrišče za košarko. Igrišče je torej urejeno, na Gotovljanih pa je, da ga bodo čimbolje izkoristili. Upajmo, da le za tiste namene, za katere je bilo zgrajeno.

MARKOVIČ KRISTJAN

GRIŽE: KRAJEVNI PRAZNIK

Svoj krajevni praznik bodo krajanji Griž svečano proslavili. Med drugim bodo zaključili vrsto akcij, ki so jih v tej krajevni skupnosti izvedli letos.

V Grižah so bili aktivni predvsem na komunalnem področju. Naj vsaj naštejemo nekaj krajevnih pridobitev. Pred časom so odprli asfaltirano cesto v Kurji vasi, to soboto pa bodo ob 15. uri odprli cesto v Zabukovico. Samo na tej cesti so krajanji opravili čez 5000 udarniških ur. Preteklo nedeljo so gasilci te vasi že prejeli novo vozilo,

za katerega so odšteli 8 milijonov, pretežno zbranih med krajanji. Ob krajevnem prazniku se bo izpolnila tudi dolgoletna želja Zabukovčanov. V soboto bodo namreč odprli v tej vasi samopostrežno trgovino. Na rokometnem igrišču pri šoli bodo rokometaši Minerve Zalec 20. 8. otvorili razsvetljavo, griški mladinci pa bodo v okviru prireditve ob krajevnem prazniku odšli na tridnevni izlet na Triglav.

Da bi vse prireditve in akcije kar najbolj slovesno proslavili, bodo 21. avgusta pripravili še spominski pohod ob spomenikih NOB. S tem bodo proslavili tudi 35-letnico ustanovitve prve Savinjske čete, prvega odbora OF v kraju in obletnico napada Savinjske in Reverske čete na rudnik Zabukovico. Pohod se bo začel pri spomeniku talcev v Pongracu, nadaljeval mimo nekdanjega rudnika v Zabukovici, prečkal Šprajčev hrib, ter mimo groba skojevke Nade Cilenšek prišel na kraj, kjer je bila ustanovljena I. Savinjska četa. Tu bodo odkrili spominsko obeležje, nato pa se bo pohod nadaljeval v letno gledališče Lamberg, kjer bo zaključek prireditve ob krajevnem prazniku Griž.

FRANC JEZOVNIK

POLZELSKA LASTOVKA: AVTOMATSKA OBDELAVA PODATKOV

V tovarni nogavic na Polzeli bodo še ta mesec pričeli uporabljati svoj novi računalnik UNIVAC 90/30, s pomočjo katerega bodo avtomatsko obdelovali večino za poslovanje potrebnih podatkov. Čeprav se je montaža računalnika nekoliko zavlekla, pa bo po predvidevanjih računalnik pričel z delom še ta mesec.

V Tovarni nogavic imajo nekaj težav s kadri, saj je ekipa za delo z računalnikom malo izkušena in številno šibka. Kljub temu pa ne pričakujejo večjih težav.

Z uporabo novega računalnika bodo v Tovarni nogavic lahko dvignili kakovost obdelave podatkov, pa tudi odpravili stalno odvisnost od zunanjih izvajalcev.

Računalnik pa po predvidevanjih ne bo služil le Tovarni nogavic. Ze sedaj vlada pri nekaterih podjetjih v občini veliko zanimanje, da bi ga uporabljali. Polzelski računalnik je drugi te vrste v žalski občini.

T. TAVCAR

CELJE: BRIGADIRJI V POSOČJE

V nedeljo sta odšli v Posočje dve mladinski delovni brigadi, v katerih so mladinci iz celotne celjske regije. Prva brigada, ki nosi ime po Veljku Vlahoviču, se je z avtobusom odpeljala v Kožbano na Tolminkem, kjer bo obnavljala zaradi potresa porušena poslopja domačinov, druga pa je odšla na Goriško. Zanimivo je to, da je druga brigada sestavljena samo iz celjskih študentov in dijakov ter nosi ime po Francu Rojšku — Jaki. Mladinci bodo ostali na deloviščih 21 dni.

D. S.

VELENJE: ALBIN AMON PRAVOBRANILEC SAMOUPRAVLJANJA

Delegati vseh treh zborov občinske skupščine v Velenju so na zadnji seji imenovali Albina Amona za družbenega pravobranilca samoupravljanja.

Albin Amon je bil doslej kot pravnik zaposlen na rudarsko elektroenergetskem kombinatu v Velenju. Sicer pa je znan kot ugleden in delaven družbenopolitični delavec tudi v telesno-vzgojnih organizacijah.

L. OJSTERSEK

KONJICE: ŠE 5 MLADIH V POSOČJE

V mladinskih delovnih brigadah je v letošnjem letu sodelovalo iz konjiške občine dvajest mladih. V zadnji izmeni, ki je odšla v Posočje osmega avgusta, jih je odšlo na delo še pet. Izbrali so take, ki znajo opravljati kakšno obrt in po izboru so dobili mizarje in strgarje. S svojim znanjem bodo pomagal prizadetim prebivalcem Posočja, hkrati pa bodo spoznavali sladkosti in grenkobe brigadirskega življenja.

Z. S.

IMPIJSKI PORTRET

ODLIČEN PLAVALEC!

as je manjkalo pa bi se na olimpijskem mestu Toronto prišlo na olimpijadi invalidnih športnikov. V jugoslovski reprezentanci je bil tudi Rastko Lah iz Velenja. Reprezentanca na olimpijado ni odpotovala zaradi udeležbe v afriških predstavah. V vsak dan je vadil v športnem bazenu. Zadnje čase posebej vneto pripravljal je dopoldne v športnem bazenu, kjer je potreben mir in se lahko zbere. Vsakodnevno je plaval 6000 m.

Plavalec dela v tovarni. V Velenju, ki mu z razumevanjem nudi pri športnem udejstevanju, za kar jim je RASTKO posebno hvaležen.

nesreči, ki ga je zadela pri učenju prvega razreda me šole, ko ga je povozil avtomobil. Je že v šoli rad igrati nogomet, veliko pa je tudi al in plaval. Zdaj ob delu na pravni fakulteti v Ljubljani, vmes pa še najde čas za redne vaje. Pospeseno je zadnje čase posvetil plavanju in plavanju. Vsega leta, kar mu je očno z izgradnjo pokrišja bazena v Velenju. Od leta 1973 je nastopal na tekmah za barve Društva invalidov Velenje, kakor tudi

na raznih republiških prvenstvih. Ze na prvem nastopu je zasedel četrto mesto v velenjskem bazenu.

slalomu na Zatrniku. Dve leti kasneje pa je na Mali Kopici na Pohorju v isti disciplini zasedel prvo mesto.

RASTKO LAH je v zadnjih treh letih dosegal odlične rezultate v smučanju in plavanju. Med invalidi-športniki sodi v sam jugoslovanski vrh.

zasedel prvo mesto, letos aprila na državnem prvenstvu na Krvavcu odlično drugo mesto.

Plavati je pričel redno šele pred dvema letoma. Leta 1974 je bilo v Velenju republiško prvenstvo, kjer je kar v treh disciplinah zasedel drugo mesto v prsnem, hrbtnem in mešanem slogu v pokritem bazenu. Po teh uspehih so ga določili v državno reprezentanco in jeseni istega leta je prav tako v Velenju na državnem prvenstvu postal državni prvak v prsnem slogu, sodeloval pa je tudi v republiški štafeti, ki je zasedla drugo mesto. To je bilo hkrati izbirno tekmovanje za sestavo državne reprezentance, ki je še istega leta tekmovala v Londonu na svetovnem prvenstvu invalidov. Rastko je v ostri konkurenci — zastopanih je bilo 36 držav — zasedel prvo mesto v prsnem slogu. Bil je več kot odličen uspeh našega reprezentanta. Lani je na republiškem prvenstvu v Velenju prejel zlato in tri srebrna odličja, letos januarja na državnem prvenstvu v Beogradu pa je v tašmajdanskem bazenu zasedel tri prva mesta in dosegel dve olimpijski normi, ki sta mu omogočili vstop v državno reprezentanco, ki je bila pripravljena na olimpijado v Torontu.

VIKTOR KOJC

OBJE PRI PLANINI

APLAVZ TISOČEV DLANI

ave so zaključili nekaj pred začetkom — brez selekcije, kajti imeli so: naj sodeluje vsak. Nodnje bo potrebno razločiti o tem. Nivo pribo bi bil prav gotovo še. Če bi opravili poprejšor. Naj bo kakor koli prireditelj je bila nadvse ma, gledalci so bili zanj, zadovoljni pa so bili organizatorji domačega va, saj je čisti dohodek štev namenjen za dolgo kovan kulturni dom.

zne točke. Med nastopajočimi moramo imenovati Živka Beškovička in Sandija Jekla, ki sta želela dati svoj aktualni satirično zabavni delež; prvi se je lotil preštevavanja na Koroskem, drugi pa zidanja kulturnega doma v Dobju. Obs člana KUD »Zarja« iz Trnovlje sta bila deležna prisrčnega aplavza. Skoraj vse nastopajoče je spremljal ansambel Vikije Ašiča, ki je tudi sicer skrbel za prijetno razpoloženje. V tem zapisu ne moremo podrobno naštevati vseh dosežkov, ugotovimo pa lahko, da na Slovenskem ne primanjkuje pevcev, glasbenikov, recitatorjev, pesnikov, ljudskih pevcev in tudi humoristov. Čeprav so bili nekateri prisrčno nerodni in

»razštimani«, so vnesli v program svoj čar, ki ga je znal vodja prireditve ustrezno izkoristiti za dobro razpoloženje. Prireditelj je trajala cele tri ure, nikomur pa ni prišlo na misel, da bi jo zapustil ali protestiral, vsi so vstrajali do konca in pošteno zaploskali najmlajšim folkloristom iz Dobja pod vodstvom Jožice Salobirjeve. Zaploskali so tudi dobri organizatorji domačega društva, predvsem »Salobirjevem«, brez katerih si v tem kraju ne morejo predstavljati nobene kulturne prireditve, ob pomoči mladih kulturno-prosvetnih delavcev. Podobno prireditelj bi potrebovali tudi v Celju, vprašanje pa je kaj bi se zgodilo če bi prireditelj sredi sončne

pribeke trajala 3 ure. Morda smo za take prireditve »previsoko kulturni« in nasičeni z visokimi dosežki, ali pa ne znamo ceniti tistega, kar nastane v ljudstvu in iz njega izraža kot popolnoma neobremenjeno in spontano. Tudi glasbeni urednik celjskega radia Vojko Rizmala razmišlja o tem — prave ideje sicer še nima, želi pa nekaj narediti v korist takih in podobnih prireditelj. Prireditelj »Pokaži kaj znaš« v Dobju je za nami, ostali so nam spomini na doživljanje ob lepi kulturni prireditvi, katero je popestril tudi moški pevski zbor iz Vojnika pod vodstvom Toneta Volaske. Takih prireditelj si tudi želijo S. Z.

DRAGO OCVIRK

Preteklo nedeljo je na planinski postojanki Homu. Pred vojno je deloval v Sokolu, po vojni pa se je posvetil planinstvu. Med II. svetovno vojno je vseskozi pomagal partizanom in bil nekaj časa zaprt v Starem Piskru.

Leta 1950 je bil med ustanovitelji Planinskega društva Zabukovica, kasneje pa so ga izvolili za svojega častnega člana. V društvu je opravljal različne funkcije in je bil več kot 15 let praproščak društva. Ljubil je gore in ob svoji 73-letnici je petič

obiskal Triglav. V društvu je bil vseskozi aktiven, v ozor in vodič mladim. Znano je njegovo tovarishstvo, požrtvovalnost in prijateljstvo v gorah. Preko 60 let star se je leta 1957 prebil na Kamniško sedlo in pomagal, da se je rešil njegov planinski tovariš izpod Ojstrice medtem ko za planinko, ki je z njima odšla na tu ro, ni bilo več rešitve. Največ zaslug ima za dograditev planinske postojanke na Homu. Bil je med prvimi, ki so začeli prostovoljno delati na postojanki in njegov vzgled še danes vleče, saj prostovoljno delo ne zamre. Zaradi zaslug pri dograditvi doma je društvo to postojanko poimenovalo po njem.

Od njega se je poslovalo množica krajanov, med njimi so bili: predstavnik PZS prof. Orel, predstavniki krajevnih organizacij ter planinci PD Zabukovica in Zalec, ki so mu izkazali poslednjo čast in v grob položili zadnji pozdrav iz planin — planiko. Od njega se je poleg godbe in pevcev postavil podpredsednik PD društva tov. Kováč, ki je orisal njegovo življenje, njegovo požrtvovalno delo za planinstvo in njegovo neizmerno ljubezen do gora. Poučaril je, da je društvo izgubilo požrtvovalnega člana, vzornika in mentorja mladim. Izguba je nenaдомestljiva.

FRANC JEZOVIK

MA LA ANKETA

ZA PRIHODNOST

Počitniška praksa je nekaj, kar vsi dobro poznamo. Se posebej dijaki in študentje. V sodobnem tempu življenja, ki zahteva specializirane ljudi in strokovnjake, je njena vloga še pomembnejša. Tako za tiste iz višjih letnikov, ki se bodo v kratkem zaposlili, kot tudi za mlajše, ki svoje bodoče delo in poklic šele spoznavajo. Seveda pa tudi plačilo, ki ga dobijo za svoje delo, prav pride. Vsakdo ga porabi za zadovoljitev kakšne želje.

VESNA ZLICAR iz Prebolda: Letos sem končala 1. letnik tehnične kemijske šole v Rušah in sem prvič na praksi. Delam v laboratoriju. Delo je zanimivo in upam, da bom dosegla osnovni namen počitniške prakse — spoznala delo in poklic, ki sem si ga izbrala. Vse praktikanke so v tovarni lepo sprejeli. Z denarjem, ki ga bom zaslužila si bom kupila knjige za drugi letnik, tako da ga ne bo nič ostalo.

SMILJANA STERGAR iz Prebolda: Obiskujem ekonomsko šolo v Celju, letos sem končala 2. letnik. Tudi jaz sem prvič na obvezni praksi, zato je zame še vse bolj novo. Delam v oddelku gospodarskih služb. Dela je dovolj, z ostalimi delavkami se dobro razumemo in mi pri delu precej pomagajo. Tako počasi spoznavam svoj bodoči poklic, vendar se mi včasih delo zdi preveč enolično. Mislim, da bi bilo dobro, če bi nas od časa do časa prestavili v drug oddelek.

MIRA BRINAR iz Prebolda: Letos sem končala 4. letnik gimnazije v Celju. Na obvezni praksi sem bila lani, letos pa sem samo na počitniškem delu. Delam v adjustirnici, kjer pakiramo blago, ki pride iz proizvodnje. Delo je precej, naporno, saj so zavoji svežega in mokrega blaga zelo težki. Sicer pa delam tu že četrto leto, tako da dobro poznam tovarno. Za zasluzek sicer še ne vem kakšen bo, porabila pa ga bom za potep po hribih.

BRANKA JELEN iz Prebolda: Končala sem 4. letnik gimnazije pedagoške smeri v Celju in nameram študirati organizacijo dela v Kranju. Zato me zanima predvsem to področje dela v tovarni. Moram reči, da so nas vse s tem dobro seznanili. Sploh pa mislim, da je tako obvezna praksa kot tudi počitniško delo za nas mlade zelo pomembno, saj je tako dobro spoznamo delo in poklice, ki smo si ga izbrali.

ANDREJA RIBIČ iz Prebolda: Obiskujem ekonomsko šolo v Celju, letos sem končala 3. letnik. To je že tretje leto da delam v TT Prebold. V teh treh letih sem opazila, da bi bilo treba bolj uskladiti šolo s prakso. Večkrat se namreč zgodi, da nam v šoli rečejo: »To bi morali vedeti že iz prakse«, mi pa prvič slišimo za stvar. Sicer je vse v redu. Denar, ki ga bom zaslužila pa bom porabila za opravljanje vznoškega izpita.

Toliko so nam povedale praktikanke Tekstilne tovarne iz Prebolda. Očitno je, da se kljub mladosti zavedajo vloge in pomena počitniške prakse, saj je tudi od nje v veliki meri odvisna izbira poklica. Še vedno je bolje na praksi spoznati, da ti poklic ne ustreza in se preusmeriti, kot pa celo življenje biti nezadovoljen z njim. In tega je še vedno preveč, kajti seznanjanje mladih s poklici, ki si jih izberejo, je pri nas še vedno slabo.

KRISTIJAN MARKOVIČ

»MI SMO BRAČA ISPOD KOZARICE, GDE NE RADJA
MAJKA IZDAJICE«

KNEŽPOLJSKI SPREHODI

Ce pogledas s kateregoli kozarskega hriba v dolino, ti v horizontu ne more pobegniti Una, mejna reka med Hrvatsko in Bosno in Hercegovino in prav tako ne Sava, v katero se izliva. Tik ob njej leži na ravlini, ki se narahlo dviguje v kozarske bregove in naposled v Kozaro samo, Bosanska Dubica, kraj, ki ima danes okoli 15.000 prebivalcev. Bosanska Dubica se ne more pohvaliti z razvito industrijo. Ima le tekstilno tovarno in nekaj lesne industrije, to pa je hkrati tudi razlog, da večina mladih ljudi dela izven meja naše domovine, največ v Nemčiji in pa Švedski. Vsako leto se vsi ti ljudje zberó po nekajkrat doma in takrat je cesta od Bosanske Dubice pa tja do Prijedora, ki je z industrijo sicer nekoliko bogatejša, docela nemogoča. Kolone in kolone zdomceev se vale kot nemirna, divja reka proti vasem pod Kozaro, kjer jih pričakujejo njihove matere. Očetov skradarja ni; ostali so na Kozari, v Jasenovcu in drugod.

Delo v tujini pa se od-

raža tudi drugod, po vaseh. Ničkoliko je novih hiš in slučajni obiskovalec ne more prezreti televizorjev, radio aparatov, hladilnikov in drugih aparatov, ki zgovorno nosijo nemške in švedske znamke. Takšni so tudi avtomobili: veliki in razkošni. Zdomski.

Radovednost me je gnala v prenekateri bosanski dom. Prijetno spoznanje že kar ob prvem pogledu poleg gostoljubnosti navduši obiskovalca: domovi so snažni in urejeni, četudi ponekde revni in slabo opremljeni. Na pragu te pričakajo copate, nato pa pride na vrsto obvezna kava in ob tej se seveda sprosti bosanska zgovornost. Slej ko prej se povrne v čase druge in tretje okupatorjeve ofenzive, starejši pa, kolikor jih ni ostalo na Kozari in drugod, se zamislijo v čase Petra Popovića Pecije, znanega vodje vstaje proti Turkom leta 1875. Ne samo legendarni kozarski partizani, švarc, dr. Mladen, Šiljegovići, Mile Mečava in drugi, tudi Pecija ima v teh razgovorih ob kavi, ki je

po bosansko prijetna, pomembno mesto. Nasploh se Bosanci, oziroma Knežpoljci radi spominjajo svojih vodij iz različnih obdobij svoje zgodovine. O Peciji, neustrašnem bojevniku proti Turkom, povedo, da je bil do svoje smrti nepomirljiv hajduk. Knežpoljci so mu že pred vojno postavili spomenik nedaleč od samostana Moščanica, a tudi ta je bil napoti okupatorju. Knežpoljce so po vojni pričakale le še razvaline Pecijinega spomenika. Danes stoji natanko takšen, kakršen je bil.

Četudi je danes od Pecijinih dni že kar precej, je spomenik še vedno lepo urejen. Nasploh Knežpoljci vse svoje pomnike lepo urejujejo in na vsakem koraku zadnja vate hvaležnost do teh velikih ljudi, do teh znanih in neznanih herojev. Cvetlice in vencí niso le slučajnost, so le odraz hvaležnosti.

Nekaj podobnega lahko opaziš tudi v Jasenovcu, ustaški grobnici, kjer je izgubilo življenje okoli 700.000 ljudi vseh narodnosti, a največ Srbov.

Mujej, posvečen žrtvam, te zmrza. Klanje, nečloveški načini mučenja in ubijanja zrejo vate s slehernega dokumenta, z zadnje slike. Se zadnje žrtve so izginile tik pred koncem vojne, ko je bilo ustašem že jasno, da je njihovega krvavega posla konec.

Takrat je Ljubo Miloš, znani krvnik taborišča Jasenovac, dejal: Preden zapustite Jasenovac, je treba likvidirati še zadnjega taboriščnika, da ne ostanejo žive priče. Prav tako je potrebno uničiti vse objekte, da ne ostanejo materialni dokazi o zločinah.

Res ni ostalo dovolj teh nemih, a zgovornih prič. Maks Luburić, Ljubo Miloš, Miroslav Majstorović in drugi krvniki so za to nadvse temeljito poskrbeli, pozabili pa so na grobove in na nekaj tistih, ki jih je še ostalo. Ti so ponesli glas o jasenovski zločinih v svet, glas o neštetihih gomilah zemlje, ki jih je po jasenovski okolici mnogo premnogo in pod katerimi se skrivajo kosti mučeničkov.

Kaj se je dogajalo v Ja-

Spomenik Petru Popoviću-Peciji

senovcu? Tega najbrž nikoli ne bomo izvedeli, delček tega pa bo prav gotovo osvetlila pripoved dr. Neda Zeca, ki se je v tistih strahotnih dneh pogovarjal z znanim klavcem Ziletom Friganovićem. Takole je dejal Friganović:

»Ti Zec, dobro veš, kdo sem jaz. Ti si stari logoraš in veš vse, zato bova igrala z odprtimi kartami. Poglej, ti tudi veš, da sem jaz najhujši klavec tod, da sem poklal deset in deset tisočev logorašev in da sem v tem klanju doživel največje zadovoljstvo. Najbrž se še spomniš, ko je v avgustu bil velik nastop v taborišču in ko je Jure Maričić poslal okoli 3000

ljudi v Gradino na klanje. No, takrat smo se Pero Brzica, Zrimušić, Šipka in jaz stavili, kdo bo te noči poklal največ taboriščnikov. Začelo se je klanje in jaz sem po eni uri tega posla po številu žrtev bil daleč pred vsemi. Ta večer me je prevzel nek nenavaden zanos, zdelo se mi je, da sem na devetem nebu, nikoli v življenju nisem občutil tolikšnega blaženstva. Zaklal sem 1100 ljudi, dočim sta onadva zmogla le po 300 do 400...«

To je le del iz jasenovske kronike, s krvjo popisane kronike. Ljudje, ki jih toč vidiš, stiskajo pesti, požirajo solze in preklinjajo na glas.

MILENKO STRASEK

SLOŽNA DRUŽINA

Nič kaj prijeten dan. Dež. Pa tudi ohladilo se je. Zato je bilo v sobi planinske postojanke Pod Olšovo, ki je hkrati domačija Elizabete Seliskarjeve, po domače Strelčeve Lize in njenih otrok, toliko bolj toplo.

Beseda je tekla o življenju na tem prelepem koncu naše zemlje. Predvsem pa o tistem sožitju, prijateljstvu, ki veže domačine s čuvarji naših meja. To je ena družina. Med seboj močno povezana. Povezale so jih iste naloge, povežala pa tudi narava. Drug brez drugega bi težko shajali.

»Tu se imamo lepo. Dobro se razumemo in drug drugemu pomagamo. Če bi ne bilo vojakov, bi težko živeli. Tu nas je malo domačinov. In če pride v hišo bolezen ali kakšna druga nesreča, je njihova pomoč toliko bolj dobrodošla. Pa tudi sicer. Vsem tem vojakom in njihovim staršim smo več kot hvaležni, posebej pa še polkovniku Bercetu in podpolkovniku Rapaiću. Če bi vojakov ne

bilo, bi ne imeli ceste, elektrike. Pri vseh teh delih so nam pomagali. Za vse to smo jim hvaležni. Radi bi jim to tudi povrnil, toda, drugače kot s hvaležnostjo skoraj ne moremo.

Spominjam se še požara. Tu nad nami je bila koča, v kateri so stanovali delavci. Začela je goreti. Ponoči. Delavci so spali. Stražar pri karavli je ogenj opazil in takoj ukrepal. Poklical je vodnika Saša, ki je takoj vdrl v kočo, rešil sod bencina, motorne žage in tako preprečil, da ni prišlo do hujšega. Vojaki so v akciji sodelovali. In tudi granličarji na bližnji karavli so to opazili in bili pripravljeni... Bliznji sosedji so spali in šele drugo jutro so opazili, kaj se je zgodilo, čeprav smo jih ponoči klicali. Če bi tedaj razgnalo sod bencina, bi bilo hudo. Po zaslugi vojakov se to ni zgodilo. Rešili so nas...« je pripovedovala Strelčeva Liza.

M. BOŽIĆ

CELJSKI PIONIRJI

GRADILI „PIONIRIKO“

Izza ovinka je pripeljal kombi. V njem so tesno drug ob drugem sedeli brigadirji — pionirji ter veselo pozdravljali gručo čakajočih na velikem parkirišču. Ko se je kombi ustavil, so se pionirji v modrih uniformah kot mravlje vsuli iz njega ter na glas pozdravili: Z-D-R-A-V-O! Zdravo! Zdravo! Zdravo!

Janez Melik

Sandi Lesjak

Zlatka Topolovec

Rado Jonak

V nedeljo so se vrnili s tritedenske delovne akcije v Brkinih celjski pionirji, ki so skupaj s pionirji Kranja, Maribora ter nekaterih drugih prekmurskih in dolenskih mest sestavljali republiško delovno brigado. Delovišče so imeli na Tatrach, kjer so skupaj s mladinci urejali in zasipali vaško cesto. Domačini so ob tem hudomušno pripominjali, da jim gradijo cesto, ki se bo imenovala »pionirka«. Radi so imeli »naše male črvičke«, kot so ljubkovalno govorili pionirjem, ker so jim vedno radi priskočili na pomoč. Tudi takrat, ko so imeli kmetje veliko dela, so jim najmlajši brigadirji pomagali pri opravljenju v hlevu, na dvorišču ali na polju. Tatre so namreč ena tistih brkinskih vasi, v kateri je ostalo doma le malo mladeži. Večinoma so ostali na kne-

tijah stari ljudje, ki imajo otroke razkropljene tse vprek po obmorskih mestih. In zato je bila pomoč pionirjev še kako dobrodošla. O sodelovanju z domačini mi je v nedeljo pripovedoval Melikov Janez. Dejal je, da so se pionirji zelo dobro razumeli z vsemi prebivalci Tater.

»Domačini so večinoma stari ljudje,« je dejal Janez. »In naša pomoč jim je zato kar dobro dela. Dobri ljudje so in radi smo jih imeli. Pionirji smo jim velikokrat pomagali, prav tako pa nismo pozabili nanje, ko smo zakurili taborni ogenj in ko je prišla v goste gledališka skupina s Primorske. Domačini so se vedno radi odzvali našemu vabilu.«

Da so se pionirji res dobro odrezali v delovni akciji, pričča dejstvo, da je kar deset pionirjev prejelo ob koncu ak-

cije priznanja in značke brigadirja — udarnika. Kdo je sploh udarnik, sem vprašala Sandija Lesjaka.

»Če si udarnik, pomeni to veliko priznanje za brigadirja. Naziv udarnika si prisluži vsakdo, ki pridno dela ali je aktiven v interesnih dejavnostih ali pri športu. Jaz sem značko udarnika dobil za pridno delo na delovišču. Vsaki dan je tovarišica zapisovala tiste pionirje, ki so se najboljše izkazali pri delu. Ker sem se jaz dobro izkazal, sem prejel značko udarnika. Zelo sem ponosen nanjo.«

»Popoldan smo imeli vrsto predavanj, interesnih dejavnosti in športnih aktivnosti,« je pripovedovala Zlatka Topolovec. »Nato pa smo imeli ob sedmi uri zvečer še zbor in večerjo. Povem lahko, da naš delovni dan ni bil preveč naporen, pa čeprav smo mo-

rali kar precej delati. In nasmo se težko privadili na tak delovnik. Malce težav smo imeli na začetku z jutranjim prebujanjem, saj ob šestih zjutraj nismo bili vajeni vstajati. No, tudi zaspanost smo kmalu premagali.«

Celjski pionirji so se vrnili z delovne akcije v Brkinih zadovoljni in obenem srečni kajti preizkušajo, poleg učenja morda doslej najbolj odgovorno v njihovem življenju so dobro opravili. In vsi osemnajst jih je bilo, so za trjevali, da se bodo prihodnje leto delovne akcije ponovno udeležili. Tako tudi Rado Jonakov, ki je povedal da se z delovne akcije vrača sicer malce utrujen, a obenem zelo vesel. »Ni mi žal,« je dejal, »da sem tri tedne svoj počitnik prebil na delovni akciji. Splačalo se je!«

DAMJANA STAMEJČIČ

REGIONALNA ZDRAVSTVENA SKUPNOST CELJE

STABILIZACIJSKI PROGRAM

ZA IZBOLJŠANJE IN RACIONALIZACIJO ZDRAVSTVENEGA VARSTVA V REGIONALNI ZDRAVSTVENI SKUPNOSTI CELJE

VI.

Nesporno je, da na prekoračitev predvidenega staleža močno vplivajo tudi nezdrave tendence porabnikov, da rešujejo konfliktna situacija, ki so često pogojene z gospodarskimi težavami, tako, da pritiskajo na stalež bolnih. Pri urejanju tega problema lahko pomagajo le rešitve, ki so nakazane v prejšnjem poglavju in pa stalno sodelovanje vseh dejavnikov, ki lahko na to vplivajo, zlasti delavske kontrole, sindikalnih organizacij in samoupravnih organov v delovnih organizacijah.

Služba skupnosti pa mora nadaljevati z začetno kontrolo zavarovancev v vseh primerih, kjer gre za take tendence, nato pa tudi takoj ukrepati in izterjati vso škodo, ki z tega izvira. Ker gre v teh primerih večinoma za izostanke do 30 dni, bo osnovna zdravstvena služba v sodelovanju z zdravniškimi komisijami obravnavala in nadzorovala tudi stalež do 30 dni.

VII.

Vsakemu porabniku je zagotovljena prosta izbira zdravnika in zdravstvene organizacije.

Zdravstveno varstvo je sistem ukrepov, prizadevanj in dejavnosti za varovanje, krepitev in povrnitev zdravja za izboljšanje zdravstvenih razmer, za preprečevanje in zmanjševanje obolenj in invalidnosti, za zgodnje odkrivanje ter pravočasno in učinkovito zdravljenje bolezni, za rehabilitacijo obolelih in poškodovanih in za razvijanje in utrjevanje vitalne sposobnosti naroda. Ob takem pojmovanju preventivno kurativnega zdravstvenega varstva in ob ustavnem načelu, da si delovni ljudje zagotavljajo to varstvo v svoji zdravstveni skupnosti je seveda nujno, da si vsaka zdravstvena skupnost krepí predvsem svoje lastne zdravstvene zavode in materialno bazo za njihovo razširjeno reprodukcijo.

Zato mora skupnost stremeti k temu, da v svojih lastnih zdravstvenih zavodih opravi čimveč dejavnosti in čimbolj kvalitetno in da zdravi izven svojih zdravstvenih zavodov samo tisto, kar je objektivno pogojeno, bodisi zato, ker gre za posebne (specialne) primere, ali pa za uporabnike, ki živijo stalno izven njene območja (zavarovalni princip).

Tako stališče je utemeljeno tudi z dejstvom, da po staja izven zavodov v skupnosti uveljavljeno zdravstveno varstvo dražje, istočasno pa slabi lastno materialno bazo, kar je ob limitiranih sredstvih po družbenem dogovoru še posebno pomembno.

Rešitev tega občutljivega problema narekuje, vkljub določilom naših aktov, da plača v primerih, ko gre za željo oz. zahtevo zavarovanca, zavarovalec razliko v stroških, še sledeče ukrepe:

- pošiljanje na zdravljenje izven regije je možno omejevati le na strokovni podlagi;
- v vseh primerih, ko po mnenju zdravnika zdravljenje izven regije ni nujno, zavarovalec pa ga želi uveljaviti, mora zavarovalec plačati razliko v stroških plačal sam.

Če pa zavarovancu ni bila dana v podpis taka izjava, povrne stroške zdravljenja zdravstvena delovna organizacija, ki je izdala napotnico. Po splošnih odškodninskih predpisih pa se bo izterjalo povračilo teh stroškov od zdravnika, ki je tako napotnico izdal.

- za napotnice, ki jih izdajajo ex offo zdravstvene organizacije v regiji ali izven nje, se bodo storitve plačale le za urgentne primere oz. najnujnejše zdravstveno varstvo. Upravičenost oz. nujnost ugotavlja zdravniška komisija oz. komisija zdravniških izvedencev. Skupnost ne bo plačnik zdravljenja izven regije v primerih, ko zunanji specialisti (klinika in druge bolnišnice) vabijo zavarovance na zdravljenje, oz. ponovne preglede in jim sami izstavijo napotnice ex offo;

- strokovna služba bo opozorila vse zdravstvene delovne organizacije v SRS, da ne bo plačnik v primerih, ko zavarovalec z napotnico za zdravljenje v zdravstvenem zavodu celjske regije uveljavlja zdravstveno varstvo izven regije, če ne bo na napotnici izjave zavarovanca o plačilu razlike, oz. če od zavarovanca podpisane take izjave ob sprejemu ne bo zahtevala;

- v primerih, ko bi morali aktivni zavarovanci, ki so v staležu, dela nezmožnih, čakati na sprejem za zdravljenje v bolnišnici oz. specialistično obdelavo daljše obdobje, ker jih pristojni zdravstveni zavod v regiji ne sprejme, bo zdravniška komisija napotila takega zavarovanca na zdravljenje v ustrezní zavod izven regije. Za stroške takega zdravljenja oz. obdelave, se bo zahtevalo povračilo zdravstvenega zavoda, ki je zavlačeval sprejem ali zdravljenje.

Konkretizacija teh ukrepov je že sprejel kolegijski poslovodni organ Združenih zdravstvenih zavodov in vsebuje sledeče ukrepe:

- pošiljanje pacientov na hospitalno zdravljenje in na specialistične ambulantne preglede izven regije je potrebno omejiti in spraviti v razpoložljive finančne okvire, zlasti pa upoštevati strokovne kriterije in medicinsko nujne indikacije.

- Pošiljanje bolnikov s strani zdravnikov ekstra-hospitalne zdravstvene službe v zdravstvene zavode izven regije, naj se opravi teamsko, to pomeni, da pri odločitvi odloča poleg lečečega zdravnika še pristojnik zdravstvenega doma. Napotnico za izvenobmočni zdravstveni zavod, naj se napiše v duplikatu, po možnosti s strojem, tako da bo na duplikatu razvidna

diagnoza in tudi kratka strokovna utemeljitev napotitve v bolnišnico ali zavod (npr.: Na izrecno zahtevo bolnika, zaradi odklonitve ali pomanjkanja prostora v območni bolnišnici ali kak drugi razlog).

Duplikat te napotnice naj se pošlje pomočniku direktorja za strokovne zadeve Regionalnega zdravstvenega doma Celje.

- Pošiljanje bolnika s strani specialistov bolnišnic, bodisi iz specialistične ambulante ali z bolniškega oddelka v drugo bolnišnico izven regije (Topolšica, Slovenj Gradec, Maribor itd.) ter v Klinični center v Ljubljano in Zagreb, naj se opravi prav tako teamsko, kar pomeni, da pri odločitvi sodeluje poleg specialista tudi pristojni oddelka. Duplikat napotnice za drugo bolnišnico izven regije ali klinični center je z utemeljitvijo in diagnozo poslati direktorju TOZD »Medicinski oddelki v Celju«, v Brežicah pa direktorju bolnišnice, kjer se bodo zbirale te napotnice in vodila evidenca in analiza fizičnega odliva bolnikov ter izvajali ukrepi.

- Splošna bolnišnica Brežice ima ustrezne kapacitete za zdravljenje internističnih in pljučnih bolnikov, poleg tega pa so predvideni tudi ustrezni strokovni kadri v tej ustanovi. Zaradi tega naj se bolniki, ki jih ni mogoče sprejeti na interni oddelki Splošne bolnišnice Celje zaradi prenatrpanosti oddelka, kanalizirajo oz. usmerjajo po predhodnem telefonskem dogovoru tudi na zdravljenje v Splošno bolnišnico Brežice (na interni ali pljučni oddelki Splošne bolnišnice Brežice).

- V kolikor se bolnika premesti ali napoti v specialno bolnišnico Topolšica, velja za to isti postopek, kot za druge bolnišnice izven regije (odliv!)

- Strokovna služba pri Skupnosti zdravstvenega zavarovanja v Celju bo kot do sedaj mesečno analizirala fakture in dokumentacijo o zdravljenih pacientih v drugih bolnišnicah in zavodih in v naslednjem mesecu posredovala te analize ustreznim zdravstvenim zavodom in izvršnemu odboru Zdravstvene interesne skupnosti Celje.

- Sredstva, ki jih bo celotna zdravstvena služba v okviru SZO pristočila iz planiranih sredstev za odliv, naj se evidentirajo in tromesečno delijo na zdravstvene delovne organizacije na osnovi določil predvidenega samoupravnega sporazuma. Ta sredstva, ki jih bo zdravstvena služba pristočila, pa naj se namenijo za razširjeno reprodukcijo zdravstvenih ustanov ali za družbeni standard zdravstvenih in ostalih delavcev ter za stimulacijo delavcev v zdravstvenih delovnih organizacijah.

- Glede pošiljanja bolnikov na pljučni oddelki iz ekstra-hospitalne službe v zdravstvene institucije izven regije, pa se le-ta naj pošilja preko dispanzerske službe, po enakem postopku, kot velja za ekstra-hospitalno službo za odliv.

- Službi skupnosti zdravstvenega zavarovanja Celje, ki je plačnik zdravstvenih storitev naših zavarovancev naj se naroči, da obvesti Topolšico in druge bolnišnice ter zavode izven regije, da bo plačevala zdravstvene storitve ali oskrbne dni le v višini cene na podlagi republiških izhodišč za kalkulacijo cen, razliko pa naj zavrne.

- Prav tako naj se sklene pogodba s Topolšico, v kateri se morajo upoštevati cene po enotnih republiških izhodiščih in ob upoštevanju obsega dejavnosti in povprečne ležalne dobe v republiki, kot je omenjeno v posebnem poročilu strokovne komisije. Za bolnike, ki bi imeli daljšo ležalno dobo kot je v povprečju Slovenije, pa naj se določi regresivna cena oskrbnih dni.

- Vsem bolnišnicam in drugim zdravstvenim zavodom, s katerimi posluje zdravstvena skupnost zdravstvenega zavarovanja, naj se naroči, da v bodoče pošiljajo fakture za opravljanje zdravstvenih storitev s točno specifikacijo, katere zdravstvene storitve so bile opravljene. Fakture, ki bodo označevale samo skupni znesek za medicinske storitve, naj se zavrne.

- Prav tako naj se obvesti vse zgoraj omenjene bolnišnice in zdravstvene zavode, da ne bodo plačnik za »ex offo« napotnice, razen v primeru poškodb in v življenjsko nevarnih urgentnih stanjih.

- Material za laboratorijske preiskave naj se praviloma pošilja v laboratorije v regiji. Zdravstvene delovne organizacije so upravičene, da pošiljajo material za laboratorijske preiskave izven regije, to je v Ljubljano, Zagreb in podobno le v tistih primerih, za katere naša laboratorijska služba ni usposobljena. V kolikor bo delovna organizacija oz. oddelki poslali material v preiskavo izven regije, ki bi lahko bil obdelan v naših laboratorijih, se za nastale stroške bremenijo TOZD oz. oddelki, ki je nalog izstavil.

- Preko Združenih zdravstvenih zavodov Celje naj se obvešča vse zdravstvene delovne organizacije naše regije o novih metodah in vrstah zdravstvenih storitev s ciljem, da se vse zdravstvene delovne organizacije seznanijo z zdravstveno dejavnostjo, ki se opravi v regiji. Prav tako naj se seznanijo z novimi načini zdravljenja, ki so jih uvedli v bolnišnicah ali v ambulantah.

- Dolg bolniški stalež je večkrat posledica dolge čakalne dobe za pregled pri specialistu. Pri diagnostični obdelavi v splošnih ali specialističnih ambulantah naj imajo prednost aktivni zavarovanci, ki so v bolniškem staležu in če se isti ne more zaključiti brez mnenja specialista. Za neopravičeno podaljševanje bolniškega staleža zaradi dolge čakalne dobe na pregled

pri specialistu naj se obremenijo ustrezna zdravstvena temeljna organizacija združenega dela.

Zadolženi: vsi zdravniki

Rok: začetek 1. 6. 1976, nato stalna naloga.

Napetosti in nestrpnosti v odnosih med zdravstvenimi delavci in porabniki zdravstvenega varstva so često vzrok težav na obeh straneh. Jasno je, da je vsak tak primer popolnoma nepotreben, ker na obeh straneh manjka spoznanje, da so po eni strani tudi zdravstveni delavci samo ljudje z vsemi težavami in tegobami vsakodnevnega življenja, z enakimi skrbmi in radostmi, kot porabniki. Po drugi strani pa se zdravstveni delavci premalo zavedajo, da se uporabniki zatečejo v zdravstveni zavod le takrat, ko so bolni, v težavah in zaskrbljeni zase ali svoje najdražje.

Upoštevač vsa ta dejstva so ob primernem, obojestranskem razumevanju vsi nesporazumi odveč in je ta problem rešljiv, relativno vzelo, z manjšim naporom ob sedanjih sredstvih z boljšo organizacijo dela in povečano produktivnostjo dela, skladno z resolucijo in enotnimi izhodišči o menjavi dela.

VIII.

Sprejeta načela in programske akcije stabilizacijskega programa neposredno vzpodbujajo in izvajajo občinske zdravstvene skupnosti preko zbora izvajalcev in uporabnikov.

V ta namen lahko sprejemajo dodatne konkretizirane akcijske programe, prilagojene specifičnostim posamezne občinske zdravstvene skupnosti skladno s sprejetimi samoupravnimi sporazumi o medsebojnih obveznostih v okviru regije, enotnimi izhodišči o menjavi dela ter v cilju krepitev neposredne odgovornosti in odločanja. Na ta način bomo uresničevali, izboljševali in krepili dane odnose med uporabniki in izvajalci v občinski zdravstveni skupnosti.

ZAKLJUČEK

IX.

Realizacija vseh teh ukrepov, ki predstavljajo samo glavne in najpomembnejše naloge v letu 1976 mora postati prvenstvena dolžnost vseh, ki so združili svoje interese do zdravstvenega varstva v RZS Celje.

Samoupravni organi skupnosti, zdravstvenih delovnih organizacij in strokovnih služb, so zadolženi in pooblašteni, da spremljajo realizacijo tega programa, ga po potrebi konkretizirajo in sproti ukrepajo, zlasti pa so dolžni izvajati naloge, za katere jih ta program v posameznih točkah zadolžuje.

Pri konkretizaciji, oz. ukrepih pa bi upoštevali, skladno z enotnimi izhodišči o menjavi dela načelo:

- da se bo nižja poraba na posamezni postavki, ki bo rezultat stabilizacijskih ukrepov, v prihodnjem obdobju priznala kot stimulans izvajalcu, ki je znižanje analiziral; nasprotno pa se višja poraba z izvajalcem ne bo obračunala (priznala).

Organi delavske kontrole v skupnosti, zdravstvenih zavodih in strokovni službi pa morajo mesečno zasledovati realizacijo tega programa in pravočasno poročati in predlagati ustrezne ukrepe.

Ta program se objavi v NOVEM TEDNIKU.

Celje, dne 9. junija 1976

Regionalna zdravstvena skupnost Celje

SLOVENSKE KONJICE

ŽIVAHNO!

Pomanjkanje športno rekreacijskih objektov v Slovenskih Konjicah je že dalj časa prisotno. In ker se za obnovo ponuja star občinski park, kjer nekaj zanemarjenih objektov že stoji, poleg njih pa tudi nov otroški vrtec, je bila na iniciativo TTKS ustanovljena komisija, ki je bila zadolžena za pripravo in izvedbo športno rekreacijskih objektov v Slovenskih Konjicah.

Načrti za rekreacijski park so že pripravljeni, zbran pa je tudi že denar, za začetek le 120 starih milijonov dinarjev. S temi sredstvi bodo letos uredili pešpoti, zemeljska dela in otroška igrišča, sicer pa bodo vsa dela izvajali v treh obdobjih.

Ni naključje, da so letos začeli z urejanjem otroških igrišč. Stavba vzgojno varstvene ustanove že stoji, okolica pa je neurejena in terja najprej prostor za ureditev igrišč.

V vrsti športnih rekreacijskih objektov bodo najprej uredili kotalkališče in drsališče, preuredili pa bodo tudi zgornji bazen ter ga usposo-

bili za otroško čolnarjenje.

Med izrazito športnimi objekti bosta dva igrišča za kosarko in dva za tenis ter po eden za odbojko in badminton. Usposobili bodo tudi dva prostora za balinanje, v nekdanji vinski kleti pa bodo adaptirali prostore in napravili pivnico z vrtom.

Od tu naprej bodo speljali trim stezo, daleč pod Konjsko goro ter tako povežali koristno s prijetnim. Da ne bo na rekreacijskem centru v Slovenskih Konjicah motil hrup bodo zaprli promet ob Cvetlični ulici, kjer bodo napravili tudi prostorna parkirišča.

Vsi načrti bodočega športno rekreacijskega centra bodo realizirani v dveh letih, zatrjujejo entuziasti iz Slovenskih Konjic, ki imajo posluh za mlade, predvsem pa čutijo potrebo, da se kraj sam razvija in tudi turistično napreduje. Predvsem pa bodo vsi objekti namenjeni delovnim ljudem, ki hodijo na delo v občinsko središče, hkrati pa že iščejo razvedrila ob njem.

ZDENKA STOPAR

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

KMETIJSKI PRIDELKI

NEPRAVE CENE!

Kmetovalci pogosto opozarjajo, češ da so njihovi pridelki in živina prepoceni. To dokazujejo z različnimi podatki. Pogosto tudi zelo preprosto, češ da s sedanji dohodki ne morejo shajati in da ni denarja za urejanje in izboljševanje posestev. Združeno je s predlogi, naj bi jim družba dovolila ali zajamčila višje odkupne cene. Menijo, da so pri tem zapostavljeni za delovnimi kolektivi raznih delovnih organizacij.

Oblikovanje cen kmetijskih pridelkov pa je veliko bolj zapleteno kot pri nekaterih tovarniških izdelkih. Tovarni je v posameznih panogah le po nekaj ali največ nekaj deset in v vseh je približno enaka storilnost. Vse se potegujejo za približno enake cene enakih izdelkov. Kmetovalcev pa je v vsej državi več kot milijon. Kakih 1000 je kmetijskih delovnih organizacij, drugi so kmetje. Uspehi njihovega dela in njihovi dohodki pa se močno razlikujejo. Odkupnih cen ni moč prilagoditi vsem.

Ob letošnji žetvi so nekateri kmetje v Vojvodini meni-

li, da je odkupna cena pšenice še vedno za polovico prenizka. Tako menijo skoraj vsi slovenski kmetje. Delavci družbenih posestev v Vojvodini pa so s ceno pšenice bolj zadovoljni kot s ceno katerekoli druge poljščine, da o živini ne govorimo. Sejejo je toliko, da jim ostaja premalo zemlje za sladkorno peso, sončnice in celo koruzo.

Drugače je pri živini. Kadarkoli so cene manj ugodne, družbena posestva veliko bolj omejujejo pitje in rejo moznost kot kmetje, ker so njihovi stroški višji.

Pri krompirju je spet drugače. Pri njem družba ne zadržuje odkupne cene kot npr. pri živini s ceno mesa ali pri pšenici s ceno kruha. V zvezi temu mnogi pridelovalci niso zadovoljni. Odkupna cena se jim zdi prenizka. Če bi bila vsa leta višja, podobna npr. lanske, pa bi pridelali toliko krompirja, da zanj ne bi bilo dovolj kupcev. Zlasti pri neorganiziranem pridelovanju. Mnogim

kmetom namreč pripada več dohodka kot druge poljščine, četudi je cena včasih zelo nizka.

Kmetovalci pa so upravičeno nezadovoljni z odkupnimi cenami svojih pridelkov, kadar so v trgovini veliko dražji. Če porabniki sprejmejo take cene, zakaj ne bi dobili več pridelovalci, ki komaj krijejo pridelovalne stroške, včasih pa še to ne?

To bo moč doseči le z dogovorjenim pridelovanjem in prodajo. Ko brezglavo išče vsak le svoj dobiček, pogosto zaidejo vsi v težave, nekateri prej, drugi pozneje. Pri takem dogovarjanju pa bo treba upoštevati gospodarsko zakonitost, da kmetovalci raje pridelujejo take stvari, ki jim prinašajo več dohodka. To je pomembna spodbuda, ki temelji na razmerju cen. Upoštevati bo tudi treba različne naravne razmere na različnih območjih. Ob vsakršni ceni pa bodo vedno na boljšem tisti kmetovalci, ki bodo znali bolje gospodariti.

JOZE PETEK

MUHASTO VREME

Tudi z letošnjim vremenom se ne moremo kaj bolj pohvaliti kot že leta nazaj. Potem ko nas je tedne in tedne vse preveč grela sonce, nas sedaj skorajda vsak dan pozdravi deževje, ki ga je že kar preveč. Seveda so takšne vremenske razmere naredile svoje. Kot so nam sporočili kmetje, lahko pa smo videli tudi sami, je suša naredila v žejni zemlji pravo razdejanje. Nekoliko je zaostala koruza, poznalo se je tudi na hmelju ter še na drugih posevkih. Od vseh kultur je bila najbrž najmanj prizadeta vinska trta, a tudi zanjo smo izvedeli (območje Vrščajna), da se je ponekod začela sušiti, zlasti tam, kjer so tla hudo lapornata.

Da tudi nenehno deževje ne bo koristilo, kolikor je bilo potrebno, je jasno. Prevelika moč je kot nalašč za gnitje in če se bo še nadaljevalo, so posledice jasne.

Svoj delež v letošnji vremenski zmešnjavi pa je prispevala še kar nekam pogosta toča, ki je prizadela zlasti Savinjsko dolino in še nekatera območja. Veliko škodo imajo zlasti savinjski hmeljarji.

Takšne vremenske razmere so najbolj ugodne za napad raznih rastlinskih bolezní, zlasti na vinsko trto. Zato strokovnjaki priporočajo, da naj vsi tisti, ki jih je prizadela toča, če to že niso storili, poskropijo takoj svojo vinsko trto z ortocidom, dodajo pa naj še enovit. Po petih dneh naj škrope normalno.

MST

HMEZADOVA OSEBNA

Veliko govorimo o Hmezadu, največkrat pa ne vemo, kaj se skriva pod tem imenom. Da vam osvežimo spomin:

Kombinat je bil ustanovljen leta 1961 z integracijo 11 manjših kmetijskih posestev v Savinjski dolini in okolici. Pozneje so se mu pridružila še podjetja Mesnice, Mleko, Strojna postaja, Trgovsko podjetje Hmezad, Kmetijstvo Smarje, Semenogojski obrat Radije, leta 1974 pa še kmetijska zadruga Ilirska Bistrica. V letu 1969 je bila zgrajena hladilnica sadja v Celju.

Hmezad vključuje primarno kmetijsko proizvodnjo, ki jo razvija kot lastno in pa seveda v sodelovanju s kmeti kooperanti. V sklopu Hmezadove dejavnosti je predelava kmetijskih proizvodov ter trgovina s kmetijskimi proizvodi in preskrba kmetov z re-promaterialom.

Na predvečer praznovanja Dneva hmeljarjev je bilo v dvorani KK Hmezad Zalec stanovala prireditelj hmeljarjev, ki so prišli v velikem številu iz vse Slovenije. Ob tej priložnosti je dolžnost starešinstva za prihodnje obdobje prevzel Franc Zabukovnik iz Andraž, ki je skupaj z dosedanjim starešino Antonom Ocirkom podelil 25 priznanj najbolj zaslužnim hmeljarjem. Priznanja so prejeli: Stefan Terglav, Vinko Natek, Marija Vidmar, Pavla Ograjenšek, Andrej Cetina, Antonija Grobelnik, Jože Lušič, Franc Oset, Ivan Vodla, Ferdo Kunst, Vinko Pistovnik, Alojz Jelen, Edi Gaberšek, Ivan Poteko, Jožefa Hrova, Marija Randl, Viktor Ternovšek, Elizabeta Žličar, Anton Vrščič, Viljem Prislan, Ivan Pilič, Alojz Hojnik, Stanko Plečnik in Zoran Zagon. Na sliki: Hmeljar Stefan Terglav

FOTO: T. TAVČE

PREUSMERJENE KMETIJE

USPEH V NAČRTU

V eni zadnjih števil smo vam že predstavili eno izmed tistih kar številnih preusmerjenih kmetij na območju celjske regije, zato o pomembnosti preusmerjanja ne bomo govorili posebej. Z opisi teh kmetij želimo le poudariti, kako pomembno je, da se čedalje več kmetij odloči za načrtno tržno proizvodnjo in da se končno iztrga iz okostelnih in ustaljenih načinov vodenja in obdelovanja kmetijskih zemljišč.

Tokrat bomo v besedah in številkah obiskali kmetijo Alojza Bastla, po domače Tonka iz Bočne pri Smartnem ob Dretu.

Kmetija se je preusmerila v modernejši način proizvodnje že leta 1969. Takrat so se Bastlovi odločili, da se bodo orientirali predvsem na plemensko živino in mleko.

Domačija stoji na 400 metrih nadmorske višine, kjer pada letno 1600 mm padavin. Ljudi, ki bi poprijeli za delo ni veliko: gospodar in gospodinja, poleg njih pa žive na kmetiji še trije otroci.

Bastlovi imajo za svoje načrte na razpolago dvajset hektarov, od katerih je osem hektarov pašnikov, 9,5 kmetijskih zemljišč in precej gozda.

Ko so se pred leti odločili, da krenejo na drugo, boljše pot, ki jim bo zagotovila večji pridelek in boljši odkup, so Bastlovi imeli v hlevu pet krav, štiri plemenske telice, tri pitance, dva konja, pet prašičev in deset kokoši. Letos je slika že nekoliko drugačna, preusmeritev se pozna na vsakem koraku. Danes imajo (če se že med tem, ko smo prišli do podatkov,

slika ni spremenila!) v hlevu 15 krav, osem plemenskih telic, dva pitance, šest tel do treh mesecev, štiri prašiči in 1400 kokoši. Od vsega, kar je bilo na kmetiji leta 1969, ne zasledimo edino konjev, pa so nadomestili kmetijske stroje.

Za krmljenje te zavidan vredne črede posejejo 3 Bastlovi 0,90 ha silažne krume, 0,25 ha krompirja in 0, ha krme pese.

Tako je kmetija Bastlov ena sicer že kar številnih preusmerjenih kmetij, ki pa je še vedno premalo. Po podatkih, ki jih dobivamo obično, to število nenehno raste, a je vendarle v zaostan za predvidenimi in načrtovanimi plani. Vzrok za to je nbrž ponekod strah pred kleti in pa še zastarela miselnost. MILENKO STRAŠE

PROBLEMI S KOŠNJO OB TEM VREMENU

Muhasto vreme letošnjih poletnih dni je močno prizadelo tudi kmetovalce, ki jim je živinoreja osnovni vir dohodka. Zaradi velike vročine trava ni rasla tako kot bi morala, saj so kmetje pospravili pridelek prve košnje šele v sredini junija. Takrat so trave že močno prekoračile tisto mejo, ko so najbolj hranljive. Prav zato je treba sedaj, ko je prva in druga košnja že za nami, poskušati primeren način, kako nadoknaditi eno košnjo in pa seveda izgubljeno hranilno vrednost. Zdaj je namreč še čas, da si z dognovanjem zagotovimo višje in kakovostne pridelke otave in pa obilno pašo.

Kaj torej storiti? Travnike po prvi košnji takoj pognojite s 150 do 200 kg/ha NPK 17:8:9 ali 100—150 kg/ha KAN. Enako ravnajte tudi po drugi košnji in pozornost se vam bo obrestovala.

TOČA PUSTOŠILA

KOT V PEKLU

Kmetje iz Vranskega in okolice so prepričani, da se je metos narava zarotila proti njim. To področje je namreč že drugič letos opustošila toča. Prvič je padala že junija vendar ni naredila prevelike škode, saj so kulture v tistem času še rasle, tako da so si ob ugodnem vremenu kaj kmalu spet opomogle. To velja še posebej za sadje, vrtnine in hmelj. Kasnejša suša in toča, ki je padla, pa sta razblinili še zadnje upe na vsaj povprečno letino. Posebej hudo je prizadet hmelj, ki je že v končni fazi zorenja in se ob še tako ugodnem vremenu ne bo mogel več popraviti. Ivan Sarčnik vodja kooperacije na Vranskem nam je povedal, da je na tem področju uničeno od 60 do 70 odst. pridelka, ves ostali hmelj pa bo seveda slabše kvalitete. S tem v zvezi se postavlja tudi vprašanje, kako preostali hmelj obrati. Kooperanti namreč plačajo strojno obiranje po 1,60 din za trto, to pa se jim pri letošnji letini ne bo izplačalo, saj je večina trt uničenih, pa tudi ljudi, ki bi šli obirati, je premalo.

Od ostalih kultur je največ škode na koruzi, ki je uničena okoli 60 odst., in bolkah, ki so skoraj popolnoma uničene. Kmetje jih daj pobirajo, da jih bodo lahko uporabili vsaj kot mo za svinje.

Posebno hudo je prizadela kmetija, ki imajo veliko žito, saj je košnja otave ne goča, uničeno pa je tudi nekaj koruze. To pa sta osrni vrsti krme za živino v zskem času.

Jasno je, da kmetje potrebujejo pomoč. O tem nam Ivan Farčnik povedal: »Kombinatu smo že razmišljali, kako bi pomagali kmetom. Zaenkrat smo se odločili, jim omogočimo nakup kor po nižjih cenah na brestno odplačevanje, da šimo vsaj problem krmljenja živine v zimskem času. Vendar je nastal problem, kje koruzo dobiti. Vseeno upam, da jo bomo pravno nabavili. Hoteli smo t ob pomoči občine Zalec, o gočiti nakup umetnih gn vendar občina o tem zkrat noče nič slišati.«

Očitno torej kmetje pričakujejo pomoč, v kolni meri pa, bomo kmalu deli. KRISTJAN MARKO

Cebelarji se letos lahko pohvalijo s še kar dobro letino, pritožujejo pa se nad čedalje slabšimi pogoji za pašo. Nekateri med njimi vozijo čebele daleč stran, večina med njimi pa mora leto za letom kupovati sladkor. Glede na to, da ima med znatno ceno in da ga imajo marsikje na mizi bolj poredko kot nekdanji bel kruh in da ga precej, odnosno večino uvozimo, je ta prastara slovenska dejavnost kar nekam v nazadovanju. Le še poredko vidi človek na kmetijskih čebelnjakih, to ljubko in koristno značilnost naše dežele, čestokrat povezano z domačo umetnostjo.

Eden še vedno pridnih čebelarjev je tudi Vinko Drobnič iz Vrščajna, ki se lahko pohvali s kar precejšnjim številom panjev. Drobnič ima tudi panj, izrezan iz drevesa, ki ima precej posrečen videz. Panj vidite na sredini med Drobničev ženo in nekdanjim sadjarjem Antonom Straškom. Takšnih panjev je pri nas zelo malo in jih lahko vidimo le še v čebelarstvu muzeju. Tja bi sodili tudi Drobničev panj. MILENKO STRAŠE

NOVI
tednik

VAŠKI DOM V LESIČNEM

STREHA ZA VSE

— Nekaj let po vojni so med potokom Sušico in kmetijsko zadruzo začeli postavljati temelje za odprti hlev. Kdo ve, zakaj je tisti projekt propadel, a še dolga leta so moidoči lahko videli le v zrak štrleče betonske stebre, ki jih je vse bolj uničeval zob časa in preraščalo grmovje.

Ob tem so se Lesičenarji zamislili. Zamislili so se zaradi tega, ker niso imeli dvorane, ker je bil njihov gasilski dom star in dotrajan, ker krajevna skupnost ni imela svojih prostorov in so se zbirali na sejah, kakor je pač padlo, no, še marsikaj jih

je prisililo k temu, da so iz dneva v dan bolj pozorno ogledovali te neljube temelje. Končno so se odločili, da bo tamkaj stal njihov vaški dom, ki bo hkrati tudi gasilski in kulturni dom.

Potem niso nič kaj dosti premišljevali. Zastavili so krampe in lopate, zbrali skupaj najnujnejša potrebna sredstva in začeli. Na pomoč jim je prišla še mladinska delovna brigada Kozjansko 74, na pomoč so priskočili krajanji, prostovoljne delovne ure so se nabirale, traktoristi so darovali kar po 20 ur. In ni jih bilo malo.

Rečeno je bilo, da bo v domu telovadnica za potrebe bližnje osnovne šole, da pa bo tam tudi oder in dvorana za kulturne prireditve. Ko pa je bil oder končan, so nenadoma ugotovili, da je telovadnica po normativih, določenih za tekmovanje, premajhna. Kaj sedaj? Ali za nekaj metrov razdreti oder ali se zadovoljiti s telovadnico takšno, kakršna je? Podiranje bi bilo drago. In končno (tako so mislili nekateri), če je dolina preživela toliko let brez telovadnice, bi morala biti zadovoljna s tistim, kar bo dobila. Mar je res nujno, da se medobčinska, republiška in druga tekmovanja, torej takšna, ki morajo biti na igriščih s predpisanimi merami, odvijati prav v Lesičnem?

Zadevo so rešili tako, da ne bodo podirali odra, kajti dom je bil prvotno namenjen predvsem gasilcem in kulturni. Zdaj so zadovoljni vsi, ki bodo dobili v domu streho. Ob tem pa se vendarle pora-

ja nekaj vprašanj, ki so že kar značilna. Četudi sam spor ni bil tako zelo hud in so ga rešili složno in mirno, vendarle kaže na to, da vse premalo delamo z roko v roki, da premalo razmišljamo drug z drugim in da največkrat o nekaterih stvareh odloča le peščica ljudi. To pomeni, da so ponekod pota dogovarjanja še vedno v povojih in da najbrž še dolgo bodo.

Razumljivo je, da si v kraju, kakršen je Lesično, vsakdo želi svoj prostor pod soncem. Toda za to je bilo dovolj prilike in časa, ko se je projekt začel delati in ne sedaj, ko je že dokončan skoroda do prve faze, torej do strehe. (Mimogrede: 29. novembra naj bi dom spravi- li pod streho).

Da ne bi le kritizirali: dom so podprle vse družbeno politične organizacije v kraju in se zavezale, da bodo pomagale po svojih močeh. Pomagali so šolarji, pomagali učitelji, pomagali krajanji. Zdaj, ko je že skoraj pod streho, vedo, da bodo v njem našli prostor gasilci pa kulturniki, nekaj prostora je odmerjenega otroškemu vrtcu, ki postaja že premajhen, krajevni skupnosti in družbeno političnim organizacijam, ki bodo imele v njem sejno sobo, garažam, po vsej verjetnosti pa se bo našlo še kakšno stanovanje. Če bo potrebno, bo v njem tudi knjižnica. Skratka, dom, kot si ga vsi žele.

Četudi je dogovarjanje našepalo, so Kozjanci vendarle dokazali, da znajo biti složni. MILENKO STRASEK

Kulturna skupnost občine Celje

strokovna služba

vabi

k sodelovanju

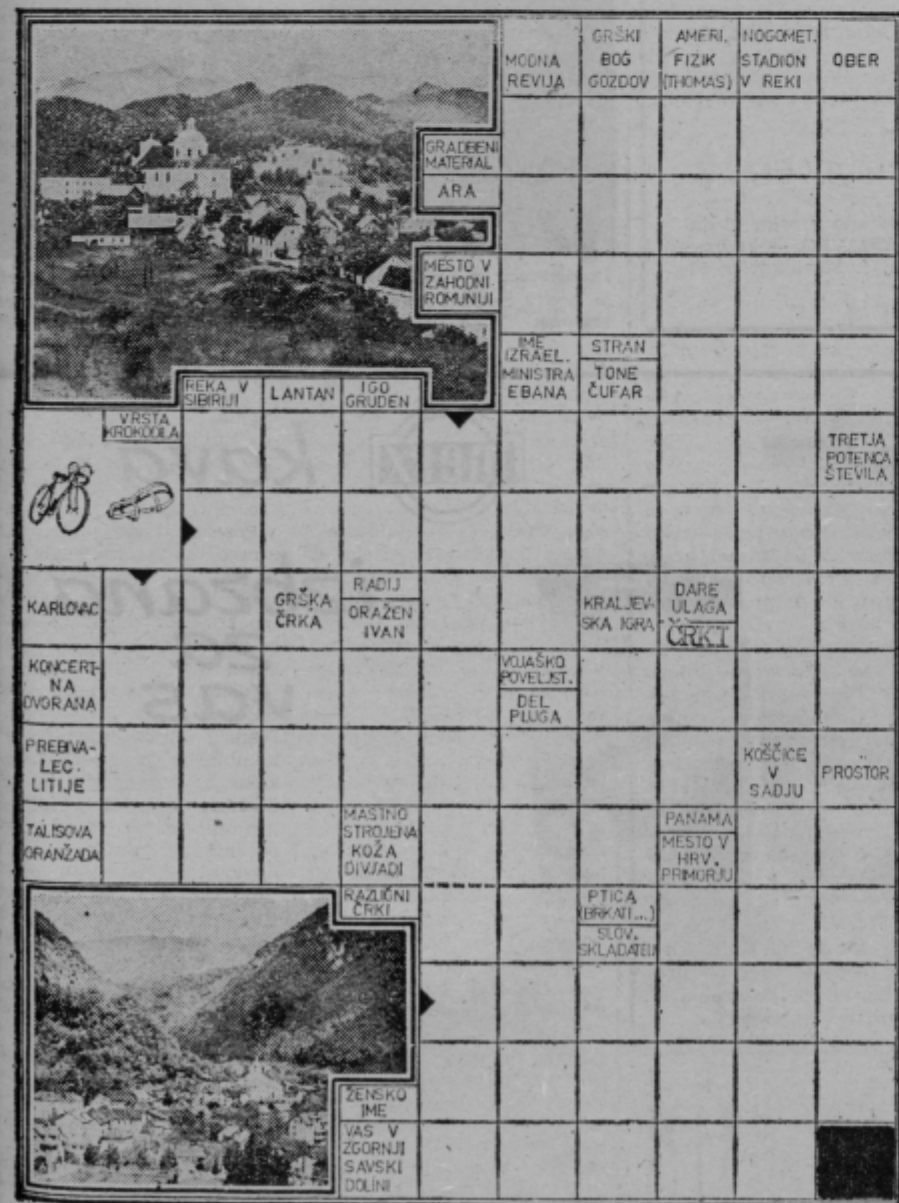
HONORARNEGA SODELAVCA (KE)

za opravljanje računovodskih poslov
Koncertne poslovalnice Celje

Prošnje lahko vložite pri Kulturni skupnosti občine Celje, Muzejski trg 1a, tel. št.: 23-255, int. 9.

Razpis velja do zasedbe.

SLIKOVNA KRIŽANKA

Illustrations include: a village scene, a bicycle, a car, a mountain landscape, and a person working in a field.

MODNA REVUIJA	GRŠKI BOG GOZDOV	AMERI. FIZIK (THOMAS)	NOGOMET. STADION V REKI	OBER
GRADENI MATERIAL				
ARA				
MESTO V ZAHODNI ROMUNJI				
IME IZRAEL. MINISTRA EBANA	STRAN			
TONE ČUFAR				
REKA V SIBIRIJI	LANTAN	IGO GRUDEN		
VRSTA KROKUSA				TRETIJA POTENCA ŠTEVILA
KARLOVAC	GRŠKA ČRKA	RADIJ	KRALJEVA SKA IGRA	DARE ULAGA
KONCERT NA DVORANI		VOJAŠKO POVELJST. DEL PLUGA		
PREBIVALEC LITVIJE			KOŠČICE V SADJU	PROSTOR
TALISOVA ORANŽADA	MASINO STROJNA KOŽA DIVJADI	PANAMA	MESTO V HRV. PRIMORJU	
	RAZLOŽNI ČRKI	PTICA (BRANKI...)	SLOV. SKLADATEL	
	ZENSKO IME			
	VAS V ZGORNJI SAVSKI DOLINI			

Letošnja izbira hmeljske princeze se je nekoliko razlikovala od tistih izpred let. Ni bila namreč odločilna lepota kandidatke, ampak tudi njihova spretnost pri opravljanju nekaterih kmečkih opravil. Na posnetku vidimo Vido Brinovec, ki je bila kasneje izbrana za novo hmeljsko princeso, kako ob pomoči svojega spremljevalca dela omelo za krušno peč.

Foto: TONE TAVČAR

DAN IN NOČ NA ŽEBLJIH

Ljudje po vsem svetu uganjajo najrazličnejše stvari, da bi posekali znamenite in ne navadne svetovne rekorde. Saj veste, tisto o koliko cigaret lahko naenkrat pokadiš, koliko hrenovk lahko po- bašes v desetih minutah, itd.

Novozelandski Tony Rinnell je potolkel svetovni rekord v ležanju na žeblih. 29-letni »šampion« je namreč preležal na neudobnem ležišču 27 ur, 33 minut in 2 sekundi. Tako je za 22 sekund izboljšal rekord prejšnjega šampiona, Avstralca, prav tako ljubitelja bodičastih senzacij.

ZOB ČASA

Ameriška znanstvenika — raziskovalca Harris in Iscandere sta trdno prepričana, da je najstarejša veja medicine — stomatologija.

Do takšnega zaključka sta prišla s pomočjo izkopavanj na enem od številnih grobišč v Egiptu. Namreč, v starem grobu sta odkrila tri človeške zobe, povezane z zlato oblogo. Čeprav sta zobovje odkrila že pred 24 leti, sta šele pred kratkim pojasnila časovni izvor. Prepričana sta, da so zobje z zlato oblogo nič drugega kot prvi zobni most, ki ga je pred 4500 leti naredil neznani mojster-stomatolog.

Če povežemo najdbo s sedanostjo, je mogoča le ena povezava — tudi pri nas je potrebno dolgo časovno obdobje, da ti naredijo protezo.

REŠITEV IZ 30. ŠTEVILKE

Vodoravno: kramp, Ranner, akant, perje, krogli, han, radon, Ili, ZTS, La, jen, MI, et, raca, anatema, Jama, akord, stiska, Luče, Arakan, Panama.

HUMOR

Jean-Baptiste Poquelin, imenovan Molière (1622—1673), slavni francoski pisec komedij in igrlec, je čutil precejšen odpor do zdravnikov. Nekoč mu je rekel prijatelj: »Slišal sem, da pogosto hodiš k zdravniku. Kako pa te zdravi?« »On mi predpisuje zdravila, jaz pa jih ne jemljem in tako ozdravim,« je odgovoril Molière.

III Ko je francoska igralka Jeane Bourgeois-Mistinguet (1875—1956) dopolnila osemdeset let, je sklenila zapustiti oder. Prosila je direktorja gledališča, naj ji dajo idejo za program poslovnega večera. Direktor ji je kmalu sporočil, da je našel nekaj ustreznega: stara igralka odhaja in uvaža osemnajstletno začetnico v skrivnost, kako doseči uspeh na odru in osvojiti občinstvo. »To je zelo lepo,« je dejala Mistinguet, »samo povejte mi, dragi direktor, kdo bo igral stanko?«

V VSAK DOM
NOVI TEDNIK

Izletnik
Celje

AIR TOURS-JUGOSLAVIJA
in njihov prodajni agent
IZLETNIK CELJE

TOZD-turistična agencija,
Stanetova 2, Celje
vas vabita na letni oddih z letali

INEX ADRIA AVIOPROMETA

Lahko izbirate med tedenskimi in dvotedenskimi aranžmani. V kraje ob jadranski obali imate možnosti potovati tudi z lastnim prevozom. Na izbiro so vam Njivice na otoku Krku, Poreč, Portorož, Medulin, Bol, Supetar, Sotivan, Postira, Orebič, Prižba, Lumbarda, Korčula, Kaštel Stari, Trogir, Miljevac, Dubrovnik, Srebreno, Lopud, Jelsa, Vrboska, Bačiči, Budva, Ulcinj, Solaris, Babin kuk pri Dubrovniku.

Če ste se odločili letovati v tujini, izbirajte med Mallorco, Costo Bravo, Costa del Sol, Tunisom, Rodosom in Kanarskimi otoki. Vse podrobne informacije dobite pri IZLETNIKU CELJE.

IZLETNIK CELJE pa je pripravil:

- enodnevni avtobusni izlet v CELOVEC na avstrijski lesni sojeni, v času od 14. do 22. 8. 1976
- izlet na Bodensko jezero, posebnost MAINAU »otok cvetja«, znameniti RENSKI SLAPOVI, kneževina LIECHTENSTEIN in letovišče DAVOS, od 21. do 24. 8. 1976
- izlet na CHIEMSEE, s slavnostnim koncertom v dvorcu HERRENCHIEMSEE, KRALJEVO JEZERO in MUENCHEN, od 28. do 30. 8. 1976
- izlet v ČESKE BUDEJOVICE, ogled »lovske razstave«, vključen ogled lovskega dvorca KONOPISTE in PRAGE, od 5. do 8. 9. 1976
- izlet v BUDIMPEŠTO in na BLATNO JEZERO, od 28. do 29. 8. 1976
- letovanje na toscanskem otoku ELBA, spoznali boste tudi »čudežni trg« v PISI in »znamenito« SIENO, od 5. do 11. 9. 1976
- izlet na tradicionalno prireditev »OKTOBER-FEST« v MUENCHEN, od 23. do 25. 9. 1976

Staša Gorenšek

PRVE JESENSKE MISLI

Ce se bo poletje prehitro prevesilo v hladno, pa čeprav še ne koledarsko jesen, bo treba seči po toplejših oblačilih. Zato ne bo prehitro, če se že sedaj odločimo, kakšna bo naša nova jesenska obleka.

Ce ste med tistimi, ki se odločijo za modno novost šele takrat, ko je ta že dobro vpeljana, boste nemara šele sedaj nosili ozka krila in seveda tudi ozke obleke. Te so tudi dovolj praktične, da jih lahko nosimo vsak dan od jutra do večera.

Ce pa ste med tistimi, ki se takoj navdušijo nad novostmi, ki šele prodirajo, pa si boste za jesen gotovo pripravili plise obleko. Ta je sicer manj praktična, veliko bolj elegantna in lepa samo na suhljatih postavah — je pa zato zadnji hit mode.

ZAUPNO

PISMO OBUPANE MATERE

»Sem vdova in živim s sinom in hčerko. Do nedavna je bila hčerka v redu dekle. Hodila je v službo in mi dajala nekaj denarja za hrano. Pred meseci pa se je spoznala s fantom in od tedaj naprej je zadržana, hudobna in groba z mano. Marsikaj si je vzela na kredit, da si je opremila sobico, kamor fanta tudi pripelje. Ne daje mi tudi nič več za gospodinjstvo, če pa ji kaj rečem, zakriči name: tvoja dolžnost je, da skrbiš zame, zakaj pa si me na svet spravila.«

To je odlomek iz pisma, ki mi ga je pisala obupana mati in tudi v njem napisala polni naslov hčerke in njene fanta. Mati v pismu nadaljuje s pritožbami, ki so za razmerje kot je hči in mati skoraj nerazumljive. Presegajo možnosti treznega razuma in jih podrobneje zato niti ne bom citirala. Mati je priložila v pismu tudi tabletko, za katero domneva, da spreminja njeno hčer iz pridnega dekleta v hudobno večšo. Zeli tudi, da bi se to razmerje prekinilo in prosi, če lahko posredujem, da bi se hčerka od nje odselila.

Tega nikakor ne morem napraviti, ker nisem noben posredni organ, ki bi lahko reševal taka nemogoča razmerja, kot so nastala v tem primeru. Resnično bi bilo najbolje, da bi se hčerka odselila od matere in zaživela življenje, ki ga je pričela uživati. Tista tabletko k temu samo pripomore, ker je kontracepcijska, nikakor pa ne spreminja značaja neke osebnosti kot domneva žalostna mama. Mislim tudi, da bi morala biti samo veliko bolj odločna ter povedati hčerki, kar ji gre. Razmerja med materami in hčerami so se danes res spremenila, vendar ne za ceno spoštovanja, temveč prijateljstva. To pa je adut, ki ga vsaka mati lahko uporabi pri svoji vzgoji in pogosto tudi največ zaleže.

KRIVE NOGE

Dolgo sem kolebala ali naj varn pišem ali ne, zdaj pa sem se dokončno odločila.

Ko gledam dekleta, kako imajo lepo postavo in ravne noge, me zbode pri srcu, ker istočasno pomislim na svoje krive noge. Zaradi njih me je skoraj sram nositi krilo, še bolj pa me je sram na kopanju, ko oblečem kopalke. Prosim, draga Nataša, potolaži me malo.

MARJETA

DRAGA MARJETA

pa ti je tolažba res potrebna? Morda bo nekaj vzpodbudnih besed pomagalo, da ne boš mislila samo na svojo napako, ki je resnično neprijetna, ni pa tiste vrste, da bi morala biti zaradi nje tako nesrečna. Krivih nog se ne da ravnati, lahko pa se jih nekako obide. To se pravi, da se moraš tako oblačiti, da so najmanj opazne. Kako? Nosi široke obleke, frfotajočega značaja, ki ne bodo poudarjale tvoje postave. Tudi ozkih hlač se izogibaj. Seveda drže vsi ti napotki toliko dolgo, dokler se ne slečeš. Takrat pa ravnaj tako, kot da je tvoja napaka sama po sebi razumljiva. Če ti ne boš z njo pretiravala, tudi drugi ne bodo pozorni nanjo. Sicer pa to pri dekletu ni najbolj bistveno. Važnejše je, da se znaš pristrčno smejati, odkrito govoriti in biti zabavna v družbi. Če imaš veliko teh lastnosti, bodo tvoje noge manj krive, ti pa boš veljala za dekle, ki na take »malenkosti« ne da veliko in te bodo imeli zaradi tega tudi ljudje radi. To pa je že nekaj, kaj ne?

NATAŠA

»PODRAVKA«

Prehrambena industrija Koprivnica

kadrovska služba

razpisuje

delovno mesto v delovni organizaciji
TRGOVINA

TRGOVSKI PREDSTAVNIK — 1 zastopnik s sedežem v Celju

Poleg splošnih pogojev mora kandidat izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- da ima visoko ali višjo strokovno šolo ali je VKV delavec trgovske stroke
- da ima najmanj 5 let delovnih izkušenj v stroki
- da ima stalno bivališče v Celju in rešeno stanovanjsko vprašanje
- da je lastnik osebnega vozila in ima opravljen vozniški izpit
- da je odslužil vojaški rok

Svoje ponudbe naj kandidati pošljejo v roku 10 dni od objave oglasa na naslov: PODRAVKA — kadrovska služba, 43300 KOPRIVNICA, I. Marinkovića 52.

ALPINIZEM

CELJANI V STENAH WILDER KAISERJA

Po zaključku ledeniškega tečaja v Grossglocknerju se je 12 alpinistov 25. 7. vrnilo domov, dve navezi pa sta 26. 7. nadaljevali pot čez Glocknerjev prelaz in St. Johann i. Tirol v pogorje Wilder Kaiser. Slabo vreme s snegom se je nadaljevalo še ves teden z izjemo petka in pol sobote, ko so vsi štirje izplezali težke smeri ob pogojih, ki za te stene niso običajni. Tu se pleza samo v suhi skali. Plastnost sten je pokončna in zato ima vsaka smer vsaj nekaj dolžin počitnin in kaminov, ki so v mokrem algasti in nevarni. Pogorje Wilder Kaiser je poleg stene Laliderer v Karwendlu najbolj obiskano in upoštevano plezalsko področje v Avstriji, kjer so prvič zaželeli imena klasične in moderne generacije od Dulferja in Aschenbrennerja do Buhla in Messnerja. Skala v teh Severnih apnenih Alpah je odlična in plezanje v smereh užitek, dokler je stena suha. Smeri v Fleischbanku, Predigstuhlu, Totenkirchlu, Mautu in drugih so uvrščene med sto ekstremnih v Evropi.

V torek, 27. 7. sta Lesjak in Deželak kljub dežju ponovila severni raz Predigstuhla (zelo do izredno težavno) in sestopila s spustom po vrhovi v Steinerne Rinne. Bila sta edina plezalca v stenah nad dolijo Kaiserbach (Griesneralm), ki sta plezala v mokrem. — V sredo in četrtek so bile gore v megli. lilo je v presledkih.

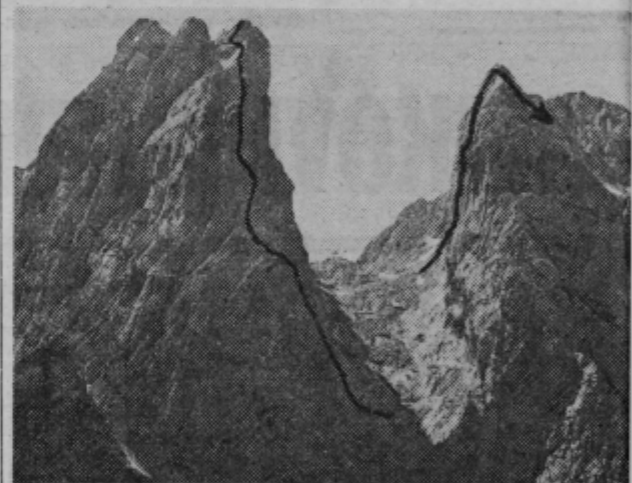
V petek, 30. 7. je bilo son-

čno vreme. Lesjak in Deželak sta vstopila v eno najbolj v zahodni steni Predigstuhla Schule-Diem, Lackner-Lange (VIAI) in jo izplezala kljub mokroti v normalnem času. Cela vrsta tujih navez je opazovala vzpon s poti skozi Steinerne Rinne, ker zaradi mokre skale niso vstopili v nobeno smer. Naveza Debeljak-Zevnik je ponovila Griesnerkamin v severni steni Mitter-Kaiserja (IV-V) in se morala zaradi algaste skale umikati v SV steno.

V soboto, 29. 7. sta Lesjak in Deželak v že boljših pogojih vstopila v Dulferjev smer v vzhodni steni Fleischbanka (V+Al) in jo izplezali normalno, pod vrhom in na sestopu pa doživela nevihta s strelo, ki je tu zaradi žblov izredno nevarna. Debeljak in Zevnik sta ta dan ponovila kaminsko smer Klammerja v Totenkirchlu (IV-V) in sestopila po Vochniški smeri (Führerweg), prav tako že v nevihti.

Izvidniški poizkus naših alpinistov v tem pogorju je uspel in Wilder Kaiser bo v bodoče brez dvoma dobil na obisk več in najmočnejših celjske naveze. Zadnji in edini celjski plezalec v teh stenah je bil pred 25. leti Stanek Veninšek, ki je v Fleischbanku opravil prvi težji vzpon.

Ves ta čas pripravniki in tečajniki seveda niso sedeli križem rok. Bilo je izplezanje v preteklih treh tednih več kot 60 smeri, ki jih bomo objavili kasneje.

Predigstuhl in Fleischbank s severne strani. Z vrisano smerjo preko S-raza. Desno vzhodna stena Fleischbanka in smer sestopa.

merx

kava

izbrana
za
vas

ATLETIKA: NA REPUBLIŠKEM PRVENSTVU CELJANI NAJUSPEŠNEJŠI

Atletski stadion Borisa Kidriča v Celju je bil ponovno prizorišče velikega atletskega tekmovanja. Prva dni smo prisostvovali reviji slovenske atletike v borbi za naslove republiških prvakov. Na startu je bilo 183 atletov in atletinj iz 15-ih slovenskih klubov. Na voljo je bilo po olimpijskem programu kar 36 naslovov republiških prvenstev. Atleti in atletinje Kladivarja so pobrali kar 11 naslovov republiških prvakov, ob tem pa še 12 srebrnih in 13 bronastih kolajne. Skupno kar 36 odličij (Olimpija jih je dosegla 20, Maribor 13, Velenje 11) kaže na veliko moč AD Kladivar, ki je tudi po tem pokazatelju še vodilni v naši republiki.

Uspesnejši so bili atleti. Tako je Dušan Prezelj sploh bil najboljši tekmovalce prvenstva, saj je pobral dva naslova (v skoku v višino s prav dobrim rezultatom 210 cm!) in še dve drugi mesti — skratka 4 kolajne. Peter Svet je bil dvakrat prvi — na 1.500 m in 5.000 m, vendar z zelo slabimi rezultati, daleč od njegove reprezentančne forme. Ukič je zmagal v napornem teku na 10.000 m, vendar tudi njega ne more zadovoljiti dosežen čas, saj je pred 20-imi leti na republiškem prvenstvu zmagal Celjan Milinarič z boljšim časom. Prijetno je presenetil s svojo zmago v hoji na 20 km 17-letni Mitja Ocvirk, dijak ESC, ki je prvič nastopil v tej naporni disciplini in si priboril zlato kolajno s prav dobrim rezultatom. Ob vztrajni vadbi ima ta mladi atlet še vsakekor lepe perspektive v tej disciplini. Pečar Zdravko je v metu diska s 56,52 zmagal suvereno, skorajda z 10 m prednosti pred drugouvrščenim Mijačem. Prijetno so presenetili atleti Kladivarja z zmago v štafeti 4 x 100 m, ko sicer niso imeli niti enega finalista, v teku na 100 m!

Manj uspešne so bile atletinje Kladivarja, ki so zmagale le v treh disciplinah. Mlada Blatnikova je zmagala v teku na 400 m s dobrim rezultatom precej suvereno, v teku na 800 m pa je izgubila zlato odličje v velikem boju s Sverčevic iz Velenja. Svoj najboljši letošnji rezultat in zmago si je v metu kopja priborila Alja-

na Kovačeva (47,12 m), pa čeprav že več tednov ni trenirala. Zmagala si je s povprečnim rezultatom se priborila Metoda Kastelic v metu diska. Zal ta zaslužna celjska atletinja v zadnjem letu ne trenira več tako intenzivno kot prejšnja leta.

Ob predstavitvi novih republiških prvakov pa velja poudariti še uspešen nastop AK Velenje, ki je z 11-imi odličji dosegel 4. mesto na prvenstvu. Poleg Sverčeve na 800 m je pri članih zmagal Anič v teku na 3.000 m čez zapreke s svojim osebnim rekordom 9:12,0. Zastopstvo iz Velenja pa je pobralo še 4 srebrne in 4 bronaste kolajne!

Organizacija prireditve in sojenja je bila na izredni višini. Zal atleti in atletinje s svojim poštenim razpoloženjem niso upravičili tako velike vloženega truda vzornih celjskih organizatorjev.

ROKOMET: SEDAJ GRE ZARES

Pri novem rokometnem prvoligašu, ZRK Celju, se je pričelo naporno delo za novo sezono. Igralci, ki so imeli po uspehu v kvalifikacijah trideset dni odmora so ponovno skupaj. To so Ernest Marguč, Vlado in Miha Bojović, Bojan Levstik, Dušan Božič, Marjan Guček, Stanko Anderluh, Dušan Luskar, Milan Peuvnik, Mile Mravljec, Zarko Presern in Slavko Ivezic. Zbrali so se v Poreču na uvodnih pripravah in prvih treningih. Tu manjka le Slavko Ivezic, ki je z mladinsko reprezentanco Jugoslavije na poti po Bolgariji.

Na pripravah v Poreču, ki so dejansko uvodne, bodo Celjani le šest do sedem dni. Pozneje se vrnejo v Celje in nadaljujejo na Skalni kleti in dvorani Golovec ostali del priprav. Več o tem pa nam je povedal sam trener prvega moštva prof. Tone Goršič, ki je pred odhodom dejal:

»Odmor naših igralcev je bil sicer nekoliko daljši kot ostala leta. To pa zaradi tega, ker se nam prvenstvo prične šele prvo nedeljo meseca oktobra. Toda do takrat bodo Celjani videli v Celju kvalitetne tekme. Že 5. septembra igrano pokalno tekmo četrtfinala jugoslovanskega pokalnega tekmovanja. Nasprotnik in kraj igranja še ni znan. Zrebanje bo šele v prihodnjih dneh. Takoj po povratku iz Poreča, bomo po kratkem treningu doma odpotovali v

Italijo v mesto Rimini. Tu bo velik mednarodni turnir najboljših zahodno evropskih ekip. To bo od 19. do 22. avgusta. Ob povratku v Celje bomo 29. avgusta igrali doma proti ekipnem prvaku CSSR, Romunije ali Madžarske. Ti prvaki bodo namreč pred tem sodelovali na tradicionalnem turnirju v Dobouju. In organizator nam je obljubil, da bo ena ekipa gostovala v Celju. Torej dvorana Golovec bo ponovno videla kakovostni rokomet.»

Kaj pa pojačanje ekipe za I. ligo?

»V prvi vrsti moramo takoj povedati, da bomo igrali v I. ligi s svojim kadrom. Seveda imamo dva do tri mesta v ekipi nekoliko slabša, ki bi se lahko dopolnila z najboljšimi igralci ostalih slovenskih klubov. Toda o tem je sedaj še vse prerano govoriti. Če bomo dobili kakšno pojačanje bo vsakekor dobrodošlo, sicer pa zupam svojim fantom.»

Torej, šestdesetdnevne priprave za novo prvenstvo so se pričele pri ZRK Celju. Sedaj gre zares. Tega pa se zavedajo sami igralci in vodstvo pri ZRK Celju, ki so resno pristopili k svojim nalogam.

J. KUZMA

NOGOMET: ŠMARTNO IN KLADIVAR

Nogometaši Kladivarja in Smartnega so že v največjem zamahu priprav za novo nogometno sezono. Obiskali smo jih. Pri Smartnem so večji optimisti. Lansk leto so bili drugi in imajo za novo sezono solidno in rutinirano moštvo. Kladivar pristopa k pomladitvi moštva. Zato tudi niso rezultati najugodnejši, kajti zadnja dva poraza 1:6 proti Rudarju in 3:4 proti Gradbeniku v Ljubnem sta pokazala na pomanjkljivosti. Zato pa predajamo besedo trenerjema Feriju Benciku (Smartno) in Ilji Ubaviču (Kladivar):

F. BENCIK: »Na novo sezono smo se pričeli pripravljati že 20. julija. Trenutno imamo treninge trikrat tedensko. Največ delamo na vzdržljivosti in uigravanju. V moštvo je prišlo do manjših sprememb. Z aktivnim igranjem je prekinil obrambni igralec Franc Podgoršek, okrepitev pa smo dobili v članu Kladivarja Lojzetu Rebersaku. Tu pa so še naši mladinci, ki bodo imeli priložnost za vstop v prvo ekipo. V prihodnjih tednih bomo igrali proti Rudarju iz Trbovelj, Mercatorju, Ma-

riboru in Sošanju. Nastopili pa bomo tudi v pokalnem tekmovanju.»

ILJA UBAVIČ: »Prvi rezultati treninga tekem so pokazali, da bomo imeli vsakekor težave s pomlajenjem ekip. Mladi igralci imajo še sedaj preveč strahu in spoštovanja proti moštvom republiške lige. Toda do prvenstva bo že bolje. Igrali bomo številne tekme proti Rudarju, Krapin in drugim ekipam, pa pričakujem dvig forme do pričetka prvenstva. Sklenili pa smo, da bomo domačim igralcem, pa čeravno štart v začetku ne bo najboljši. Računamo pa s temi igralci: Kasesnik, Kitak, Stancer, Ramšak, Puhner, Bosina, Černič, Martič, Kuder, Jovanič, Kroflič, Mirkaš, Brković, Dobravec, Černavič, Sarlah, Sepešev, Torej Številni mladi igralci, ki imajo sedaj priložnost, da si za daljše obdobje priborijo mesto v naši prvi ekipi. Potrebno pa bo imeti potrpljenje in dati tem mladim igralcem možnosti za popolni razvoj.»

T. TAVCAR — J. KUZMA

ROKOMET: PRIZNANJE V. BOJOVIČU

Skupščina TKS Celje je pred dnevi priredila sprejem za letošnjega edinega celjskega udeleženca olimpijskih iger v Montrealu — rokoletša Vlada Bojoviča.

Predsednik skupščine TKS Celje tov. Franc Gazdova je v uvodnem pozdravu čestital Vlado Bojoviču za uvrstitev v državno in izbrano olimpijsko reprezentanco, kar kaže na visoko stopnjo celjskega rokometu in kvalitete igralca samega. Podčrtal je stalno mesto Vlada Bojoviča v državni reprezentanci, kjer je v zadnjih letih pokazal solidno igranje. Zal naš rokoletski na OI niso dosegli kolajne, vendar so pokazali svoje kvalitete. Nas celjske športne delavce je presenetilo dejstvo, da zvezni kapetan in trener nista imela dovolj poguma uvažati v igro sveže mlade moči. Ne glede na to pa je tov. Gazdova Franc želel Vlado Bojoviču, da v prihodnje z nastopom v I. zvezni rokometni ligi pokaže v igri za harve Celje vse svoje velike igralske sposobnosti, ki ga odlikujejo kot dobrega in skromnega človeka ter dobrega športnika. Kot takšen bo vsakekor vzor mladim športnim generacijam v našem mestu Celju. V znak priznanja je Gazdova Franc v ime skupščine in RK Celje podelil

Vlado Bojoviču šopek nagajnov, predstavnik tovarne TOPER pa sponzorsko darilo.

Vlado Bojović se je zahvalil za pozornost, ki jo uživa rokolet v celjski občini in sam osebno ter v nevezanem razgovoru seznanil predstavnike TKS in ZRK Celje o svojih vtisih iz OI v Montrealu. Še posebej je analiziral nastope naše rokometne reprezentance. Vzroke za končni neuspeh je pripisal zveznemu trenerju in kapetanu, ki sta spreminila slog igre kakršnega so vadili na skupnih pripravah. Oba sta tudi premalo zaupala mlajšim igralcem, saj sta za vse tekme izbirala le 6-7 že preizkušenih starejših igralcev, od katerih pa tokrat niso bili vsi v formi ter so v odločitvah trenutnih delali celo začetniške napake (n.pr. Horvat proti Nemčiji!). Vlado Bojović je povedal, da je kar preveč sedel na klopi za rezervne igralce. Nastopil je le 10 minut proti Danski in 12 minut proti Madžarski, bil pa je tudi v ekipi Jugoslavije proti SZ in ZR Nemčiji, kjer se je po trikrat ogreval na zahtevo trenerja in zveznega kapetana, vendar oboja ga kljub temu nista uvedla v igro. Ne gre opravičevati tesnega poraza proti ZR Nemčiji, edinemu porazu rokometne reprezentance na OI, ki je tako Jugoslavijo potisnila na peto mesto, saj so v njej naši igralci pokazali vrsto slabosti, vendar sta temu botrovala tudi oboja sodnika, ki sta bila že naslednji dan suspendirana in izločena iz vrst izbranih arbitrov na OI.

Tradicija nastopov Celjanov na olimpijskih igerh je tako z nastopom Vlada Bojoviča le obdržala svojo kontinuiteto, le da je tokrat zastopnika atletike zamenjal predstavnik rokometnega športa.

K. JUG

STRELJANJE: CELJANI TRETIJI

Celjski pištolarji so se udeležili prvenstva Slovenije v Ljubljani. V ekipi Celja so nastopili: Jože Strajhar (487), Polde Teržan (474), Tone Pihlar (457) in Tone Jager (453). Tekmovali so z malokalibersko pištolo serijske izdave »Drulovs«. Med ekipami so se Celjani plasirali na solidno tretje mesto. Pri posameznikih je od celjskih zastopnikov bil najboljši Jože Strajhar, ki je le za dva kroga zaostal za bronastim odličjem. Na odličje 7. mesto pa se je uvrstil nekdanji sloviti strelce Polde Teržan. Tone Pihlar je bil deseti, Tone Jager pa dvajseti. Celjska ekipa je izpolnila predpisano nor-

mo za nastop na prvenstvu Jugoslavije, ki bo meseca septembra. To je vsakekor lep uspeh, če upoštevamo dejstvo, da streljajo v pištolski ekipi tudi tisti strelci, ki sicer streljajo s puško.

S pištolo proste izbire sta kot posameznika nastopila Celjana Marjan Dobovičnik in Vili Dečman, ki sta dosegla le skromna rezultata in smo od njiju več pričakovali.

TONE JAGER

TRIM: PLAVALO NAD 1500 PLAVALCEV

Zveza za športno rekreacijo in oddih iz Celja je v nedeljo že drugič v letošnjem letu uspešno pripravila trim akcijo v plavanju pod geslom »Za vitko postavo je plavanje pravo«. Tokrat se je te koristne akcije udeležilo blizu 500 plavalcev in plavalk. Skupaj z akcijo v mesecu juliju je tako plavalo preko 1500 plavalcev, občanov Celja.

V nedeljo smo zabeležili tudi družinsko plavanje. Tega se je udeležilo kar 24 družin. Najstarejši udeleženec akcije je bil 67-letni dr. Alfonz Debenjak, ki je vitalno preplaval svojo 100-metrsko progo. Pri plavalkah pa so bile najstarejše udeleženke, Mara Zupane, Mira Majerič in Franciška Znidar, vse iz Celja. Najstarejša družina pa je bila tokrat štiričlanska »ekipa« Antona Platinška iz Celja.

J. K.

ŠTAFETNO PLAVANJE POKAL ŠEMPETRU

TVD Partizan Braslavec je pripravil odbojarski turnir za pokal »Dneva hmeljarjeva«. Nastopilo je šest ekip, tekmovanje pa je potekalo na dveh igriščih. Rezultati: Topolšica — Braslavec ml. 2:0, Braslavec — Mislina 0:2, Braslavec ml. — Sempeter 0:2, Mislina — Braslavec veterani 2:1, Topolšica — Sempeter 1:2, Braslavec — Braslavec veterani 0:2. Finalno srečanje: Mislina — Sempeter 1:2. Vrstni red: 1. Sempeter, 2. Mislina, 3. Braslavec veterani, 4. Topolšica itd. Ekipa Šempetra je kot zmagovalce prejela lep pokal.

T. TAVCAR

30 LET ROKOMETA V CELJU — 30 LET ROKOMETA V CELJU

VELIKI ROKOMET OSVAJA GLAZIJO

Celjski rokomet praznuje 30. letnico obstoja. Osrednja proslava bo meseca septembra v Celju. Tokrat bomo videli na delu igralce vseh generacij, ki so od leta 1946 pa dodanes nastopali v športnih majicah Kladivarja, Partizana Celje in ZRK Celje. ZRK Celje je te dni izdal in pripravil svoj letopis, ki ga lahko ljubitelji športa in rokometu dobijo na prvih prihodnjih tekmah v Celju. Sami pa smo iz bogatega gradiva,

katerega so pripravili prof. Tone Goršič, prof. Karel Jug in Jože Kuzma pripravili kratek povzetek razvojne poti celjskega rokometu, ki je vodil v Slovenijo. Prvi sestanek je posvečen velikemu rokometu, ki je živel s polno aktivnostjo vse do leta 1954, zadnje tekme pa so bile leta 1958, ko ga je spodrinil mali rokomet.

Rojstvo celjskega rokometu spada v okvir nove organiziranosti celjske telesne kul-

ture že takoj po osvoboditvi v letu 1945. Že maja so predvojni športni delavci Celja obnovili delovanje ŠD Olimpa, ki mu je predsedoval Andrej Svetek in ŠD Celje, ki mu je predsednik Wagner Janko. V okviru teh društev se že v letu 1945 goji rokomet in to na normalnih nogometnih igriščih. Še istega leta je bil na celjski gimnaziji ustanovljen fizikturni aktiv Srednješolec, predhodnik sedanjega SDD Kajuh, katerega uspe-

šno vodi pedagog za telesno kulturo Slavko Kokot. Ker v Sloveniji še ni bilo rednega tekmovanja, smo v letu 1945 in v začetku leta 1946 zabeležili redna srečanja med rokoletši Olimpa (trener in vodja Ivan Stavbe) ter ŠD Celja. Obe moštvi pa se združita leta 1947 v enotni klub Kladivar.

DRŽAVNI POLFINALE PRVI USPEH

Vse do leta 1949 so Celjani, poleg Mariborčanov in Murkosobčanov edini gojili ta šport pri nas. To leto pa je prišlo do republiškega prvenstva. Celjani že takoj v štartu dosežejo izreden uspeh. Takoj osvojijo naslov republiškega prvaka. Poglejmo samo rezultate: Kladivar : Triglav 47 : 3, Kladivar : Polet 13 : 7, Kladivar M. Sobota 23 : 3, Kladivar : Enotnost 21 : 5.

Naslednje leto kot republiški prvaki sodelujejo na polfinalnem turnirju za državno prvenstvo. Prvenstvo je v Celju. Celjani imajo izvrstno ekipo in gladko zmagajo pred prvakom Hrvatske in Srbije, ter črne gore in drugoplasiranim moštvom iz BiH. Rezultati: Kladivar : Dinamo (Zagreb) 8 : 7 (5 : 2), Kladivar : Budućnost (Titograd) 4 : 4 (3 : 1), Kladivar : Bosna (Sarajevo) 18 : 4 (12 : 1), Kladivar : Crvena zvezda 13 : 6 (5 : 4). Ker pa je v ekipi Kladivarja igral Fritz Kneofler, ki ni imel naše državljanstvo, se Celjani niso mogli pomeriti z Milicionerjem iz Sarajeva za končni naslov prvaka Jugoslavije. Ta veliki uspeh Kladivarju pa so priborili: Vili Belcer (vratar), Rado Ambrož in Erih Salekar (branilca), Kari Polutnik, Jože Čop in Uršič Dominko (vezni igralci) ter napadalci Dušan Senčar, Fritz Kneofler, Vili Čater, Aleksander Jezernik in Marko Jezernik. Naslednje leto že na-

stopajo Celjani v prvi enotni zvezni rokometni ligi. Moštvo se priključijo mladi igralci iz vrst mladinskega moštva. To so: Polde Poznik, Drago Šesko, Pavie Bukovac, Jože Kuzma, Ivan in Oto Fijavž, Stanko Pahič, Jože Cizelj, Drago Orač, Ciril Kroflič, Hajni Smit, Miran in Bojan Horvat, Janez Zakrajšek, Milan Mulej, Vlado Veber, Franci Dobovičnik, Franc Ramskugler, Milan Srdič, Fridi Herman in nekaj časa še Boris Hohnec in Ivan Petauer. Rokomet je osvojil Celje. Na tekmah polfinala v Celju se je prvič in verjetno zadnjič zbralo kar 7000 gledalcev na športni prireditvi. Celjani pa so z eno ekipo nastopila v zvezni ligi, z drugo pa v republiški ligi. Mimo tega pa je tudi ženska ekipa osvojila drugo mesto v Sloveniji. Največ igralcev pa je dala tokrat ekipi šolska vrsta učiteljska.

PRIMAT VSE DO LETA 1954

Celjani so v zvezni ligi igrali samo eno leto. Kajti zaradi reorganizacije je bila tovrstna liga ukinjena. V tem letu pa so Celjani na lestvici

enajsti. Osvojili so devet točk. Premagali: Borca 9 : 8, Željezničarja (Sarajevo) 10 : 6, Rabotničkega (Skopje) 10 : 7, Željezničarja (Niš) 6 : 4 in igrali neodločeno 6 : 6 proti Crveni zvezdi.

Ob povratku iz lige so ponovno nastopili v republiški ligi in osvojili naslov prvaka še v letu 1952 in 1953. Najboljši so še bili v prvem delu prvenstva 1954, ko je starejša generacija prepustila mesto mlajšim. Toda na sceno je stopa mali rokomet in tako igralci, zlasti mlajši, ne dosega več vrhunskih rezultatov. Šele leta 1956 so Celjani ponovno tretji v republiki.

Toda rokometu, velikemu, so šteti dnevi. Vse ekipe takoj pristopijo k malemu rokometu, ki postaja množičen. Veliki rokomet pa se igra še le občasno. Vse do leta 1958, ko je v Celju zadnje republiško prvenstvo. Vrstni red: Svoboda (Ljubljana) 5, Celje 3, Branik 2 in Kovinar 1 točko.

Prihodnjič: Od pionirjev do I. lige

J. KUZMA

USPEH VELIKEGA ROKOMETA

leto 1949: Kladivar republiški članski prvak
leto 1950: Kladivar republiški članski prvak
Kladivar zmagovalce polfinalnega turnirja za državno prvenstvo, pred Crveno zvezdo, Bosno, Dinamom in Budućnostjo.
leto 1951: Celje, član I. zvezne lige in 11. ob koncu prvenstva
leto 1952: Celje republiški članski prvak
leto 1953: Celje republiški članski prvak
Celje drugo na polfinalnem državnem prvenstvu v Skopju.
leto 1954: Celje jesenski prvak Slovenije
leto 1956: Celje III. mesto v republiški enotni ligi ženske:
leto 1951: Celje II. mesto v enotni republiški ligi
leto 1951: Albina Zabukovec-Horvat, študentka SIF Beograd, članica državne reprezentance.

Posnetek iz leta 1951: Takratna ekipa, ki je tekmovala v I. zvezni ligi. STOJLO: trener Čirič iz Zagreba, tehnični vodja Aleksander Jezernik, Hans, Dobovičnik, Marko Jezernik, Poznik, Zakrajšek, Ivan Cizelj, Lampe, ČEPIJO: Kuzma, Bukovac, Kroflič, Turk, Orač, Božič, Jože Cizelj, Gmajnar. SEDIJO: ženska ekipa Celja — Agrež, Pleteršek, Lešek, Hanuš, Zakrajšek in Šesko. Posnetek je z rednega treninga na Skalni kleti.

M

OGLASI

PRODAM

MLIN za grozdje prodam. Ivan Kukenberg, Celje, Polule — Kranjčeva 4.

BARAKO 4 x 5 m dvokopnico, popolnoma novo, prodam. Alojz Siter, Vojnik 7.

HISO na lepi legi v bližini Zalca prodam. Ponudbe pod oznako »Ugodno«.

DVE malo rabljeni peči »Küppersbusch«, prodam. Celje, Kettejeva 11.

MINI cooper 1000, prodam. Leo Pirce, Dalmatinska 43, tel.: 34-138, od 19. do 20. ure — 62.000 Maribor.

PERUTINARJI! 3 mesece stare rjave jarkice si lahko nabavite vsak dan popoldne v valilnici Šmarjeta, telefon 25-278. Pohitite, dokler traja zaloga. Se priporočamo!

FORD taunus s prikolicco, letnik 1966, ugodno prodam. Ogled pri Avtoservisu Stane Šariha, Zadobrova, Skofja vas.

SPALNICO iz trdega lesa, orehov furnir z vložki, prodam po ugodni ceni. Beškovnik, Celje, Čopova 7.

OSEBNI avto fiat 750, prodam ugodno. Ogled vsak dan popoldne. Dušan Klenovšek, Kovačičeva 2 (Hudinja), Celje.

1.000 litrov jabolčnika — dobrega, prodam. Alojz Jošt, Črešnjevce 5, Vojnik.

DIVAN, okno, moško kolo, prodam. Skale, Zagrad št. 103, Celje.

OPEL rekord, letnik 57, lažje karamboliran — z generalno obnovljenim strojem, registriran, ugodno prodam. Informacije po tel. 21-791.

HMELJSKO sušilnico Linhardovo 16 kv. m in 6 hmeljskih košev ter lažjo slamoreznilo s puhalnikom, ugodno prodam. Alojz Jezovšek, Vrhe 51, Teharje.

AVTOGUME radial 145 x 13, 15 komadov, prodam ugodno. Celestinova 27, Celje. (Skalna klet).

MZ TS 250 ccm, prodam. Bojan Golouh, Zg. Rečica 104, Laško.

KOMBINIRAN otroški voziček za dvojčke, prodam poceni. Pavla Polonc, Debro 27 C, Laško.

TV SPREJEMNIK črno-bel RR Niš »Diplomata«, brezhiben, prodam. Kreča, Celovška 5, Celje.

POHISTVO za otroško sobo (oranžno — belo) ugodno prodam. Vprašati pri Jeršič, Vojkova 13.

MOPED z izpitom, v zelo dobrem stanju, prodam ugodno. Ogorevc 23, Store.

NAGROBNIK spomenik lahko dobite kvalitetni in po najugodnejši ceni pri Janku Voglarju, Malgačeva 14, Celje.

POHISTVO — še dobro ohranjeno: 2 kavča, 2 postelji brez jogijev, 1 toaletna mizica z ogledalom, vetrina za knjige, garderobna omara, 3 fotelji, klubska mizica, TV mizica, zložljiva kuhinjska miza in kuhinjski elementi, prodam ugodno. Silva Belak, Na Zelenici 13, Celje. Informacije možne tudi na tel.: 062 27-641, Maribor.

TELICO za rejo, prodam. Zabuškovec, Slance 16, Teharje.

SPACEK, letnik 72, dobro ohranjen, prodam. Celje, Cesta na grad 18.

AVTO zastava 750, letnik 1971, prevoženih 52.000 km, pro-

dam. Sivko, Vrbovo 22, Sentjur.

TRODELNO klasično okno z roletto 2 kom in konzolno dvigalo, prodam. Vinko Cverle, Dolenja vas 43, tel.: 722-118.

GRADBENO uto in les, ugodno prodam. Zagožen, Savinjska c. 41, Zalec.

VINOGRAD — novi nasad, 16 arov, tretji letnik, lepa sončna lega, dostop z avtom, vodovod, elektrika v neposredni bližini (možnost gradnje), ugodno prodam. Od Celja ca. 17 km, smer Grobelno. Javijo naj se pisмено samo resni interese ti na oglasni oddelk NT pod oznako »Enkratna priložnost«.

KRAVO simentalke, 8 mesecev brejo, tretje tele, gumni voz 16 col in kosilnico Alpina, malo rabljeno, prodam. Terezija Pavčnik, Zg. Hudinja 46.

VEČ parcel za vikend na Senožetih v Rimskih Toplicah, prodam. Vinko Podpečan, Senožete, Rimske Toplice.

GRADITELJI pozor! Ugodno prodam konzolno dvigalo. Brunšek, Proseniško 7, Store.

OTROŠKI voziček globok in športni, prodam (popoldan). Rajšter, Partizanska 41, Celje.

DVOSOBNO stanovanje v okolici Celja prodam. Pisnene ponudbe na upravo lista pod oznako »Septembere«.

KRAVO simentalke, brejo, dobro molzno, prodam. Ivan Ojsteršek, Sentjur, Goričica 16.

GOZD in travnik, prodam nujno. Vse ostale informacije dobite 15. avgusta pri Latinič, Rataj, Store 29.

UVOŽEN voziček za dvojčke, prodam. Tel.: 24-508.

STRESNO opeko, enorezno, malo rabljeno, ugodno prodam. Teharska cesta 38, Celje.

KOMBI 750, letnik 72, prodam za 18.000. Dam tudi na kredit. Milica Romih, Zoisova 3, Celje, pri prvi osnovni šoli.

NOV motorni invalidski voziček »Tomas« special, letnik 1976 in poni expres, prodam. Ogled mogoč popoldne od 17. do 18. ure. Plahuta — Vrečko, Skofja vas 51 d.

PRODAM ali zamenjam za osební avto, hitro dostavni tovorni avto 2 ton. Ogled vsak dan popoldne od 15. ure dalje. Telefon 061 819-088.

TRAKTOR univerzal »445« tovarniško nov, prodam ali zamenjam za lažjega. Drago Starkl, Svetli dol 8, 63220, Store.

AVTO fiat 750, letnik 1968, registracija in tehnični do 6. 4. 1977, prodam za 7.500. Naslov: Srečko Hrušovar, Sempeter 27, ogled v popoldanskem času.

OSEBNI avto 750, letnik 1975 prodam. Naslov: Boris Juršinič, Trnovlje 3, informacije na telefon 23-793 ali 23-223.

PRODAM ali zamenjam za rabljen avto z doplačilom, popolnoma novo kuhinjsko opremo. Cena: 14.000 din. Prodajam tudi 500 kom. modelarne opeke. Vprašati na Lopati 51, Celje, po 10. VIII. tudi na tel.: 25-800 int. 21.

MILAD mešani gozd, oddaljen 400 m od asfaltne ceste, zemljišče primerno tudi za gradnjo vikendov. Vse informacije pri Juriju Belak, Trnovec 42, Svetelka — Dramlje.

FIAT 750 letnik 1967, registriran do 8. 2. 1977, prodam. Cena 6.000. Viktor Oprešnik, Kovačičeva 14, Celje — Lava.

50 — 100 in 150 l grozdno — sadno stiskalnice na vzmet ralo s primačem, vso hrastovo, vrtno hišico — paviljon, nov, primeren za gostišče — vikend itd. Jakob Piliš, Trnovlje 203, Celje.

GUMI čoln — gliser in motor 3 KS za 3 osebe, foto

— kino kamero 2 x 8 mm, Jashica in projektor Normal, prodam ugodno. Informacije tel.: 21-164.

AMI 8 break — 1971, prodam ugodno. Andrej Bajec, Celje, Na zelenici 9, telefon: 21-639.

SKODO 1000 MB, letnik 1967, prodam ugodno. Miro Košec, Ul. 29. novembra 11, tel.: 25-777.

ZABO ID 19, prodam ali menjam za manjši avto. Ogled vsak dan od 18. do 20. ure. Rudi Rožič, Drapšnova 13, Celje.

GLOBOK otroški voziček prodam. Naslov: Nevenka Podgornik, Celje, Stritarjeva 29.

KOPALNO kad, 1,45 m, novo, prodam. Milan Jakop, Vojnik 234.

R-16, prodam ugodno. Anton Tekavc, Tabor 21.

FIAT 750, letnik konec 1970, prevoženih 57.000 km, prodam tudi na ček. Vinko Lapuh, Pristava 18, Vojnik. Ogled od 13. ure.

PRESNO sleme z vijakom, skoraj novo, prodam. Karl Gojznikar, Pankrac 1, Griže.

AVTORADIO Philips s kasetnim magnetofonom ugodno prodam. Informacije na telefon 25-787 vsako popoldne.

GARAZO platneta za fiat 750 ugodno prodam. Informacije vsako popoldne na telefon 25-787.

KUPIM

KNJIGO Rok Arhar — »Dovršilna dela v mizarstvu« kupim. Stane Podpečan, Partizke 37, Braslovce.

ZAPOSILITEV

V UK vzamem vajenka ali vajenca. Klobučarstvo Tomaz, Celje, Tomšičev trg 17.

STANOVANJA

NATAKAR z ženo in enim otrokom išče v Celju sobo s kuhinjo ali samo sobo. Lahko tudi bližnja okolica. Pisnene ponudbe pošljite pod oznako »Careviča«.

MIRNO dekle išče sobo nekje v centru Celja. Ponudbe pod »Poštena«.

ISCEM sobo, po možnosti s posebnim vhodom, območje Celja, do Sempetra, za nedoločen čas. Ponudbe pod »Dobro plačam«.

MIREN fant išče sobo v Celju. Ponudbe pod oznako »Takoja«.

SOBO — centralno ogrevano oddam dvema dijakoma, oziroma študentoma. Celje, Vilharjeva 2.

KDOR mi nudi stanovanje (ne v bloku) mu ugodno prodam hišo in preko 1.000 kv. m zemlje vseh kultur, 15 minut do mesta. Ponudbe pod oznako »Starosta«.

DIJAKINJI srednje medicinske šole iščeta sobo s podporabo kopalnice v Celju. Hedvika Zlebnik, Šoštanj, Sentvid 4.

SOSTANOVALKO vzamem na stanovanje. Ponudbe pod »Center«.

OPREMLJENO in ogrevano sobo oddam dvema dekletoma. Ponudbe pod oznako »Centralna«.

PRAZNO ali opremljeno sobo iščem čimprej. Ponudbe pod »Redni plačnik«.

SOSTANOVALKO pošteno, ki ima popoldansko zaposlitev sprejme upokojenka. Čimprej. Alojzija Flis, Cankarjeva ulica 8/III — leva vrata, Celje.

RAZNO

ZIDARSKA dela prevzamem za jesensko sezono ali na morju. Informacije pri Antonu Zager, Gornja vas 29, Prebold.

FANT star 30 let z zaposlitvijo in manjšo urejeno kmetijo blizu Celja želi spoznati pošteno dekle, lahko tudi zaposlena. Ponudbe pod oznako »Jesen 76«.

RAZOCARANO mlado dekle

osamljeno, zaposleno, išče življenjskega prijatelja. Pisnene ponudbe pod »Ideala«.

GARAZO dam v najem za 350 din mesečno. Je v novi tripleks garažni hiši na Otoku, Vojkova ulica. Ponudbe v oglasnem oddelku pod »Tripleksa«.

MIZARJI pozor! Izdelam priključek za na debelinko (frezerje) za izdelavo raznih oblog (ladijska tla) in mizarstvo tračno žago. Cankarjeva 27, Kamnik.

NAJIDITELJ zelene papige dobi nagrado. Javite pod oznako »Samec«.

PLANINSKO DRUŠTVO ŽALEC

sporoča, da prireditelj planinskega piknika na Rebru ni bilo društvo, temveč tov. Mikek Ivan s sodelavci pod imenom Planinska sekcija »Gradbeništvo«.

Tudi sredstva, ki jih je tov. Mikek pobiral za reklamne oglase, niso za izgradnjo planinske postojanke na Bukovici in so zbirana za Planinsko sekcijo »Gradbeništvo«, ter nam namen porabe ni znan.

Planinsko društvo Zalec zaradi tega nima ničesar skupnega s to prireditvijo ter se v zvezi s tem obračaje na Gradbeništvo KK Hmezd.

OGLAŠUJTE V NOVI TEDNIK!

NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO! NOVO!

TO-MO-DI

uporablja se za peči in kotle od 4.000 do 100.000 Kcal/h

TOPLI MONTAŽNI DIMNIK Z GIBLJIVO KISLOODPORNO OGNJESTALNO ŠAMOTNO CEVJO

INFORMACIJE — STROKOVNI NASVETI:

MONTAŽNO INDUSTRIJSKO PODJETJE
61000 LJUBLJANA, OPEKARSKA 13
Tel. 22-113, 20-641, telex 31420 YU KIP

IN V VSEH PRODAJALNAH Z GRADBENIM MATERIALOM

IOALON IOALON IOALON IOALON IOALON IOALON IOALON IOALON

PROIZVODNO GRADBENO PODJETJE GRADNJA ŽALEC

NAŠ PROIZVODNI PROGRAM

SCHIEDEL — YU — DIMNIK je troplasten dimnik. Porabi do 40 odstotkov manj goriva, ne onesnažuje ozračja. Ker je okrogel, daje boljši vlek in je enostaven za čiščenje. Njegov šamotni vložek je odporen proti kislinam, varen pred zasajevanjem in toplotno obstojen. Schiedel dimnik je montažni dimnik, zato cenen pri postavitvi.

SCHIEDEL — YU — ZRACNIK v elementu z dimnikom ali posebej skrbijo za vedno čist zrak v prostorih bivanja.

SCHIEDEL — YU — JASKI ZA SMETI — enostaven odmet odpadkov v stanovanjskih blokih, šolah in poslovnih poslopih.

SCHIEDEL — YU — ODPRTI KAMINI so novost na našem tržišču. Z njimi si olepšate stanovanje in omogočite prijetno in estetsko gretje.

MONTAŽNE TROPREKATNE GREZNICE so prav tako novost na našem tržišču. Poenostavijo in pocenijo gradnjo, odgovarjajo sanitarnim predpisom in JUS normam glede števila oseb v gospodinjstvu.

STIBO TERMOBLOK je betonski blok s posebnim styropornim vložkom. S tem se doseže optimalna toplotna izolacija. Ustvarite si stalno varčevanje energije, zato gradite tudi vi s STIBO blokom.

STATIK MONTAŽNI STROP opečne ali betonske izdelave zmanjša stroške, poenostavi montažo.

PROIZVAJAMO, PRODAJAMO, MONTIRAMO

Proizvodno gradbeno podjetje »GRADNJA«, Zalec, Aškerčeva 4, tel. št. (063) 710-740, 710-783, 710-782.
Enota: Proizvodnja in prodaja gradbenih materialov, Latkova vas pri Preboldu, tel. št. (063) 722-027

Naše proizvode lahko kupite v vseh prodajalnah gradbenega materiala.

KRONIKA

KINO

KINO

UNION: od 12. do 15. avgusta, KID IN KOMPANJA, vzhodno nemški barvni film, od 16. do 18. avgusta, DEKLE, KI SEM JO LJUBIL, ameriški barvni film, od 19. avgusta dalje, MARSELJSKA POGODBA, angleško-farncoski barvni film.

METROPOL: 12. avgusta, GOSPODAR OTOKA, ameriški barvni film, od 13. do 15. avgusta, BASTER JE LJUBIL BILI, ameriški barvni film, od 16. do 18. avgusta, APACI, nemški barvni film, od 19. avgusta dalje, OLSENOVA TOLPA, danski barvni film.

KINO DOM-LETNI: od 12. do 13. avgusta, KALIBER 9, italijanski barvni film (ni primeren za mladino do 15 let), od 14. do 16. avgusta, SKORPIJON, ameriški barvni film, od 17. do 18. avgusta, JOE KIDD, ameriški barvni film, od 19. dalje DEKAMERON, italijanski barvni film.

ROJSTVA

CELJE

25 dečkov in 38 deklic.

POROKE

CELJE

Poročilo se je 15 parov, med njimi: BRAJLIH FRANC iz Slovenske Bistrice in LEBAN JOZEFA iz Celja, TONI BRANKO iz Celja in STOJC ROMANA iz Začreta, KOLSEK MARJAN iz Konjic in PROSENAK HERMINA iz Tepanja.

LASKO

BRECKO ROMAN, 53 Rečica in PUSNIK ANA iz Radobelj.

RECICA OB SAVINJI

ZABUKOVNIK EMILIJAN, 22 Dobrič in SIMENC STEPANIJA, 22, Poljane.

ŽALEC

VESELINOVIC SLOBODAN, 23, Trnovlje in KOVACIĆ VERONIKA, 19, Trnovlje SKALIC CIRIL, 23, Sempeter in HORVAT KARLA 21, Latkova vas, ARTNIK DANIJEL 25, Breg pri Polze in BERGLEZ ANA, 22, Ljubno ob Savinji, SLEMENSEK MARTIN, 26, Šoštanj in MAUCEC KATICA, 20, Rakovlje, ROMIH SREČKO, 21, Braslovce in SMEH CIRILA, 19, Gorica pri Slivnici, GREGORC JANKO, 26, Breg pri Polze in DAGIJAN METKA, 23, Dobertepe vas.

SMRTI

CELJE

PERNISEK BLAŽ iz Jagajenice, ZALOKAR MARIJA iz Polane, PEČNIK MATIJA iz Ponkratca, ŠTOLFA FRANC iz Celja, KRALJ HELENA iz Celja, BEC FRANC iz Laškega, VRECKO FLORIJAN iz Škofje vasi, STRACANEK STEFANIJA iz Stranč, PAPEŽ IVAN iz Celja, SALE MARIJA iz Lemberga, JENCIC JOSIP iz Sevnice, DRZEK FRANČIŠKA iz Celja, ŽNIDER AVGUST iz Zabukovice, KOŠEC PAVEL iz Celja, ROČNIK JOŽE iz Mozirja, KOSTOMAJ MATILDA iz Leskovca.

LASKO

KODRUN FERDINAND iz Rečice.

RECICA OB SAVINJI

KOPUŠAR JOŽEF iz Šentjanža, VERNINŠEC ANA iz Rečice ob Savinji.

ŽALEC

MASTNAK LOVRO, 67, Vransko, LIVK JAKOB, 61, Ceplje, LAVBIC MARIJA, 69, Dobriša vas, VODIČAR MIHAEL, 67, OCVRK KAREL, 85, Zabukoviča, ČULK JANEZ, 66, Glinje, BE-

LOGLAVC MARIJA, 76, Ločica ob Savinji, PUC PAVLA, 74, Celje.

TV SPORED

NEDELJA

8.55 Poročila
9.00 Za nedeljsko dobro jutro: Naši zbori — Tone Tomšič
9.30 625
9.50 D. Guardamagna: Puccini, barvna nadvsest
10.45 Otroška matineja: Catch Kandy, Ribič in lovec, barvna filma
11.25 Mozaik
11.30 Kmetijska oddaja (Sa)
12.15 Poročila (do 12.20)
Nedeljsko popoldne:
Morda vas zanima: Toni Gašperič
Veseli tobogan: Gorje pri Bledu
Igre brez meja, barvna oddaja
Okrogli svet
17.15 Poročila
17.55 Tarantela, celovečerni film
19.15 Risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 S. Karanović: Na vrat, na nos, barvna nadaljevalna TV Beograd
20.55 Barvna propagandna oddaja
21.00 Skrivnosti Jadrana: Po sledih orpeda, barvna dok. oddaja
21.35 Športni pregled (Sa)
22.10 TV dnevnik

Oddajniki II. TV mreže:

19.30 TV dnevnik (Sa)
20.00 Zabavno glasbena oddaja (Bgd II)
21.00 24 ur (Bgd II)
21.20 Prostor na soncu — celovečerni film (do 22.50) (Bgd II)

PONEDELJEK

17.45 Obzornik
18.00 P'gole-fagole, I. del mladinske igre
18.30 Mozaik

OGLAŠUJTE V

NOVI
tednik

18.35 Odličarno
18.45 Mladi za mlade (Zg)
19.15 Risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 M. Zalica: Tako so izvedeli za skrivnost, barvna drama TV Sarajevo
21.05 Propagandna oddaja
21.10 Kulturne diagonale
21.50 Mozaik kratkega filma: Senghor, barvni film
22.10 TV dnevnik

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 TV dnevnik (Zg)
17.35 TV koledar (Zg)
17.45 Pravilica iz lutkarjevega vozička (Zg)
18.15 Branje (Bgd)
18.45 Mladi za mlade (Zg)
19.30 TV dnevnik (Zg II-Sa)
20.00 Skočna oddaja (Bgd II)
20.30 Peljton (Zg II)
21.00 24 ur (Bgd II)
21.20 Beg iz središča zemlje, celovečerni film (do 22.50) (Bgd II)

TOREK

17.45 Obzornik
18.00 Trapolio HH 33 — otroška oddaja
18.40 Mozaik
18.45 Ljudska umetnost in obet (Bgd)
19.15 Risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Pogovor o ... s skupnimi močmi
20.50 Barvna propagandna oddaja
20.55 H. Pallada: Kmetje, bombe in oblast, TV nadaljevalna
22.20 TV dnevnik

dobra
knjiga

najboljši
prijatelj

Oddajniki II. TV mreže:

17.15 TV dnevnik (Zg)
17.35 TV koledar (Zg)
17.45 Pionirji fotografije (Zg)
18.15 Izobraževalna oddaja (Zg)
18.45 Ljudska umetnost in obet (Bgd)
19.30 TV dnevnik (Zg II-Bgd)
20.00 TV drama (Zg II)
20.40 24 ur (Bgd II)
21.00 Zabavno glasbena oddaja (Bgd II)
21.30 Svet, ki izginja (do 22.20) (Zg II)

SREDA

17.55 Obzornik
18.10 Na sedmi strani
18.40 Mozaik
18.45 Prijatelj glasbe (Zg)

19.15 Risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Film tedna: Molk srca
21.50 Miniature: Dela starih čeških mojstrov
22.05 TV dnevnik

Oddajniki II. TV mreže:

18.15 TV dnevnik (Zg)
18.35 TV koledar (Zg)
18.45 Prijatelj glasbe (Zg)
19.30 TV dnevnik (Zg II-Sa)
20.00 Filmski večer (Zg II)

V vsak dom
NOVI
TEDNIK

ČETRTEK

18.05 Obzornik
18.20 Mozaik
18.45 Poljudoznanstveni film
19.15 Risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 A. Konc: Najvažnejši dan življenja, barvna nadaljevalna
20.55 Kam in kako na oddih
21.05 Četrtekovi razgledi: Vrnitev lastovk
21.35 Serenada, glasbeno-baletna oddaja
22.00 TV dnevnik

Oddajniki II. TV mreže:

17.45 TV dnevnik (Zg)
18.05 TV koledar (Zg)
18.15 Ekspedicija Thora Hayerdahla, III. del (Zg)
19.30 TV dnevnik (Zg)
20.00 O. David: Pesem (Bgd II)
21.00 24 ur (Bgd II)
21.20 Krog (Bgd II)
22.05 Poezija (do 22.20) (Zg II)

PETEK

18.00 Obzornik
18.15 Catch Kandy, serijski barvni film
18.30 Mozaik
18.45 Rock koncert: Redbone in Argent, barvna oddaja
19.15 Risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.55 Propagandna oddaja
20.00 Kako pa kaj oče? TV nadaljevalna
20.25 Propagandna oddaja
20.30 Albert Einstein, dokumentarna oddaja
21.30 Barvna propagandna oddaja
21.35 Helena, sodobna ženska, serijski barvni film
22.25 TV dnevnik

Oddajniki II. TV mreže:

17.45 TV dnevnik (Zg)
18.05 TV koledar (Zg)
18.15 Brigadirski TV studio (Zg)
18.45 Glasbeni studio (Zg)
19.05 Kulturni pregled (Zg)
19.30 TV dnevnik (Zg II-Bgd)
20.00 Okrogla miza (Zg II)
21.00 24 ur (Bgd II)
21.15 J. S. Bach: Orkestrske suite — IV. del (do 21.35) (Bgd II)

SOBOTA

18.10 Obzornik
18.25 Mozaik
18.30 Disneyev svet: Svetilničar, ki ni osamljen, ser. barvni film
19.15 Risanka
19.20 Cik-cak
19.30 TV dnevnik
19.55 Barvna propagandna oddaja
20.00 Bitka na River Plati, barvni celovečerni film
21.55 Prodali so jih milijon: Neil Sedaka, Gene Pitney
22.55 625

Oddajniki II. TV mreže:

17.20 Grof Monte Cristo (Bgd II)
17.55 Sedem dni (Bgd II)
18.15 TV novice (Bgd II)
18.30 Vaterspolo — Partizan: Kotor, prenos (Bgd II)
19.30 TV dnevnik (Zg II-Sa)
20.00 Monitor: Upokojeni, oddaja TV Ljubljana — II. del (Bgd II)
20.35 24 ur (Bgd II)
21.00 Zabava vas Ella Fitzgerald in Bostonški simfonični orkester (do 22.00) (Zg II)

CELJE—ZAČRET: ASFALT DO CELJA

Prebivalci Začreta, naselja v krajevni skupnosti Ljubecna, se v teh dneh nadvse veselijo. Po dolgoletnih prizadevanjih bodo le dobili asfaltno povezavo s Celjem. Delavci komunalnega podjetja iz Celja namreč že polagajo asfaltno prevleko. Vsi so prepričani, da bo cesta modernizirana najpozneje do sredine meseca.

Sredstva za to investicijo so zbrali krajski skupaj z občinsko skupščino in nekaterimi delovnimi organizacijami.

M. BRECL

SLIVNICA: DRUŽABNO SREČANJE

Nedolgo tega je gasilsko društvo Slivnica-vrh priredilo družabno srečanje vaščanov. Po napornem kmečkem delu in vročem poletju je prišla prireditev kar prav in na njej se je zbralo veliko krajanov. Privabila sta jih dobra kapljica in vesele viže domače godbe »Mastnak«. Pozno v noč se je slišalo veselo petje zbrane družbe.

Člani mladega gasilskega društva so tudi tako pokazali svojo organizacijsko in delovno sposobnost.

STANE K.

KONJICE: TABORNIKI NA ROGLI

Letos taborijo taborniki iz Slovenskih Konjic, ki so združeni v odred heroja Bračiča na Rogli. Tabor so postavili ob Konusovi počitniški hišici, življenje pa ji imputeta strogo po taborniških pravilih in dnevnem redu. Njihov starešina Ludvik Vidmar je v imenu vseh tabornikov povabil v svoje vrste tudi časnike našega tednika, a se, žal, povabilu nismo mogli odzvati, bomo pa zato kaj več o njihovi dejavnosti zabeležili ob priložnosti.

Z. S.

PODJETJE ZA PTT PROMET CELJE

razpisuje

1 ŠTIPENDIJO

za šolanje na Poklicni
PTT šoli v Ljubljani

Prednost imajo prosilci iz bližnje okolice Celja.

Rok prijave 16. avgust 1976.

Kandidat naj prijavi na obrazcu 1.65 priloži zadnje šolsko spričevalo o končani osemletki ter zdravniško potrdilo o sposobnosti za šolanje na Poklicni PTT šoli.

Komisija za razpis prostih
delovnih mest pri

OKROŽNEM SODIŠČU V CELJU

objavlja

prosto delovno mesto

RAČUNSKEGA REFERENTA

POGOJI:

ekonomska srednja šola in 3 mesece poskusnega dela.

Stanovanja ni.

Pismene ponudbe, taksirane z 2,00 din upravne takse in dokazili o šolski izobrazbi in življenjskem opisom je poslati predsedništvu okrožnega sodišča v Celju v 20 dneh po objavi.

TEŠKA INDUSTRIJA

Vedno bolj popularna in priljubljena rock and roll skupina iz Zenice »Teška industrija«, je bila povabljena tudi na letošnje Loške poletne prireditve. Tako je bilo v nedeljo dvorišče loškega gradu nabito polno mladih, ki so z navdušenjem sprejeli glasbenike iz Zenice. Posebno nam je bil všeč pevec Vajta s hiti kot so: Ufo, Karavan, Kolika je Jahorina planina, Kovači sreče itd. Vodja in glavni pisec viš je klavirist Goba Lendžel, ki je kot skladatelj lahke glasbe že dokaj priznan v jugoslovanskem svetu zabavne glasbe. Teška industrija je torej tudi v Ločah pokazala, da njihova glasba nima nikakršne zveze z naslovom skupine, prav obratno — je lahka, domiselna in prijetna. Mladi Zeničani zatrjujejo, da se med mladimi v Sloveniji počutijo prav prijetno in da se vsakemu njihovega vabila radi odzovejo.

»TEŠKA INDUSTRIJA« — z leve: pevec Seid Menić-Vajta, klavirist Goba Lendžel, Sarin Karič — bas. Vedad Hadžabdić in Senad Begović — bobni V. R.

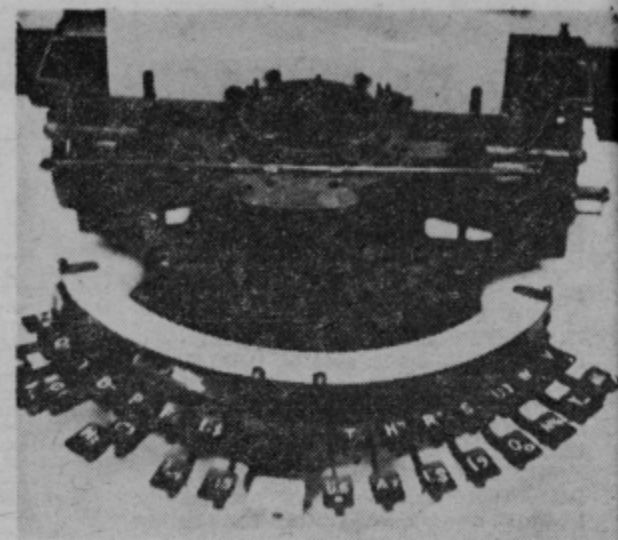
VELIKANSKO JAJCE

Ameriški strokovnjak, profesor Berger, je odkril fosilno jajce s premerom 30 cm. Z najsoodobnejšimi pripomočki so ugotovili, da je jajce staro približno 1.000 let. Vendar ni zato tako veliko. Ugotovili so namreč, da je to jajce velikanse ptice, dolge 9 metrov. Živela je v daljnji preteklosti v pragozdovih Madagaskarja.

ALIGATORSKI ZREZKI

Združene države Amerike so znane po najrazličnejših jedeh, ob katerih se nam marsikdaj celo zaradi njihove nenavadnosti obrne želodec. Ob pomanjkanju mesa pa iščejo znanstveniki najrazličnejše možnosti, med drugim tudi zato, da bi popestrili jedilne liste. Pravijo, da se bo na mizah ameriških restavracij kmalu pojavil zrezek iz mesa aligatorja.

Kot trdijo strokovnjaki za umetno gojenje morskih živali in rastlin — zbrali so se na simpoziju v Kaliforniji — je meso aligatorjevega repa izredna delikatesna specialiteta, ki po okusu spominja na žabje krake.

Tale Hammondov stroj je častitljivi predhodnik IBM strojev z okroglo vrtljivo glavo. Razstavljen je v obnovljeni trgovini Mladinske knjige. Sicer pa vedo povedati o njem, da je priromal na Slovensko pred približno 120 leti. Pred časom pa so ga predstavniki Mladinske knjige odkrili na Dolenjskem in odkupili.

Pisalni stroj ni edina starina, ki so jo razstavili v Mladinski knjigi. Tudi blagajna, računski stroj in stara ura obujajo spomine na pisarniške in druge izdelke izpred mnogolet. Posrečena in estetska reklama, ni kaj.

Foto: BRANKO STAMEJČIĆ

„SLADKA SRCA“

V velenjski rdeči dvorani se je predstavila ženska vokalna in instrumentalna skupina »Sladka srca« iz Anglije.

Pogovarjali smo se z dekleti in tako je Ulla zaupala, da tole bobne v skupini šele tri mesece. Doma je z Dansko študira pa v Angliji. Poleg nje so v skupini še Sonja, Carol in Dadoy. Sonja je iz Gane, ostali dve pa z Jamajke.

Na turneji po Jugoslaviji bodo še en mesec. V kramljanju so še zaupala, da skupina obstaja že pet let in da se je tem času v njej menjalo že 35 deklet. Velika fluktuacija zaradi porok. Kajti v skupini ne smejo nastopati poročeni. Na avdicijah jih izbirajo po lepem glasu, glasbeni nadarjenosti in seveda po lepi postavi.

Ulla je še dejala, da se je kar dobro učila v skupini. Z njo bo prepotovala lep del sveta in tako bodo ostali spomini na »nora« leta.

V Velenju si je predstavo ogledalo okoli 800 ljudi. Povečini moških. Prišli so na svoj račun — zaradi glasbe in zaradi lepih deklet in njihovih postav. Sicer pa vse dostojno in lepo.

L. OJSTERSE

LONDONSKO POLETJE (II)

Pri srečanju in spoznavanju s tujim mestom te mimo vseh znanih in nezanih turističnih znamenitosti tu in tam zanima tudi druge stvari. Našo gospodinjico bi morda zanimala izbira živil na trgu in gospodinjinskih potrebščin v trgovinah — mene je zanimala moda. Tudi konfekcijska. Konfekcijska moda prav zaradi tega, ker jo je najlažje primerjati in jo postavljati ob našo, domačo.

Za to, da jo spoznaš, pa ni treba drugega kot da se sprehodiš po nekaj več-

leblagovnicah. Te pa so v Londonu res vele (blagovnice). Nekaj takšnega kot italijanski Upimi ali nemški Kauhofi, vendar mnogo, mnogo večje. Stopiš vanjo in si ogleduješ stvari kot na kakšnem sejmu, včasih ne veš ali si še vedno v prtiličju ali v tretjem nastropju in ko prideš iz podzemnih prostorov na plano, nikoli ne veš, kje si. Nehote moraš ugotoviti, da posvečajo Angleži kozmetiki, parfumu in takim rečem veliko pozornost.

Konfekcija pa zavzema navadno eno celo ne-

skončno nadstropje. Vedo je lepo razdeljena na nekoliko bolj umirjene pa elegantne modele in na svežo trenutno aktualno mlado modo. In prav ta zadnja te mora navdušiti. Modeli bi bili lahko ponos marsikateremu kritiku. Proizvodnja teh delov prav gotovo ni usmerjena v manjše serije, pa vendar vidiš konfekcijo tako lepo porazdeljeno, da je v vsaki trgovini le po nekaj enakih modelov.

O cenah raje ne bi govorila. Presenetile so me, če ne že kar osupnile res

nizke cene oblačil v Londonu. Kmalu mi je bilo jasno, zakaj (razen padco funta, seveda). Le na redkih oblačilih je bilo označeno, da so jih naredili v Angliji ali celo v Franciji. V glavnem so bila oblačila označena z »made in India«, kar pove vse. Oblike torej pošiljajo šivati v Indijo, kjer izkoriščajo poceni delovno silo. Na ta način narejene obleke seveda ne morejo biti drage. Da to ni nobena redkost, se lahko prepričaš v Soho. Toda o njem prihodnjič.

STASA GORENŠEK

KONJICE

OTROCI IN STARO

Za kratek čas smo se ustavili v avli na osnovni šoli Dušana Jereba v Slovenskih Konjicah. V njej je vladala tišina in morda so prav zato pritegnile našo pozornost vitrine, napolnjene s starinami. V eni je bilo lončeno posodje, v drugi predmeti iz železa in v tretji star denar. Na vrhu vsake vitrine stoji najbolj izbran in najlepši kos. Otroci so bili, ki so skrbno pobrskali po podstrešjih in na pobudo profesorja Jožeta Višnerja prinašali predmete v šolo.

Pri zgodovinskem krožku so se seznanili z vrednotami, ki jih stari pisniki in kolovratniki pripovedujejo in tako se je v nekaj letih nabralo veliko teh predmetov. Zbirajo jih učenci v višjih razredih šole.

lanja, jih opišejo in so ob njih tudi učijo.

»Žal mi je bilo, da bi take stvari propadle, zato se zanje navdušil učence. Jaz jih vključim v pouk in na lokalni zgodovinski pojasnjujem velike zgodovinske premike. Despotizem vladarjev razlagam na primeru naše zgodovine, na propadu konjiških grofov, itd.

Mala zbirka, ki je nastala v nekaj letih, je delo šolarjev in nanjo so zelo ponosni. Pripravljamo tudi majhne občasne razstave na primer železarstva iz naše okolice, ve povedati profesor Višner, poudarja zanimive in zelo kvalitetne zbirke folklornih in zgodovinskih predmetov iz konjiške občine.

